

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 121

Comissió de Territori

Sessió 8, dimecres 28 de novembre de 2018

Presidència de la I. Sra. Assumpta Escarp Gibert

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les mesures adoptades per a protegir el litoral de projectes urbanístics agressius 355-00031/12	9
Pregunta al Govern sobre les mesures per a desviar el trànsit de la carretera B-500 fora del centre urbà de Sant Fost de Campsentelles (Vallès Oriental) 311-00624/12	44
Pregunta al Govern sobre les raons per les quals s'ha posposat l'entrada en funcionament de la T-Mobilitat 311-00690/12	46
Preguntes al Govern acumulades relatives a l'amiant 311-00691/12, 311-00692/12, 311-00693/12 i 311-00694/12	47
Preguntes al Govern relatives a les parades Aeroport T1 i Aeroport T2 de la línia 9 del metro (retirades) 311-00486/12 a 311-00497/12	48
Preguntes al Govern acumulades relatives a la línia ferroviària entre Vandellòs i Tarragona 311-00035/12, 311-00037/12, 311-00038/12, 311-00039/12 i 311-00041/12	48
Preguntes al Govern acumulades relatives al corredor de tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port Aventura i Tarragona 311-00036/12, 311-00040/12 i 311-00042/12	50
Preguntes al Govern acumulades relatives a la manca de transport i comunicació entre Cambrils, Salou i Tarragona 311-00212/12, 311-00213/12, 311-00214/12 i 311-00215/12	51
Pregunta al Govern sobre les actuacions impulsades per a desplegar la Llei 21/2015, de finançament del sistema de transport públic de Catalunya 311-00180/12	54
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a evitar la repetició de sinistres com el que va tenir lloc a l'autopista AP-7 quan un vehicle va impactar amb un porc senglar. 311-00223/12	56
Pregunta al Govern sobre el rescat de la concessió privada de l'explotació de les línies Trambesòs i Trambaix. 311-00292/12	57
Preguntes al Govern acumulades relatives a les negociacions sobre els trens Avant 311-00504/12 i 311-00505/12	59

Preguntes al Govern acumulades relatives al trànsit pesant i bonificacions 311-00612/12, 311-00613/12, 311-00614/12 i 311-00615/12	61
Preguntes al Govern acumulades relatives als vehicles de baixes emissions 311-00737/12 i 311-00738/12	63
Preguntes al Govern relatives a l'Agència de l'Habitatge (retirades) 311-00149/12, 311-00150/12 i 311-00151/12	65
Pregunta al Govern sobre l'estratègia per a afrontar l'augment abusiu del lloguer i garantir el dret d'accés a l'habitatge de lloguer 311-00181/12	65
Preguntes al Govern acumulades relatives a la urbanització del Bosc d'en Vilaró, situada entre Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Badalona (Barcelonès) 311-00406/12 a 311-00410/12	67
Pregunta al Govern sobre les presumptes irregularitats comeses pel director del Servei Meteorològic de Catalunya en l'adjudicació de projectes 311-00608/12	70
Preguntes al Govern sobre les mesures adoptades i previstes per a gestionar el problema d'acreció crònica de la platja de sa Riera, a Begur (Baix Empordà) i sobre les accions desenvolupades per a protegir el litoral de projectes urbanístics de construcció d'habitatges de segona residència i d'hotels (retirades) 311-00556/12 i 311-00588/12	71
Preguntes al Govern relatives a habitatges buits a l'Hospitalet de Llobregat (retirades) 311-00665/12 i 311-00666/12	72
Preguntes al Govern acumulades relatives a habitatges del barri dels Merinals, de Sabadell (Vallès Occidental) 311-00425/12, 311-00426/12 i 311-00427/12	72
Preguntes al Govern acumulades relatives a la venda d'una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) 311-00507/12 a 311-00516/12	74
Preguntes al Govern acumulades relatives a la nova estació d'autobusos de Lleida (Segrià) 311-00687/12 i 311-00688/12	76

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 8 de la CT

La sessió de la Comissió de Territori (CT) s'obre a les deu del matí i sis minuts. Presideix Assumpta Escarp Gibert, acompanyada del vicepresident, Sergio Sanz Jiménez, i de la secretària, Eva Baró Ramos. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, David Bertran Román, Marina Bravo Sobrino, Francisco Javier Domínguez Serrano, Javier Rivas Escamilla i Alfonso Sánchez Fisac, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Josep Maria Forné i Febrer, Gemma Geis i Carreras, Antoni Morral i Berenguer i Eduard Pujol i Bonell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Irene Fornós Curto, Gerard Gómez del Moral i Fuster i Marc Sanglas i Alcantarilla, pel G. P. Republicà; Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; David Cid Colomer i Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet i Valera, acompanyat del secretari d'Hàbitat Urbà i Territori, Agustí Serra Monté.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Territori amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les mesures adoptades per a protegir el litoral de projectes urbanístics agressius (tram. 355-00031/12). Comissió de Territori. Sessió informativa.

2. Preguntes al Govern, a respondre oralment en comissió:

BLOC 1

2.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de sol·licitar el traspàs de la línia ferroviària entre Vandellòs i Tarragona o dels terrenys alliberats (tram. 311-00035/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 23).

2.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les gestions fetes per a disposar dels terrenys per a construir un corredor de tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port Aventura i Tarragona (tram. 311-00037/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 24).

2.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el consens entre els ajuntaments afectats per la construcció d'un corredor de tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port Aventura i Tarragona (tram. 311-00038/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 25).

2.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'existència d'algun acord, conveni o protocol entre el Ministeri de Foment i els ajuntaments afectats per la construcció d'un corredor de tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port Aventura i Tarragona (tram. 311-00039/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 25).

2.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les alternatives previstes per al transport entre els municipis afectats pel desmantellament de la línia de ferrocarril quan entri en servei la variant de Vandellòs (tram. 311-00041/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 26).

BLOC 2

2.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'estudi per a construir un corredor de tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port Aventura i Tarragona (tram. 311-00036/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 23).

2.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el termini d'execució de les obres per a la posada en funcionament del corredor del tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port Aventura i Tarragona (tram. 311-00040/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 26).

2.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la data de licitació de les obres per a la construcció d'un corredor de tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port

Aventura i Tarragona (tram. 311-00042/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 17, 27).

BLOC 3

2.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el càlcul del cost econòmic de la manca de transport i comunicació entre Cambrils, Salou i Tarragona amb la posada en funcionament de la variant del Corredor Mediterrani (tram. 311-00212/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 25).

2.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'oferta d'un servei de mobilitat a Cambrils, Salou i Tarragona després de la posada en funcionament de la variant del Corredor Mediterrani (tram. 311-00213/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 25).

2.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a informar de l'afectació de la posada en funcionament de la variant del Corredor Mediterrani sobre els sectors professionals de Cambrils, Salou i Tarragona (tram. 311-00214/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 26).

2.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió pressupostària d'algun transport alternatiu a Cambrils, Salou i Tarragona després de la posada en funcionament de la variant del Corredor Mediterrani (tram. 311-00215/12). Maialen Fernández Cabezas, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 27).

BLOC 4

2.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions impulsades per a desplegar la Llei 21/2015, de finançament del sistema de transport públic de Catalunya (tram. 311-00180/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 62).

BLOC 5

2.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a evitar la repetició de sinistres com el que va tenir lloc a l'autopista AP-7 quan un vehicle va impactar amb un porc senglar (tram. 311-00223/12). Francisco Javier Domínguez Serrano, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 39, 32).

BLOC 6

2.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el rescat de la concessió privada de l'explotació de les línies Trambesòs i Trambaix (tram. 311-00292/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 41).

BLOC 7

2.16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han sortit de la línia 9 del metro a la parada Aeroport T2 amb el títol de transport Bitllet senzill Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00486/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 50).

2.17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han accedit a la línia 9 del metro a la parada Aeroport T1 durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00487/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 50).

2.18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han sortit de la línia 9 del metro a la parada Aeroport T1 durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00488/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 51).

2.19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han accedit a la línia 9 del metro a la parada Aeroport T2 durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00489/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 51).

2.20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han sortit de la línia 9 del metro a la parada Aeroport T2 durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00490/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 52).

2.21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han accedit a la línia 9 del metro a la parada Aeroport T1 amb el títol de transport T-10 Treballador Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00491/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 52).

2.22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han sortit de la línia 9 del metro a la parada Aeroport T1 amb el títol de transport T-10 Treballador Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00492/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 53).

2.23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han accedit a la línia 9 del metro a la parada Aeroport T2 amb el títol de transport T-10 Treballador Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00493/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 53).

2.24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han sortit de la línia 9 del metro a la parada Aeroport T2 amb el títol de transport T-10 Treballador Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00494/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 54).

2.25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han accedit a la línia 9 del metro a la parada Aeroport T1 amb el títol de transport Bitllet senzill Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00495/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 54).

2.26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han sortit de la línia 9 del metro a la parada Aeroport T1 amb el títol de transport Bitllet senzill Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00496/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 55).

2.27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de viatgers que han accedit a la línia 9 del metro a la parada Aeroport T2 amb el títol de transport Bitllet senzill Aeroport durant els dos primers anys de funcionament (tram. 311-00497/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 55).

BLOC 8

2.28. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les negociacions per a incloure un enllaç amb el servei de rodalia en els bitllets dels trens Avant (tram. 311-00504/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 293).

2.29. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les negociacions per al millorament dels abonaments i descomptes del servei ferroviari Avant (tram. 311-00505/12). Marina Bravo Sobrino, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 293).

BLOC 9

2.30. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la raó per la qual no va sol·licitar al Ministeri de Foment les mesures de desviament bonificat de vehicles pesants pel tram de l'autopista AP-2 entre Soses i les Borges Blanques (tram. 311-00612/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 173, 42).

2.31. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de sol·licitar al Govern de l'Estat l'ampliació de la bonificació de l'autopista AP-2 entre les Borges

Blanques i l'accés a la carretera N-240 (tram. 311-00613/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 173, 43).

2.32. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els problemes tècnics que justifiquen el manteniment del trànsit pesant per la carretera N-240 entre Lleida i les Borges Blanques (tram. 311-00614/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 173, 44).

2.33. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les motivacions econòmiques o socials que justifiquen el manteniment del trànsit pesant per la carretera N-240 entre Lleida i les Borges Blanques (tram. 311-00615/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 173, 45).

BLOC 10

2.34. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a desviar el trànsit de la carretera B-500 fora del centre urbà de Sant Fost de Campsentelles (Vallès Oriental) (tram. 311-00624/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 184, 71).

BLOC 11

2.35. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'abast de la proposta de nova estació d'autobusos de Lleida (Segrià) (tram. 311-00687/12). Javier Rivas Escamilla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 146).

2.36. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'entrada en funcionament de la nova estació d'autobusos de Lleida (Segrià) (tram. 311-00688/12). Javier Rivas Escamilla, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 147).

BLOC 12

2.37. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les raons per les quals s'ha posposat l'entrada en funcionament de la T-Mobilitat (tram. 311-00690/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 148).

BLOC 13

2.38. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les tasques de reconeixement i inspecció dels vagons de Ferrocarrils de la Generalitat per a determinar la presència d'amiant en la pintura (tram. 311-00691/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 148).

2.39. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el protocol d'identificació i retirada d'amiant (tram. 311-00692/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 149).

2.40. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la detecció d'amiant en instal·lacions de Ferrocarrils de la Generalitat (tram. 311-00693/12). Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 149).

2.41. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el protocol d'actuació i les mesures de salut laboral amb relació a la presència d'amiant a Ferrocarrils de la Generalitat (tram. 311-00694/12). Jordi Terrades i Santacreu, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 150).

BLOC 14

2.42. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el compliment de l'acord per a l'adquisició de vehicles de baixes emissions (tram. 311-00737/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 201, 98).

2.43. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'establiment de bonificacions i incentius fiscals per a l'adquisició de vehicles de baixes emissions (tram. 311-00738/12). Alfonso Sánchez Fisac, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 201, 99).

BLOC 15

2.44. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els habitatges de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya a l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Sant Adrià

de Besòs i Santa Coloma de Gramenet (tram. 311-00149/12). Noemí de la Calle Sifré, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 43).

2.45. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els habitatges de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya al Baix Llobregat (tram. 311-00150/12). Noemí de la Calle Sifré, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 44).

2.46. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els habitatges de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya a les províncies de Tarragona, Lleida i Girona (tram. 311-00151/12). Noemí de la Calle Sifré, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 44).

BLOC 16

2.47. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'estratègia per a afrontar l'augment abusiu del lloguer i garantir el dret d'accés a l'habitatge de lloguer (tram. 311-00181/12). Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 29, 63).

BLOC 17

2.48. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions per a solucionar els problemes de la urbanització del Bosc d'en Vilaró, situada entre Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Badalona (Barcelonès) (tram. 311-00406/12). Sergio Sanz Jiménez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 11).

2.49. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la viabilitat de la legalització de la urbanització del Bosc d'en Vilaró, situada entre Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Badalona (Barcelonès) (tram. 311-00407/12). Sergio Sanz Jiménez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 11).

2.50. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la possibilitat de permutar zones d'aprofitament urbanístic pendents de desenvolupar amb la urbanització del Bosc d'en Vilaró, situada entre Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Badalona (Barcelonès) (tram. 311-00408/12). Sergio Sanz Jiménez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 12).

2.51. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les actuacions previstes per a solucionar els problemes de la urbanització del Bosc d'en Vilaró, situada entre Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Badalona (Barcelonès) (tram. 311-00409/12). Sergio Sanz Jiménez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 13).

2.52. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió que representants del Departament de Territori i Sostenibilitat es reuneixin amb els veïns de la urbanització del Bosc d'en Vilaró, situada entre Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Badalona (Barcelonès) (tram. 311-00410/12). Sergio Sanz Jiménez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 90, 14).

BLOC 18

2.53. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si s'ha fet cap reunió amb els veïns del barri dels Merinals, de Sabadell (Vallès Occidental), sobre la situació de llurs habitatges (tram. 311-00425/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 96, 17).

2.54. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el percentatge d'habitatges procedents d'Adigsa del barri dels Merinals, de Sabadell (Vallès Occidental), que han presentat problemes constructius (tram. 311-00426/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 96, 18).

2.55. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de reunions amb l'Ajuntament de Sabadell sobre la situació dels habitatges del barri dels Merinals (tram. 311-00427/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 96, 19).

BLOC 19

2.56. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la data en què es posà en venda una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00507/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 294).

2.57. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la publicitat de la posada en venda d'una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00508/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 294).

2.58. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les ofertes rebudes per a adquirir una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00509/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 295).

2.59. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el preu de venda d'una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00510/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 295).

2.60. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el grau de protecció oficial dels habitatges de la cooperativa Llar Unió Catalònia a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00511/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 296).

2.61. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la durada de la protecció oficial dels habitatges de la cooperativa Llar Unió Catalònia a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00512/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 296).

2.62. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el procediment per a assignar els habitatges de la cooperativa Llar Unió Catalònia a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00513/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 297).

2.63. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els requisits per a optar als habitatges de la cooperativa Llar Unió Catalònia a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00514/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 297).

2.64. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el preu dels habitatges de la cooperativa Llar Unió Catalònia a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00515/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 298).

2.65. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els motius per a posar en venda una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès) (tram. 311-00516/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 141, 298).

BLOC 20

2.66. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades i previstes per a gestionar el problema d'acreció crònica de la platja de sa Riera, a Begur (Baix Empordà) (tram. 311-00556/12). David Bertran Román, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 173, 41).

2.67. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions desenvolupades per a protegir el litoral de projectes urbanístics de construcció d'habitatges de segona residència i d'hotels (tram. 311-00588/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 173, 41).

BLOC 21

2.68. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la continuació del Pla director urbanístic Gran Via - Llobregat (tram. 311-00637/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 184, 74).

BLOC 22

2.69. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els acords adoptats en la reunió de la Comissió Mixta Generalitat - Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat per a detectar habitatges buits (tram. 311-00665/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 135).

2.70. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el calendari previst per a desenvolupar l'experiència pilot per a detectar habitatges buits a l'Hospitalet de Llobregat (tram. 311-00666/12). Sergio Sanz Jiménez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 190, 135).

BLOC 23

2.71. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la reversió del transvasament Siurana-Riudecanyes (tram. 311-00242/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 48, 13).

BLOC 24

2.72. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aprovació inicial del Pla especial de Gallecs (tram. 311-00423/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 119, 35).

BLOC 25

2.73. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les presumptes irregularitats comeses pel director del Servei Meteorològic de Catalunya en l'adjudicació de projectes (tram. 311-00608/12). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació (text presentat: BOPC 173, 42).

La presidenta

Doncs si els sembla, començaríem.

Sessió informativa amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les mesures adoptades per a protegir el litoral de projectes urbanístics agressius

355-00031/12

Comencem aquesta sessió de la Comissió de Territori agraïnt la presència del conseller i del secretari general, el senyor Serra, que avui, en una sessió que es preveu llarga..., però no vol dir que ho hagi de ser, només s'hi preveu, i, per tant, crec que si tots plegats ens hi posem, ho aconseguirem fer tot i amb un temps prudencial. Doncs primer tenim la sessió informativa, que és la compareixença del conseller sobre les mesures adoptades per protegir el litoral de projectes urbanístics agressius.

Com sap el conseller, té una primera intervenció d'un màxim d'una hora; després els grups disposaran d'un màxim de deu minuts, i després la resposta al conseller, per un màxim de trenta minuts. Conseller, té la paraula... Perdó. Perdó, conseller, hi han algunes substitucions. De totes maneres, avui no hi han votacions, però suposo... Avui no hi ha cap votació, per tant... (*Veus de fons.*) Doncs aleshores res. Perdó, conseller.

Endavant.

El conseller de Territori i Sostenibilitat (Damià Calvet i Valera)

Moltes gràcies, presidenta. Diputades, diputats, no sé si hi ha algun convidat en aquesta part de la comissió... En tot cas, començarem, efectivament, per fer aquesta compareixença, sessió informativa sobre aquestes mesures adoptades per protegir el litoral de projectes urbanístics agressius.

Si no m'equivoco, és una compareixença o sessió informativa que es va sol·licitar per part del grup dels comuns i que vam poder afegir-nos-hi, perquè, efectivament,

com a Departament de Territori i Sostenibilitat, com a Govern de Catalunya, teníem molt interès en poder venir a explicar-nos.

La franja costanera és sens dubte una zona molt tensada, dins el territori de tot Catalunya però específicament també de les comarques gironines en el seu conjunt. Es tracta d'una zona complexa i fràgil que es veu sotmesa a pressions de diferent naturalesa, entre les quals la urbanística, i és evident que necessita, fruit d'aquesta complexitat i d'aquesta fragilitat, polítiques específiques de preservació i gestió territorial.

Les dades –i ara hauré de referir-me a un conjunt de dades i percentatges per situar, precisament, aquesta problemàtica– ens mostren amb claredat la pressió urbanística a la qual està sotmesa la costa gironina, amb molt sòl classificat i pendent de desenvolupar. Aquesta és la clau: molt sòl classificat i encara pendent de desenvolupar.

El 39 per cent de sòl urbà de les comarques gironines es concentra en els municipis litorals, així com el 43,53 per cent del sòl urbà no consolidat i el 58 per cent del sòl urbanitzable, tant el delimitat com el no delimitat. Grans percentatges, per tant, concentrats en aquests vint-i-dos municipis de la franja litoral.

Una part dels desenvolupaments urbanístics actuals són fruit de planejaments aprovats fa dècades i que s'han anat mantenint en revisions posteriors, però que sovint són anteriors a lleis i a normes més modernes, aquestes normes que aposten per un creixement, com ha de ser, urbanístic compacte, amb el menor consum de sòl possible i amb la cura del paisatge com a element central d'aquesta planificació i d'aquests creixements.

Així, a hores d'ara, trobem encara exemples d'un urbanisme obsolet al llarg del territori català, com seria el cas –permetin-me que me'n vagi a un àmbit territorial diferent, però després servirà també per il·lustrar el tipus d'instruments amb els quals ens enfrontem en aquesta problemàtica– del complex de la Vall Fosca, al Pallars Jussà, que va quedar aturat per la crisi econòmica. Hi insisteixo, és un altre àmbit territorial però serveix per il·lustrar de quina manera ho estem abordant i amb quins instruments ho volem solucionar.

Si bé diverses legislacions i instruments de planificació han anat planificant aquest territori, calen també noves eines que puguin incidir amb més precisió en aspectes que susciten la preocupació de la ciutadania, de la societat civil i evidentment també la nostra preocupació, la de les administracions implicades: Generalitat i ajuntaments. Per això estem avui aquí.

La Llei d'urbanisme de l'any 2002 i la seva posterior modificació l'any 2004 van introduir principis de sostenibilitat i d'estalvi de sòl en el desenvolupament urbà, uns principis que no han tingut un efecte immediat. Sempre es posa a les lleis, però les planificacions, els planejaments, doncs, adapten la seva realitat a aquests principis de manera progressiva. I si es té en compte que la primera dècada dels anys 2000 hem tingut un creixement urbà intens, encara es van elaborar plantejaments que, tot i que plantejaven teòricament els principis de sostenibilitat, no es desempallegaven d'aquestes inèrcies passades. Per tant, ho recollien però, hi insisteixo, la seva plasmació amb instruments concrets sempre té recorreguts de més llarg termini.

Partim, doncs, de la detecció d'unes problemàtiques territorials i urbanístiques a partir d'una anàlisi profunda del model territorial. De fet, el Departament de Territori i Sostenibilitat ha iniciat aquests darrers anys un procés de reflexió i debat obert al voltant del nostre model territorial, i n'han sortit diverses iniciatives destacables. La primera, la Llei de territori –hi estem treballant fa temps, ho saben–, però també el Pla director urbanístic –el PDU– de revisió de sòls no sostenibles, que vam iniciar el 2015 i que ens ha costat abordar –en això els som absolutament sincers– però que considerem que és la figura clau sobre la que ha de reposar la resposta més immediata possible, més ràpida possible, més efectiva possible a aquesta problemàtica

que estem avui abordant en aquesta compareixença. En parlarem específicament i a bastament al llarg d'aquesta compareixença.

També podríem parlar, de la mateixa manera que hem parlat de la Llei de territori o d'aquest Pla director dels sòls no sostenibles, de la Llei d'ordenació del litoral, del mateix Pla d'ordenació del litoral, o, fins i tot, i això com a base i prèvia, de la llei contra el canvi climàtic. En tot cas, més endavant, hi insisteixo, ens referirem de nou i específicament a aquest instrument del Pla director de sòls no sostenibles.

Hi insistim, hi ha determinades qüestions que afecten els planejaments municipals que s'han de tractar des d'un abast territorial, des d'aquesta mirada de planejament supramunicipal. No és un problema únicament de la Costa Brava, aquesta és una acció que cal portar a terme a diferents àmbits del país.

Quins antecedents tenim per situar el debat i específicament la Costa Brava, el litoral gironí? La Costa Brava té una extensió de més de dos-cents quilòmetres de línia costanera, que comença a la roca de sa Palomera de Blanes –això als de Blanes sempre els encanta recordar-ho, «aquí comença la Costa Brava»– i acaba al municipi de Portbou. Gràcies a la seva geomorfologia, el fet de tractar-se de terrenys accidentats a la línia costanera, molts dels espais del paisatge original romanen encara, i afortunadament, poc transformats per la pressió de la urbanització, però, contràriament, les parts més planeres, les més aptes per a assentaments urbans, sovint estan més ocupades que la mitjana del territori.

Descrivim amb dades on ens trobem: als vint-i-dos municipis del litoral de la Costa Brava, que formen part de tres comarques, l'Alt Empordà, el Baix Empordà i la Selva, la Selva marítima, que tenen un àmbit de 66.189 hectàrees, hi resideixen 242.000 persones, 242.000 habitants de manera permanent. Evidentment, i després ens hi referirem també, tenim molta pressió de segona residència i pressió turística. Aquest percentatge és el 33 per cent de la població del total de les comarques gironines. Per tant, també hi veiem la pressió sobre el litoral: el 3,2 per cent de la població de Catalunya, una densitat que és de 366 habitants per quilòmetre quadrat, que és el triple de la densitat total de les comarques de Girona, que és de 135 habitants per quilòmetre quadrat. Per tant, veiem amb les magnituds, amb les dades, que efectivament tenim una pressió urbanística humana sobre aquesta franja del litoral.

En aquests municipis –i aquestes són dades, considero, rellevants, importants de retenir–, el sòl no urbanitzable –el no urbanitzable, eh?, aquella primera capa en la que els planejaments amb més o menys protecció determinen que no s'hi pot desenvolupar, més enllà del que s'hi pot desenvolupar amb usos compatibles amb el sòl no urbanitzable–, bé, aquesta primera zona no urbanitzable, molt important, és del 82 per cent –82 per cent, sòl no urbanitzable. El sòl urbà consolidat és d'un 14 per cent –després ens referirem també a aquesta dada–; el sòl urbanitzable no consolidat és un 1 per cent; l'urbanitzable delimitat, un 3 per cent, i l'urbanitzable no delimitat, un 1 per cent. Ja veuen que hem fet la gradació de les diferents tipologies de sòl. Si ho sumen veuran que suma un 101 per cent; en tot cas, és perquè els decimals no acaben de quadrar i ho hem arrodonit, però aquesta és la gradació.

Per tant, el valor del sumatori del sòl classificat d'urbà i urbanitzable en el litoral, aquest 18 per cent, és un valor que triplica el valor del conjunt de les comarques gironines, un 6 per cent. Hi insisteixo, eh?: el d'urbà –consolidat i no consolidat– i el d'urbanitzable –delimitat i no delimitat–, 18 per cent, triplica la mitjana de les comarques gironines, un 6 per cent. I aquesta gran diferència es dona principalment en el sòl urbà, precisament; en els municipis litorals representa aquest 14 per cent que hem esmentat, mentre que en el conjunt de totes les comarques gironines suposa només un 4 per cent. Aquesta és la realitat del territori.

Cal tenir en compte que en el conjunt dels municipis de la Costa Brava, segons aquests planejaments a què ens referíem abans, aquests que són obsolets i que no recullen totes aquestes tendències més modernes, legislacions més recents, resten per construir –i aquí ens hi referirem específicament al llarg de la intervenció, i espe-

ro també en el diàleg amb vostès— aproximadament uns trenta mil habitatges, dels 71.500 previstos a tota la demarcació de Girona. Aquesta és la foto del planejament actual.

Com els deia al principi, el 39 per cent del sòl urbà de les comarques gironines es concentra en els municipis litorals, així com el 43,53 per cent del sòl urbà no consolidat, i el 58 per cent del sòl urbanitzable. Hi insisteixo: xifres altes que demostren aquesta pressió sobre el litoral. També s'hi concentra més pressió en els espais oberts. Si en el global de les comarques gironines hi ha quinze edificacions per quilòmetre quadrat, en el litoral ens en trobem el doble: vint-i-nou edificacions per quilòmetre quadrat.

I hi afegim allò que comentàvem abans: la pressió de la segona residència o el turisme. El turisme hi deixa una empremta important, perquè el 82 per cent de les places hoteleres de totes les comarques gironines estan precisament a la costa, així com el 88 per cent de les places d'apartament i el 89 per cent de les places de càmping i unitats d'acampada, el 82 per cent dels habitatges secundaris i el 90 per cent de les places d'habitatges d'ús turístic.

Aquests són els percentatges. Acabo aquí ja amb els percentatges; crec que els he atabalat una miqueta, però era important fer la radiografia, la foto exacta de la situació del planejament, percentatges, per tant, a tenir en compte.

I què ha passat?, què ha passat en les darreres dècades? Ha passat bàsicament que els teixits urbans de baixa densitat, que són grans consumidors de sòl, han tingut un paper rellevant. Durant l'explosió urbana de la segona meitat del segle XX es va produir un salt turístic que va anar associat a una ràpida i profunda transformació del litoral: desenvolupaments residencials i hotelers, complexos de lleure i d'equipaments; un salt desconegut, desconegut i inèdit fins aquell moment. Al voltant de totes aquestes activitats es va crear una puixant economia de serveis i l'exigència d'una sèrie d'inversions en obres i infraestructures de mobilitat que van provocar, sens dubte, i que han provocat pertorbacions dels entorns naturals costaners.

Durant aquesta fase, la dispersió de l'espai construït, i molt especialment aquesta urbanització difusa, gran consumidora de sòl, va provocar una important fragmentació territorial, ecològica i paisatgística. I de la mateixa manera, l'ocupació del sòl, fruit d'un creixement urbanístic a voltes incoherent, deslligat dels focus de població, i ocupant recursos paisatgístics valuosos, va alterar en molts casos la qualitat ambiental i escènica del litoral.

A hores d'ara als municipis del litoral gironí, dels vint-i-dos municipis del litoral gironí, un 66 per cent —66 per cent— del sòl urbà està ocupat per tipologies de baixa densitat, que, en canvi, representen només el 12 per cent del total d'habitatges. Fixin-se, eh?, un altíssim consum de territori amb pocs habitatges. I, evidentment, en aquesta configuració les segones residències hi tenen un pes important.

Deixin-me posar només un exemple a escala de tot Catalunya, que hi tenim un 56 per cent del sòl urbà ocupat per tipologies de baixa densitat, que representen un 10 per cent del total d'habitatges de Catalunya. Veuen que la mitjana de Catalunya està clarament superada per la realitat del que és l'ocupació per baixa densitat i la seva translació a habitatges en el cas de les poblacions del litoral de Girona.

I aquest és un model, en definitiva —m'agradaria ser molt solemne en aquest moment—, que no és sostenible —és un model que no és sostenible—, que ha donat i continua donant molts problemes. Per exemple, fa incrementar de manera notable els costos en infraestructures de serveis, ocupa molt territori —ho hem dit—, que és un aspecte molt crític en un país amb una orografia complexa com el nostre. I, per tant, creiem que no és compatible amb un creixement eficient —no és compatible amb un creixement eficient.

Aquest és el principal problema urbanístic que tenim al nostre país en l'actualitat. En som conscients, ens preocupa i treballem perquè no es produeixi més a través

de l'acció quotidiana, de la Secretaria d'Hàbitat Urbà, de les comissions d'urbanisme o dels instruments més estratègics, com ara la Nova agenda urbana, que pretenem que sigui la guia que resolgui aquesta principal problemàtica.

Vull compartir amb tots vostès una sèrie de reflexions sobre el model urbanístic. Insistir que la franja litoral està regulada per diversos instruments de planejament territorial, urbanístic i mediambiental, i que la preocupació per la planificació del territori i la gestió integrada del litoral té uns quants anys d'història. Resoldre problemes, racionalitzar els consums de recursos són aspectes tractats en normatives i plans de caire general o bé en alguns plans centrats en la protecció de les zones costaneres –després ens hi referirem, als famosos PDUSC, tant l'I com el II.

Amb el transcurs dels anys, l'articulació d'aquests mecanismes de protecció ha donat com a resultat plans d'ordenació del territori i instruments de gestió de les zones costaneres, però volem, i ens hi referirem més endavant, fer un salt de qualitat en aquests instruments.

Tradicició planificadora de molts anys que ens deia que havíem d'anar cap a models urbans més sostenibles; la Llei d'urbanisme del 2002, la posterior revisió del 2004, que ja introdueix el principi de moderació dels creixements urbans. Malgrat això, malgrat tota aquesta base, la realitat és que la dècada del 2000 al 2010, que alguns havien qualificat de «dècada prodigiosa» pel que semblava que podia aguantar el planejament territorial –del 2000 al 2010–, amb aquest *boom* de la construcció entre el 97 i el 2007, però ens estem referint al planejament entre el 2000 i el 2010 –sempre el planejament va una mica endarrerit respecte a la realitat del mercat–, va ser una època en la qual els planejaments urbanístics municipals van classificar una elevada quantitat de sòl sense guiar-se per aquests principis, encara sense guiar-se per aquests principis de sostenibilitat.

També, més enllà d'aquesta Llei d'urbanisme i de l'acció quotidiana de la Comissió d'Urbanisme, i abans m'hi referia, es va elaborar una protecció específica, uns instruments específics de protecció per al litoral, els PDUSC, els plans directores urbanístics del sistema costaner, tant l'I com el II, en els períodes 2005-2006.

Des del punt de vista urbanístic supramunicipal, l'instrument planificador més destacat ha estat precisament aquest, els PDUSC. S'han desenvolupat en dues fases, l'I i el II. Concreta les directrius de preservació del litoral fonamentalment en la franja, terra endins, dels cinc-cents metres respecte al domini públic maritimoterrestre. Per tant, ens concentrem molt en aquesta franja, els PDUSC es van concentrar molt en aquesta franja dels cinc-cents metres.

La primera fase d'aquest PDUSC, el PDUSC I, es va aprovar el maig del 2005, i va protegir un total de –no són menors– 23.500 hectàrees costaneres de sòl no urbanitzable. Ja era no urbanitzable, eh? –ja era no urbanitzable. El que va fer el PDUSC és posar-hi un grau de protecció superior de manera que hi hagués més dificultats a l'hora de poder-lo transformar via instruments de planejament supramunicipal però també municipal.

I en aquestes 23.500 hectàrees de sòl no urbanitzable que es van protegir especialment, també hi incloem alguns sectors de sòl urbanitzable no delimitat, eh?, el següent en gradació: no urbanitzable, urbanitzable no delimitat. Són 23.500 hectàrees, però que, hi insistim, ja eren no urbanitzables o ja estaven pendents de delimitació, amb la qual cosa sempre hi ha la potestat de l'ajuntament de començar a delimitar o no delimitar. Tot això els ho dic perquè com a tinent d'alcalde de Sant Cugat aquesta ha sigut la gran discussió de Torre Negra, que un ha defensat tant com ha pogut i fins on ha pogut mentre ha tingut aquesta responsabilitat. Vint-i-tres mil cinc-cents hectàrees de sòl urbanitzable no delimitat i de no urbanitzable protegit amb el PDUSC I.

I a la segona fase, amb el PDUSC II –es va aprovar el desembre del 2005, van ser gairebé treballats en simultani i aprovats un darrere l'altre–, es va incidir sobre la transformació d'àmbits classificats com a sòl urbanitzable delimitat –aquí ja entrem

en paraules majors– sense pla parcial definitivament aprovat. Aquest era el concepte sobre el que treballava el PDUSC II.

I el PDUSC II va comportar la protecció completa de 24 sectors –24–, que sumen 327 hectàrees, i la protecció parcial de 20 sectors, que sumen 323 hectàrees; un total, per tant, de 650 hectàrees. Hi insisteixo: aquest és un punt ja més sensible, tant el dels sòls urbanitzables delimitats sense pla parcial definitivament aprovat, amb protecció total o parcial. Per tant, les xifres són sensiblement diferents: 23.500, 650.

L'objectiu d'aquest segon PDUSC era evitar sobretot la continuïtat del front urbà al llarg de la costa –una continuïtat urbana–, assegurar la connexió, conseqüència d'això anterior, entre la costa i l'interior, a través de la preservació d'espais lliures, entre altres factors que van comportar la redacció i aprovació d'aquest PDUSC II. En aquest pla director també s'establien algunes directrius sobre els sòls urbans que foment part de la franja de cinc-cents metres terra endins del litoral.

I, finalment, ja el 2014, vam fer una refosa normativa dels dos plans directors, que la vam aprovar, hi insisteixo, el 2014, i que vam concretar mesures a adoptar per a les instal·lacions turístiques preexistents –càmpings– implantats en els sòls costaners. Per tant, en el PDUSC I en el PDUSC II, a base de la fusió, de la refosa, més que de la fusió, dels dos planejaments hi vam introduir tot un debat llarg, molt treballat per la Direcció General d'Urbanisme, ara per la Secretaria d'Hàbitat Urbà –i vull referir-me especialment a la feina de l'Agustí Serra–, pel que fa a la problemàtica específica dels càmpings, que en definitiva també ocupen litoral.

Bons instruments –bons instruments–, però, i també, diguéssim, vull remarcar-ho, en el seu moment aquests PDUSC, que van representar un pas endavant important en la protecció de la costa –hi estem d'acord–, que van tenir molt consens –hi estem d'acord–, creiem –també ho volem dir, hi insisteixo, remarcant aquesta afirmació– que no van ser prou ambiciosos. No van ser prou ambiciosos des del punt de vista de plantejar, precisament, els sòls urbanitzables, els delimitats, aquells que costa intervenir-hi, i ni tan sols es van plantejar actuar en cap sòl urbà no consolidat, que encara costa més. Es va perdre, creiem, una oportunitat d'or en aquesta aprovació d'aquest PDUSC II. Hi insisteixo: teníem consens, però vam perdre l'oportunitat d'incidir-hi amb més contundència.

Tot seguit, després d'aquests PDUSC, van arribar els planejaments territorials, els plans territorials parcials, entre el 2006 i el 2010, es van aprovar tots els del territori català, que expressaven la necessitat de fer creixements més continguts i també amb contigüïtat amb teixits existents, aquesta compacitat de la qual sovint parlem quan parlem de planificació territorial sostenible.

Concretament, el Pla territorial parcial de les comarques gironines es va aprovar el 2010. Establia estratègies territorials –estableix, de fet, perquè és vigent– tant per als assentaments urbans com per al sistema d'espais oberts que configuren el territori, directrius de paisatge, que cal prendre en consideració, a l'hora d'adaptar –això és important– els diversos instruments de planificació urbanística: tothom s'ha de referir a aquest pla territorial parcial. Estableix, com no pot ser d'altra manera, estratègies de creixement per als nuclis; introdueix directrius de creixement amb contigüïtat, de compacitat; criteris de mixticitat d'usos i de cohesió –quan diem «mixticitat d'usos» sovint parlem de la complexitat del territori, «les tres ces» a les que sovint feia referència l'aleshores secretari de Territori, el senyor Oriol Nehlo. I al mateix temps també estableix, aquest pla territorial parcial, una matriu d'espais oberts amb caràcter normatiu. Això és important, també. A les comarques de l'Empordà cal tenir en compte que aquest pla territorial parcial va substituir i derogar el Pla director territorial de l'Empordà que s'havia aprovat el 2006.

Cal tenir en compte que, dels vint-i-dos municipis del litoral gironí –dels vint-i-dos–, només sis s'han adaptat a aquest planejament territorial, que és, hi insisteixo, del 2010 –dels vint-i-dos, només sis. Tot i ser valuosos en el tractament dels espais oberts, al tenir una vinculació directa ha tingut menys incidència en els assenta-

ments urbans ja que els municipis no han actualitzat el seu planejament, i a més les estratègies territorials no han estat capaces d'aturar certes inèrcies. La iniciativa de la revisió del planejament, per tant, de l'adaptació obligatòria en aquest planejament territorial municipal, és municipal, i dels vint-i-dos, només sis, des del 2010, s'han adaptat a aquest pla territorial parcial, que estableix tota aquesta sèrie de criteris, creiem, importants, bàsics per poder planificar un desenvolupament sostenible.

Però encara tenim alguna capa més de planificació, com per exemple el catàleg de paisatge. El catàleg de paisatge, que es va aprovar el 2010, que reconeix el litoral de Girona com a paisatge d'atenció especial. El catàleg es va redactar de manera simultània amb el pla territorial, es va aplicar, s'aplica sobre el mateix territori, aporta objectius de qualitat paisatgística, propostes de mesures, d'accions orientades a la protecció, gestió i ordenació del paisatge a través de les directrius de les comarques gironines. D'aquesta manera garanteix que els instruments de planificació territorial, urbanística i sectorial incorporin les mesures més adients per garantir una protecció, una gestió una ordenació correcta del paisatge.

I no sobra –no sobra– repetir que el paisatge és un recurs valuós, un actiu econòmic i un element de benestar i qualitat de vida. Per tant, tot i que de vegades pot semblar un element accessori en els planejaments, nosaltres el situem com una peça central d'aquest mateix planejament, de la planificació territorial i de l'urbanisme, i evidentment encara amb més èmfasi en els paisatges costaners.

I, finalment –ara sí que acabo amb els planejaments territorials existents–, tenim l'apartat de planejament ambiental, el del PEIN i els espais naturals, que, basat en la llei de l'any 92, en el cas de les comarques gironines, concretament el 2010 es va aprovar, per exemple, la declaració de parc natural del Montgrí, de les illes Medes, del Baix Ter, de dues reserves naturals parcials, d'una reserva natural integral, o el Pla especial del cap de Creus, el Pla especial dels aiguamolls de l'Empordà i el Pla especial de Castell - cap Roig. Per tant, tot de –basats en la llei, hi insisteixo– planejaments que al final també condicionen qualsevol iniciativa municipal.

Tot això és la base del planejament territorial sobre el que s'ha construït el planejament municipal i, per tant, les capacitats del territori de desenvolupar, doncs, la seva pròpia realitat.

Quines han estat les dinàmiques que s'han anat veient, que s'han anat vivint en aquests municipis, basades en aquests instruments de planificació territorial, què representa l'aplicació dels instruments de planejament, que els hem descrit a bastament? Asseguren o intenten assegurar un equilibri de protecció dels terrenys que encara no estan transformats, juntament amb la integració en el paisatge d'aquells espais que ja ho estan. Per tant, aquests nous instruments van apostar pel desenvolupament urbanístic sostenible, amb poc consum de sòl, a prop dels nuclis urbans i amb molta atenció a l'encaix paisatgístic de les seves construccions. I també implicava que els planejaments urbanístics municipals s'havien d'anar adaptant als criteris i directrius que emanen d'aquesta legislació urbanística i del planejament territorial, que els ajuntaments, en definitiva, havien de fer els deures, perquè la base estava efectivament definida, construïda.

La realitat, l'evolució d'aquesta necessitat d'adaptació del planejament municipal, aquestes directrius de planificació territorial, ofereix llums i ombres en el desenvolupament d'aquests criteris de sostenibilitat. L'activitat urbanística dels darrers anys –ara ja no em referiré a la primera dècada del segle XXI sinó a la dels darrers anys, del 2013 al 2017– encara arrossega efectes de la recessió econòmica. En aquests darrers anys s'han aprovat diversos planejaments en els municipis del litoral gironí, i els vull donar algunes dades de Girona i també, per comparació, de la resta de Catalunya.

S'han aprovat, al litoral gironí, quatre plans parcials –quatre plans parcials– entre el 2013 i el 2017. En aquest mateix període, a Catalunya se n'han aprovat setanta. Molta pressió, però les xifres són les que són, també. En aquest període 2013-2017, i

amb aquesta base de planificació territorial que ja orienta un desenvolupament sostenible, però que els municipis s'hi han d'anar adaptant progressivament, i veiem que l'adaptació és més lenta del que voldríem, s'han aprovat, malgrat totes aquestes condicions, quatre plans parcials –hi insisteixo: a tot Catalunya, setanta.

S'han aprovat disset plans especials, en sòl no urbanitzable, en aquest mateix àmbit: plans especials, eh?, que sovint el que fan és definir les condicions d'ús d'un determinat àmbit de sòl no urbanitzable, i aquí ens estem referint, en moltes ocasions, a temes agrícoles o a temes de càmpings. Plans especials en sòl no urbanitzable: disset, mentre que en el conjunt del país se n'han aprovat dos-cents cinquanta. Per tant, una xifra substancialment petita.

Han entrat a les comissions d'urbanisme dos-cents onze expedients –en moltes ocasions estem parlant de modificacions de planejament existent– del litoral gironí. I a Catalunya, en aquest mateix període, n'han entrat i se n'han gestionat 4.658 –els expedients que ens han entrat a la Comissió d'Urbanisme de Girona en aquest període 2013-2017.

I què s'ha fet en els darrers anys en base a totes aquestes xifres, a aquesta gestió quotidiana important, sovint no massa visible de les comissions territorials però important? Les comissions territorials, com saben, que com a òrgans que vetllen per l'adequació dels planejaments urbanístics a la normativa vigent han tingut un paper destacat, tenen un paper destacat a l'hora d'orientar i d'aprovar definitivament aquestes propostes de planejament municipal. Però insisteixo en aquests quatre, disset i dos-cents onze.

En aquests últims vuit anys, l'actuació de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona –hi insisteixo, eh?, l'actuació ordinària, quotidiana dels serveis tècnics i jurídics, dels serveis territorials de Girona, que en última instància, a través de la Comissió d'Urbanisme, presidida pel director general, o per la directora general ara, doncs, acaba de debatre i aprovar aquests expedients–, en aquests últims vuit anys, l'acció quotidiana d'aquesta comissió ha permès reduir d'ofici, hi insisteixo, en cent hectàrees –que tampoc són poques, cent hectàrees– els sòls de nous creixements que es preveien només al litoral de Girona entre el 2010 i el 2018. En acció quotidiana, aplicant tots aquests criteris, cent hectàrees de reducció. No està malament. Aquesta xifra equivaldria a uns 2.500 nous habitatges. Aquesta és una xifra, hi insisteixo, important: 100 hectàrees menys, 2.500 nous habitatges menys d'ofici, en base a l'aplicació, encara que els planejaments municipals no hi estiguin adaptats, a l'acció quotidiana de la comissió d'urbanisme, dels criteris de compacitat i en definitiva de sostenibilitat.

Els darrers anys, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona ha actuat amb màxima coherència amb els principis de sostenibilitat, cohesió i renovació urbana, i ha qüestionat i, per tant, condicionat en la seva aprovació plans expansius que puguin distorsionar els principis i criteris del planejament territorial i de la mateixa Llei d'urbanisme.

Exemples, en casos reconduïts, o fins i tot aturats: el POUM de Pals; la modificació del Pla parcial de Sa Guarda, a Cadaqués; el Pla parcial Vancells, a Begur; cala Morisca, a Tossa; el Pla especial de cap Roig, o, més recentment, el càmping de Garriguella. Aquests són casos que des de la comissió no es van veure clars, es van analitzar, i vam condicionar i finalment es van modificar o inclús aturar.

És la nostra feina, aquesta és la nostra feina. La feina de la comissió no és posar un segell a decisions que hagin pres els ajuntaments, com de vegades algú es pensa, no és posar un segell a una decisió per molta unanimitat que això comporti en l'ajuntament. La nostra feina com a comissió d'urbanisme, com a Direcció General d'Urbanisme, com a Secretaria d'Hàbitat Urbà, com a Departament de Territori i Sostenibilitat, com a Govern de la Generalitat, és precisament incidir –incidir–, aplicar els criteris de sostenibilitat que estan ja recollits en les figures de planejament supramunicipal i en la legislació per, efectivament, en la seva aprovació, con-

dicionar segons aquests mateixos criteris: principis de compacitat, de complexitat, de cohesió, de sostenibilitat, de protecció de la legalitat, com no pot ser d'altra manera, d'observança de la supramunicipalitat. Aquesta és la nostra feina com a Comissió d'Urbanisme de Girona, i la fem, a Girona i a totes les comissions d'urbanisme que tenim, que en tenim unes quantes a tot Catalunya.

Encara hi ha actuacions pendents de finalitzar la seva tramitació, estan en marxa i, per tant, la intervenció de la comissió territorial d'urbanisme, així com d'altres organismes sectorials concurrents en matèria mediambiental, en matèria d'aigües o d'altres, haurà de vetllar per assolir un equilibri d'aquestes actuacions en relació amb els principis de sostenibilitat, de protecció del paisatge, i en relació amb altres necessitats socials i econòmiques. Ho dic perquè sovint van sortint notícies al voltant d'alguns sectors que s'estan tramitant, i precisament és en l'observança, en l'anàlisi d'aquesta tramitació que acabaran condicionats, com han quedat condicionats els que fa un moment esmentava com a exemples o el sumatori total, aquestes cent hectàrees, aquests 2.500 habitatges que, aplicant principis de sostenibilitat, hem aconseguit condicionar.

Encara també hi ha municipis amb planejaments molt antics i que hauran de revisar el seu planejament, adaptant-lo a les figures de planejament territorial i urbanístic supramunicipal, i sobretot encara queda ser coherents amb les actuacions estratègiques que s'estan duent a terme per part del Departament de Territori i Sostenibilitat, com els principis que han motivat la llei –en redacció, en preparació– de territori.

Per tant, a mesura que els municipis van revisant el seu planejament urbanístic, l'actuació de la comissió –hi insistim, d'altres organismes sectorials concurrents, alguns del mateix departament– permet vetllar per assolir un equilibri dels planejaments en relació amb la seva sostenibilitat. És la nostra responsabilitat i hi estem a sobre.

I darrerament hem tingut, sí, determinades activacions de projectes en el litoral. Insistia en això al principi de la meua intervenció: això ha causat la preocupació de ciutadans, de societat civil, de municipis i nostra, també, com a departament, i hi estem a sobre. S'ha activat la urbanització, la construcció en sectors i àmbits previstos en el planejament urbanístic municipal, en localitzacions sensibles o amb paràmetres poc sostenibles que cal revisar. Hi insistim: la societat civil, sempre atenta, ho ha advertit. Ho agraïm, també, que hi hagin aquests advertiments, que hi hagin aquestes llums grogues o vermelles que a nosaltres ens permeten estar més atents i actuar amb més, si escau, contundència, perquè sovint la primera notícia ens arriba a nosaltres via municipal, i sovint en el mateix municipi ja hi ha moviment abans que s'hagi fet el tràmit municipal que correspon, i, per tant, és una alerta avançada que, hi insistim, agraïm a la societat civil.

Per tant, afirmo –i també amb contundència i amb solemnitat, si m'ho permeten– que els nous projectes d'urbanització que ara susciten polèmica són l'herència d'un planejament obsolet, responen a un model que el Govern de Catalunya va desterrar fa temps i que volem condicionar i transformar cap a models més sostenibles.

Què ens trobem ara, quant a planejament?, tot i que dèiem que els planejaments urbanístics municipals s'havien d'anar adaptant als criteris i directrius que emanen de la legislació urbanística i sectorial, del planejament territorial. La situació actual és que això no ha estat així del tot, i ara ens trobem planejaments que encara preveuen molt sòl per urbanitzar: bona part del planejament urbanístic vigent en els municipis costaners, antic –ho dèiem també al principi d'aquesta intervenció–, dels anys setanta i noranta, és a dir, concretament, d'abans de la Llei d'urbanisme del 2002, i tots els instruments de planejament que hem anat desgranant i que s'han exposat.

Els ajuntaments han d'adaptar el seu planejament, els seus POUMs, a aquestes noves lleis, i actualment tenim, del conjunt dels 22 municipis, 2 municipis amb nor-

mes subsidiàries que ho han fet, 9 municipis amb POUM que ho han fet i 11 municipis que estan, diguéssim, amb POUMs no adaptats. Si revisem l'antiguitat d'aquest planejament, veurem que hi ha 6 planejaments aprovats entre el 81 i el 90, 2 planejaments entre el 90 i el 99, 9 planejaments entre el 99 i el 2010 i, hi insistim, només 5 aprovats entre el 2010 i el 2017 –una radiografia també ràpida de dades de la situació exacta del planejament municipal. I insistim, eh?, que només hi ha sis planejaments dels vint-i-dos que estiguin adaptats al Pla territorial de les comarques gironines, que és del 2010, sis d'adaptats a aquests conceptes del Pla territorial parcial de les comarques gironines, que són, concretament, si ho volen saber, els POUMs de Castelló d'Empúries, de Palafrugell, de Palamós, de Calonge, de Castell - Platja d'Aro i de Tossa de Mar.

I pel que fa als PDUSC, són nou els que són planejaments posteriors i que, per tant, s'hi han adaptat, als que caldria afegir municipis que tot i tenir vigència, els seus planejaments amb anterioritat al Pla director urbanístic del sistema costaner, els PDUSC, mitjançant una modificació puntual, s'hi van adaptar. El municipi de Sant Pere Pescador és també un municipi –és que no vull llegir la llista sencera– que també es va adaptar al PDUSC I.

I tot i això, aquestes dades de base i aquestes adaptacions progressives al planejament territorial, què més podem fer per impedir la construcció en indrets amb un alt impacte paisatgístic o amb grans pendents o lluny dels nuclis urbans, que serien tres dels conceptes que marquen clarament la insostenibilitat, la no sostenibilitat de determinats planejaments? Doncs creiem que ens cal efectivament fer una passa més.

Els ajuntaments, ho hem dit, haurien de revisar i refer el seu planejament urbanístic municipal, adaptar-lo a les directrius provinents del planejament territorial, de la legislació i de la normativa sectorial, però –i aquesta és una part important del que els volia explicar en aquesta primera part d'aquesta compareixença–, per donar una resposta més àgil i ràpida a aquesta situació, el Departament de Territori i Sostenibilitat, a través de la Secretaria d'Hàbitat Urbà, impulsa efectivament un pla director urbanístic de revisió dels sòls no sostenibles. Ens hi estendrem després. És un, segurament, instrument que creiem que pot ser més eficaç que impulsa el Govern per protegir la costa –altres llocs del territori també, però específicament la costa– d'una excessiva urbanització.

Per tant, ens calia, ens cal aquest pas ambiciós, podríem dir definitivament ambiciós, tant pel seu abast territorial com pels principis en què es basa, que considera la sostenibilitat no només en la seva vessant ambiental sinó també en l'econòmica i social, conceptes, tots, que redunden en l'anàlisi de la sostenibilitat i, per tant, la possibilitat de desclassificar o no alguns d'aquests sectors, en cas que es determini que no són sostenibles.

Aquest pla director urbanístic, el de sòls no sostenibles, s'insereix en aquest context crític i cultural de desenvolupament sostenible, amb especial atenció al litoral, així com en el marc legal global vigent. Sabíem que havíem de fer un pas més, una passa més, i a través d'aquest pla director el pretenem fer.

Des del Departament de Territori, a més, fa anys que treballem per compatibilitzar la preservació del paisatge i dels ecosistemes naturals amb l'ús de la franja costanera, molt rellevant per al nostre desenvolupament econòmic i per atraure turisme de qualitat. Es fa evident que cal gestionar l'ocupació del sòl en clau de sostenibilitat, aquest és un requisit estratègic per racionalitzar els processos ambientals, econòmics i socials derivats de la focalització en el litoral de l'urbanisme, si bé és veritat que els primers instruments que van avançar el camí cap a la protecció, que els hem pogut anar avançant, avui en dia sabem que a la protecció del litoral li cal la gestió encertada d'aquest territori i de les seves dinàmiques.

Hem passat, per tant, de la protecció d'àrees sensibles i valuoses de la costa com a únic criteri –aquesta era la manera de treballar dels PDUSC– a la necessària pla-

nificació d'un territori, el litoral, un concepte més ampli, com a estratègia per a la preservació dels seus valors en harmonia amb el desenvolupament sostenible. Insisteixo que després m'hi referiré específicament, però el Pla director de revisió dels sòls no sostenibles s'emmarca en aquesta estratègia com un instrument més amb el que podem abordar aquesta problemàtica, i concretament pel que fa al litoral, que és el que estem desenvolupant. I, de fet, crec que d'això en vam iniciar la tramitació en Govern fa relativament poc, crec que devia ser el mes d'octubre, i jo mateix vaig tindre ocasió de parlar-ne en la roda de premsa posterior en el Govern. Per tant, el Govern va determinar que aquest era un element important a explicar de tots els punts que aquell dia va aprovar el Consell Executiu.

En primer lloc, la Llei d'ordenació del litoral, aquesta llei que ha de permetre establir una veritable planificació d'aquest àmbit, basada en un model de gestió integrada de les zones costaneres. L'avantprojecte d'aquesta llei va ser aprovat el mes d'octubre, es troba en tramitació. El Govern, de fet, n'havia d'aprovar l'avantprojecte l'anterior legislatura, però l'aplicació del 155 el va aturar.

En segon lloc, i dins aquest marc, diguéssim, d'actuació de la mateixa llei del litoral, un pla d'ordenació del litoral, també, un pla d'ordenació del litoral integral, de tots els municipis del litoral català, que ja s'ha començat a treballar. S'ha començat a treballar i ha de ser l'instrument bàsic per a la gestió integrada de l'àmbit terrestre i marí de la franja costanera. Aquest pla d'ordenació del litoral l'aprovarà el Govern.

I, en tercer lloc, i n'hem parlat molt sovint, de la pròpia Llei de territori, que entre d'altres ha d'establir els objectius de prioritització del reciclatge urbà envers el creixement en extensió; fomentar una major integració de les variables socials econòmiques i ambientals –de les tres–; planificar els espais oberts proactivament, estratègicament, i abordar les urbanitzacions amb dèficits, també un tema no menor que també afecta els municipis del litoral de la Costa Brava.

Per tant, fins aquí la descripció de l'històric, dels percentatges de sòl no urbanitzable, d'urbanitzable no delimitat, de limitat, d'urbà no consolidat, de consolidat, les seves xifres respecte al total de les comarques gironines, respecte al global de Catalunya, les dinàmiques que hem anat tenint, tant a la primera dècada del segle XXI, aquesta dècada prodigiosa que no ho era tant, com en els últims anys, aquesta etapa postcrisi, l'activació d'alguns projectes que ens preocupen en el mateix litoral, les estratègies de protecció del litoral, llei del litoral, pla director del litoral, Llei de territori, i específicament, i ara m'hi referiré amb més extensió, aquest instrument únic –abans deia «definitivament ambiciós», perquè ens ho creiem i molt– que ha de ser aquest Pla director urbanístic de revisió de sòls no sostenibles, intervenció immediata, podríem dir, amb aquesta realitat.

Fa temps que hi pensem, fa temps que hi treballem, i creiem que aquest ha de ser l'instrument que ens ha de permetre, doncs, hi insisteixo, intervenir-hi de manera definitiva. Ens pot ajudar a evitar algunes de les construccions més polèmiques de manera relativament ràpida, i si no és possible evitar-les del tot sí que canviar-ne el model. Aquest Pla director urbanístic de revisió de sòls no sostenibles tindrà una addició –una separata, per entendre'ns– que abastarà específicament la costa de Girona.

Aquest Pla director urbanístic de revisió de sòls, o sectors –de «sòls», ens agrada més dir–, no sostenibles, de fet, és una idea que no és d'ara, ve de ja fa uns anys. El vam impulsar el 2015, ho deia al principi de la meua intervenció, molt alertats per la reactivació d'alguns sectors que ens preocupaven especialment.

I ara recupero una part de la meua intervenció inicial, en la qual deia que precisament el projecte de la Vall Fosca..., es reactivava, i era un dels motius que ens van fer dir: «Compte, que si això es reactiva aquí hi ha un impacte paisatgístic, doncs, considerable, que hem de ser capaços de, diguéssim, avançar, i que hem de ser capaços de redefinir estratègicament.» Per tant, el vam començar a impulsar el 2015.

I abans els deia també que ens va costar d'abordar-lo, precisament per l'ambició i la magnitud d'aquesta proposta. I que, de fet, el gran abast d'aquest document, la complexitat jurídica, molt complexa, perquè estem parlant de sòls urbans no consolidats i estem parlant d'urbanitzables delimitats –els difícils, eh?, els difícils–, i d'encaix de les diferents realitats territorials, ha portat, ens ha portat finalment –això és el que vam entendre una vegada vam dir «farem un pla director urbanístic de revisió de sòls no sostenibles»–, ens va portar, per aquesta complexitat, a voler-lo abordar en diferents parts, en definitiva, en diferents àmbits del territori. Tal com es va fer, de fet, en el cas de les AREs –ho deuen recordar: els plans directores de les àrees residencials estratègiques–, aquelles setanta que no s'han desenvolupat en la seva immensa majoria, però en tot cas també es va fer per territoris, i aquest seria el mateix concepte.

I, de fet, aquest octubre ja vam presentar l'avanç per a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu, el de la Vall Fosca que dèiem abans. I ara endeguem, és el següent, el corresponent a les comarques de Girona. En aquest cas, amb dos-cents vuit municipis i 1.655 sectors: es tracta de l'àmbit funcional amb més sectors de tot Catalunya, totes les comarques de Girona. Però, degut també a la complexitat d'aquest mateix document, hem decidit acotar l'àmbit per poder dur a terme una anàlisi més acurada, tenint també en compte la complexitat i la diversitat del territori.

I per aquesta raó, i atesa la singularitat del litoral gironí, ja els anuncio que l'àmbit del pla director es concentra en primera instància en la franja de la costa, en els vint-i-dos municipis de la costa, i s'abordarà la resta de la demarcació en fases posteriors. Per tant, estratègia del pla director de sòls no sostenibles: hem començat –la complexitat ens porta a fer-ho de manera territorialitzada– per l'Alt Pirineu, seguirem per Girona i específicament una separata avançada –si em permeten l'expressió «separata»– per a la Costa Brava.

D'aquesta manera es podrà incidir més i millor, amb una visió de conjunt, sobretot d'aquest territori, sobretot de la Costa Brava, dins del marc d'estudi i redacció del document d'abast més general. Serà una revisió que ampliarà la que ja es va fer l'any 2005 amb els mateixos PDUSC, i en aquest cas sobretot s'amplia l'àmbit de l'actuació a la totalitat dels municipis costaners i també s'incorporen en la revisió els sòls urbans no transformats. Aquesta és la diferència qualitativa d'abordar aquestes realitats, diguéssim, amb aquest nou instrument, respecte a com es van abordar amb els PDUSC.

L'objectiu principal, per tant, és avaluar la sostenibilitat urbanística dels sectors urbanitzables dels planejaments vigents anteriors al pla territorial parcial, per tal de definir les estratègies de desenvolupament dels sectors. Aquest PDU permetrà la desclassificació d'aquells sectors que tinguin un major impacte en el litoral, o bé proposarà un nou model més sostenible si és el cas. Els haurem avaluat i decidirem què fer-ne.

Els objectius específics d'aquest Pla director de sòls no sostenibles per a les comarques de Girona són establir determinacions i directrius per tal d'adaptar els planejaments urbanístics municipals a les estratègies de creixement establertes en el planejament territorial vigent, donar les directrius per tal que els planejaments municipals hagin d'adaptar cadascun dels àmbits i paràmetres dels sectors a la normativa sectorial i a les determinacions vigents en matèria de riscos –i aquí hi entra especialment també tot el referit al canvi climàtic–, identificar les incompatibilitats entre les delimitacions dels sectors vigents i les proteccions territorials en matèria de protecció ambiental i del litoral, i establir directrius i recomanacions d'acord amb les estratègies territorials de canvi de model a implementar en els sectors destinats a l'extensió urbana.

I què analitzarà concretament? En aquests àmbits i sectors es considerarà concretament l'adaptació del planejament urbanístic al pla territorial parcial –ho hem dit–, els pendents, la inundabilitat, l'impacte paisatgístic, les densitats, la contigüitat

a nuclis urbans –molt important– i la continuïtat o discontinuïtat dels mateixos sectors, que saben que de vegades es presenten en forma discontinua.

Per tant, ho repeteixo, perquè aquests són els paràmetres que ens guiaran en l'anàlisi sector a sector dels vint-i-dos municipis que conformen aquesta separata del Pla director de sòls no sostenibles, aquesta voluntat molt ambiciosa d'intervenir ràpidament en aquests sectors amb criteris de sostenibilitat: adaptació al pla territorial parcial, en aquest cas de les comarques de Girona, com no pot ser d'altra manera; pendents; inundabilitat; impacte paisatgístic; densitats; contigüïtat a nuclis urbans i continuïtat o discontinuïtat dels mateixos sectors. Aquesta anàlisi es durà a terme en base als criteris que estableixen les diferents normatives territorials, urbanístiques i sectorials.

Pel que fa al Pla territorial de les comarques gironines, per exemple, en base a les normes d'ordenació territorial, estratègia de desenvolupament dels nuclis i de les àrees especialitzades. Ja coneixen perfectament els plans territorials parcials, que estableixen totes aquestes estratègies de conservació o de possibilitat de creixement, amb aquella simbologia pròpia dels plans territorials parcials.

Pel que fa als criteris del text refós de la Llei d'urbanisme, vigent, s'atendran aspectes com les discontinuïtats, la compacitat i la complexitat o els pendents. I, pel que fa a les normatives sectorials, caldrà verificar aspectes ambientals, els derivats de la Llei de costes, el risc d'inundabilitat o altres reglaments. Per tant, des de cada front, pla territorial, normativa urbanística, normatives sectorials, afrontarem aquesta anàlisi de tots aquests conceptes.

S'analitzaran els sòls urbanitzables no desenvolupats –no estem parlant de sòls urbanitzables delimitats o no delimitats, estem parlant de sòls urbanitzables no desenvolupats, tots–, els sòls urbans no desenvolupats, eh?, i específicament també els no consolidats. Per tant, abordem allà on hi han els problemes, allà on, si es reactiven aquests projectes, obtenim efectivament problemàtiques de les que tots en som conscients i de les que ens han anat advertint societat civil i municipis.

D'entrada, analitzarem tant els planejaments en municipis amb planejament no adaptat al pla territorial com els que sí que hi estan. (*Pausa.*) Queden dotze minuts, sí? És així? (*Pausa.*) Gràcies. Per exemple, en una primera anàlisi, trobem fins a –xifra important– dos-cents tretze sectors de sòl urbanitzable delimitat i no delimitat que no s'han urbanitzat en un 100 per cent –allò que dèiem «no desenvolupat»–, sòls que analitzarem cas per cas, minuciosament, com sempre fem, per la seva localització o per les condicions i paràmetres que l'envolten.

Aquests sectors de sòl urbanitzable delimitat, de sòl urbanitzable no delimitat, tenen una superfície de 2.069 hectàrees, i podrien acollir –aquesta és la seva màxima capacitat segons el planejament vigent– fins a 29.978 –per tant, trenta mil– habitatges. I també –també, cal no oblidar-ho– un milió i mig llarg, 1.651.000 metres de sostre d'activitat econòmica. Per tant, aquesta primera anàlisi d'aquests dos-cents tretze sectors no desenvolupats, no consolidats, impliquen aquesta superfície i aquesta capacitat poblacional important.

També s'analitzaran una cinquantena d'àmbits no desenvolupats en sòl urbà, que per dimensió o posició creiem que cal revisar. I aquestes són xifres inicials, que segur que variaran a mesura que aprofundim en l'elaboració d'aquest PDU, creiem que a més. El document d'abans del PDU concretarà quants i quins sectors exactament es revisaran. És un pla fonamentat en la seguretat jurídica, quelcom que per nosaltres i pels ajuntaments és sempre molt important. Caldrà ser molt curós a l'hora de vetllar per la seguretat jurídica d'aquest document, no entrar en supòsits indemnitzatoris, si no aquí perdríem bous i esquelles, que podrien afectar greument, hi insisteixo, les arques públiques. Per tant, es tractarà de fer un procés molt acurat veient cada un dels sectors, un per un, cosa que representa un repte. Així ens el prenem des de la Secretaria d'Hàbitat Urbà, des de la Direcció General d'Urbanisme, des del Departament de Territori, des del Govern, com un repte de primera magnitud.

Com l'elaborarem, quina governança tindrà la redacció i tramitació d'aquest Pla director de sòls no sostenibles? Un cop se n'aprovi l'avanç s'aturaran els tràmits de planejament derivat i de llicències d'edificació d'aquells sectors que es consideren més insostenibles. La suspensió es mantindrà durant tota la tramitació del pla director urbanístic. D'aquesta forma, el Govern impedirà que les urbanitzacions més controvertides de la Costa Brava tirin endavant fins que no es disposi del pla que regularà el tractament que es donarà a cadascuna d'elles. Important, per tant, eh? Aprovació de criteris - suspensió, com no pot ser d'altra manera; si no vols evitar que pel camí et passin coses: aprovació del pla director - suspensió.

Volem fer partícip el territori d'aquesta revisió detallada. Ja els hem escoltat. Els hem explicat què és el que estem fent, els hem dit quins criteris volem aplicar i els hem dit que els necessitarem. De fet, volem crear –i així ho va anunciar el secretari d'Hàbitat Urbà en una reunió amb els alcaldes, regidors, amb els representants dels vint-i-dos municipis– una comissió de seguiment de la redacció d'aquest pla urbanístic. Ho fem sovint: amb la redacció dels plans directors urbanístics, el que fem és normalment crear una comissió que anomenem política i una comissió que anomenem tècnica. La tècnica treballa dia a dia, diguéssim, els equips tècnics i jurídics del mateix departament amb els equips tècnics i jurídics dels ajuntaments, i la política, diguéssim, és la que, en fi, pren compte d'aquestes deliberacions, d'aquest treball de la comissió tècnica i al final pren decisions, també, escolta tothom i pren decisions. Per tant, farem una comissió de seguiment.

Ens vam reunir, hi insistim, l'11 de novembre, amb els representants de tots els municipis costaners de la demarcació de Girona per exposar-los l'abast, la voluntat d'aquest pla director, la incidència en el model urbanístic de la Costa Brava. I val a dir que vam trobar molt bona acollida –molt bona acollida. El secretari –jo no hi era, en aquell moment, perquè devia estar a la missió empresarial Vietnam, del Port de Barcelona– me'n va informar puntualment i en vam tenir molt bona acollida. Per tant, d'entrada, diguéssim, anem bé, comencem bé. Si comencéssim amb la voluntat de fer un pla director i ens trobéssim amb els ajuntaments, en fi, no de cara, doncs, això seria més complicat de gestionar. Però vam trobar molt bona acollida, vam trobar la voluntat que efectivament treballem plegats per abordar i solucionar aquesta problemàtica.

I abans, de fet el 14 d'octubre, la mateixa comissió de Girona ja va dur a terme un debat específic sobre com estava l'urbanisme en aquell moment a la Costa Brava. Va ser una comissió específica, també presidida per l'Agustí Serra, pel secretari, i acompanyat de tot el seu equip, en què va haver-hi un primer intercanvi d'impressions entre els experts d'aquest òrgan col·legiat. Aquest grup, aquesta comissió de seguiment per a aquest pla director, es reunirà periòdicament durant aquesta fase d'elaboració del pla, serà obert també a la participació del teixit social gironí; com no podia ser d'altra forma, arbitrarem les maneres en les que experts puguin participar en sessions específiques de la redacció d'aquest pla director. Estem en fase de reunions amb els ajuntaments per estudiar casos concrets.

Quan estarà aprovat aquest Pla director urbanístic de sòls no sostenibles per a la Costa Brava? L'aprovació inicial del pla director preveiem fer-la –aprovació inicial, eh?– al llarg del 2019. El primer que farem serà l'avanç, que preveiem fer-lo el primer trimestre del 2019. Estem treballant ara en les bases que han de permetre... El document d'avanç no és una simple frase d'inici de, és un document ja justificat. Per tant, això ho farem el primer trimestre del 2019, com més d'hora millor. I preveiem que l'aprovació inicial la puguem fer al llarg del 2019. Hi insistim: aprovació de l'avanç - suspensió. Per tant, molt important: primer trimestre del 2019, aprovació de l'avanç - suspensió.

A partir de l'aprovació inicial que en volem fer el 2019, doncs, la mateixa dinàmica dirà, perquè hem de passar a informació pública i en funció de la resolució de les al·legacions, que segur que n'hi hauran, en aquesta informació pública, podrem avançar en la provisional i en la definitiva.

Vull respondre específicament una qüestió, que segur que tots tenen en la ment. Aquest pla director aturarà totes les urbanitzacions que es denunciïn, que sovint lle-gim en els mitjans que estan denunciades o que són objecte de preocupació de so-cietat civil, de ciutadans, de municipis? I la resposta és que no. Cal tenir en compte que algunes es preveuen en sòl que ja està classificat com a sòl urbà, sòl urbà conso-lidat, i que la Generalitat no té competències per intervenir en sòl urbà: en sòl urbà, llicències municipals –en sòl urbà, llicències municipals.

En altres casos potser els promotors ja tenen drets adquirits i revertir-los supo-saria afrontar quantioses indemnitzacions que ni els ajuntaments ni els governs po-dríem pagar. També hem de tenir present que s'ha de garantir la seguretat jurídica, i en alguns casos aquests desenvolupaments previstos es troben ja en litigi, es troben als tribunals.

I, en tot cas, el Pla director urbanístic de sòls no sostenibles servirà per analit-zar amb lupa tots els sectors urbanitzables no desenvolupats, i que serem molt exi-gents amb el compliment dels diferents requisits que hem anat explicant fins ara. Confiam en poder desclassificar molts dels sectors amb major impacte, i reconduir la situació en molts altres.

A tall de conclusió, i acabo ja, parlem d'un projecte que és una iniciativa de govern molt ambiciosa, un instrument d'abast de tot el territori català, però que va més enllà d'alguns àmbits posats en debat darrerament. Aquesta eina ha d'aplicar tots els con-ceptes que avui tenim assumits de planejaments que moltes vegades no es tenen in-corporats: preservació paisatgística, sostenibilitat ambiental, compacitat, optimització en el consum del sòl, seguretat davant dels riscos, entre d'altres. És un pla que fem en col·laboració amb els ajuntaments, un pla que ha d'estar basat en evidències, precís, sò-lid des del punt de vista jurídic i que ha d'aplicar solucions concretes per a cada àmbit.

Aquest pla director urbanístic, que atindrà el territori de tot el país, de tot Cata-lunya, serà l'actualització de planejament urbanístic més ambiciosa i de més magni-tud que podem posar a l'abast del desenvolupament sostenible del nostre país.

Moltes gràcies, presidenta i senyores diputades, senyors diputats.

La presidenta

Gràcies, conseller. És el torn ara, doncs, dels grups parlamentaris. Començarem pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula el diputat Sergio Sanz. Els recor-do que són com a màxim deu minuts.

Sergio Sanz Jiménez

D'acord. Gràcies, presidenta. Gràcies, honorable conseller Calvet per la seva ex-posició. Li he de dir que ens ha semblat ben completa. Entenem que és un àmbit i una situació molt complexa, perquè estem parlant d'una part molt important del ter-ritori, i que, a més, tot el que fa referència a la gestió urbanística és molt complex, i hi ha sempre els decalatges dels temps, és a dir que sempre anem com lluitant con-tra el temps, que se'ns menja. I tenim herències de models anteriors que consoliden, com..., això deia, no?, que de vegades voler modificar un planejament suposa fer front a una sèrie d'indemnitzacions que no és possible assumir.

I com que és una qüestió de molta complexitat i que requereix uns temps molt llargs, també li demanaria que no busqui sempre l'excusa del 155 que ha comentat, que l'ha esmentat de passada. Cal recordar sempre que ho facin que el van provocar vostès prenent passaport sobre de les lleis, que són les que ordenen la convivèn-cia política d'una comunitat. Perquè al final tot s'ordena mitjançant lleis, mitjançant reglaments, i de la mateixa manera que s'ha de fer cas del planejament urbanístic, s'ha de fer cas de la resta de lleis.

I, a més, l'hi recordaré: el 155 va durar molt poc, van ser dos mesos. Després es va dissoldre el Govern de la Generalitat el dia 28 d'octubre, i el 21 de desembre ja es van fer eleccions. Després vostès van estar nou mesos sense fer re, que potser, si parlem de temps perduts, potser aquest seria..., no?, en tindrien més responsabilitat vostès.

Però, en tot cas, li agraeixo l'exposició, perquè hi ha preocupacions que penso que són compartides, no només en aquest Parlament sinó en el conjunt de la societat, perquè és veritat que a mesura que passa el temps i que es va analitzant el que ha funcionat malament del que s'ha fet anteriorment, doncs, les opinions de tots canvien. També en les diferents disciplines es van detectant els problemes i ara estem en una fase en què repensem l'urbanisme en tota la dimensió que té, des del punt de vista de la sostenibilitat, pel que fa a l'energia, pel que fa a la mobilitat, pel que fa a la necessitat d'habitatge que tenim actualment a Catalunya i especialment al voltant de les grans ciutats, que el fenomen no és només local, són fenòmens que succeeixen a nivell global i que estan en el debat de tot arreu, perquè també té la repercussió del canvi climàtic, que també vostè ha esmentat.

Per tant, l'urbanisme potser ha deixat de ser allò que ens servia per ordenar volums i l'espai viari públic per pensar en totes les derivades de la vida humana, i com afecta això el medi ambient i els serveis. Per tant, nosaltres actuarem amb responsabilitat, no proposarem mai coses que, en aquesta baralla política, pensem que siguin només per veure de quina manera podem fer la guitz a l'adversari, sinó que intentem en aquesta matèria d'urbanisme, de planificació territorial, buscar consensos, buscar acords perquè realment el repte és formidable, no és senzill i hem de tenir la mirada pensant no només en l'actualitat sinó com serà la vida d'aquí trenta anys, perquè d'aquí trenta anys, des del sistema de generació i distribució d'energia als sistemes de mobilitat, tot serà diferent, la relació amb el turisme, la relació amb els llocs de treball poden ser també diferents. Perquè és veritat, la Costa Brava es desenvolupa amb un model turístic i de segona residència que també està canviant, perquè tot amb el temps canvia, i tenim un llegat que a vegades no ens agrada, perquè el consum de sòl que s'ha fet és enorme.

Per tant, li demanem determinació, li demanem que posin totes les eines i tot l'esforç en tirar endavant aquest pla territorial, buscar els consensos, perquè el repte que tenim és enorme.

També, clar, tenim unes situacions d'incertesa, tenim situacions d'incertesa que són les que generen preocupació tant pel que té a veure amb la protecció de determinats àmbits com pel seu desenvolupament o l'aturada, que han de ser atesos de forma sensible. Sí que li voldria demanar, doncs, si ens podria posar algun exemple concret d'un àmbit urbanístic que li preocupi, d'aquests que, bé, estan pendents de desenvolupament i que pensin que es pot aturar o què faria en aquest cas, i també un àmbit que li preocupi especialment, que necessiti ser protegit. És el que li demanaríem, per conèixer també una mica quina és la perspectiva i l'opinió del conseller.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula ara el diputat Jordi Terrades, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Igual que el senyor Calvet, jo també he estat regidor d'urbanisme d'una ciutat, i tots els consellers m'han sentit dir el mateix: en la defensa de l'autonomia municipal però cal que el Govern de la Generalitat, que és el Govern de totes i de tots, desenvolupi instruments per tenir una visió territorial. És a dir, el que no pot passar és que cada alcalde, o cada alcaldessa o cada ajuntament, tingui una visió diferent del país, i que hi han d'haver instruments que permetin un desenvolupament racional, sostenible, harmònic del territori. I aquests instruments els ha de desenvolupar, els ha d'aprovar, els ha de vetllar i els ha de controlar el Govern de la Generalitat de Catalunya.

El que vostè ens ha explicat avui surt fruit d'una preocupació no només del territori sinó molt concentrada en el territori, i de persones i entitats que vetllen per una protecció d'aquells espais, sobretot en aquest cas de la Costa Brava, com

diu la cançó, des de Blanes a Cadaqués, que veu astorada (*veus de fons*) –sí, fins a Portbou, però en tot cas em venia bé la cita, eh?– com en aquests moments, un cop s’ha «superat», entre cometes, la profunda crisi econòmica que vam tenir, que tenia unes causes determinades, i que moltes d’elles venien precisament..., no només en el nostre país, sinó que venien arrossegades també d’altres decisions especulatives també en altres mercats internacionals, però que aquí tenien una incidència determinada pel tipus de model de creixement que el país tenia, va estar arrossegada, justament, per la construcció i per fenòmens especulatiu... I ara veiem que, un cop superada aquesta situació de crisi econòmica, en algunes parts del territori –i vostè ho ha identificat clarament– torna a haver-hi aquesta febre constructora, deixi’m dir-ho –entre cometes–, «especulativa», en alguns casos.

Si no he apuntat malament la xifra, un 82 per cent dels habitatges secundaris que hi han en aquesta franja de què estem parlant són de segona residència. I, per tant, en aquí tenim una certa pressió.

Vostè em deia: «Haurem de desenvolupar nous instruments.» Després m’hi referiré, eh?, però, conseller, hem de passar de les paraules als fets. Ens feia una llista de sis ajuntaments dels vint-i-dos, sis o set ajuntaments dels vint-i-dos, que són els únics que s’han adaptat a les prescripcions territorials de salvaguarda, o de més protecció. Però, clar, mentrestant, hem permès que algun ajuntament d’aquests vint-i-dos hagi aprovat, per exemple l’any 2013, a finals del 2013, un pla general, un POUM que no incorporava aquestes prescripcions. I curiosament aquest mateix ajuntament, un mes abans aprova un pla parcial que permet desenvolupar cent nou habitatges i un hotel de més de quatre mil metres quadrats. Home, ja sé que vostè no era el conseller, però diguem que els serveis del departament havien d’haver vetllat una mica més aquests temes.

Perquè, miri, infringeixen això que vostè en aquests moments ens està plantejant, que jo hi estic d’acord, ja li anuncio que hi estic d’acord, amb aquest nou Pla director dels sòls no sostenibles: analitzar la inundabilitat, els aspectes paisatgístics, els pendents. I en aquest cas que li estic referint tenim pendents de més del 20 per cent, ens carregarem mil vuit-centes oliveres d’una varietat autòctona i a més a més disset quilòmetres de murs de pedra seca. Bé, segurament ho haurien d’haver analitzat amb una mica més de cura, i no parlaré dels altres perquè consumiria els deu minuts.

Li seré molt clar: el meu grup parlamentari dona suport, li dona suport en aquesta proposta que el Govern de la Generalitat ens fa d’elaborar un nou pla director dels sòls no sostenibles, per tal que els planejaments s’ajustin –o que s’hauran d’ajustar, diu vostè, ho veurem– a les normatives sectorials.

Li demanaríem que accelerés..., o sigui, que no esperéssim a final del trimestre del 2019 a l’aprovació del que ha de ser l’avanç del pla, que ho accelerin i que facin una suspensió de llicències ja. No sigui que ens passi el mateix que li ha passat a l’Ajuntament de Barcelona, que en tot cas no entraré en allò del 30 per cent, que aquí hem tingut que tots els promotors han corregut a demanar llicències, *por si a caso* es feia la modificació, per si de cas estalviar-se el 30 per cent. Que no ens passi que ara aquí corri tothom a demanar les llicències oportunes en els ajuntaments, i que els ajuntaments, en virtut de la normativa que en aquests moments tenen, es vegin obligats a concedir aquestes llicències, o anar més enllà en la concessió d’aquestes llicències, i ens trobem amb això que vostè ens anunciava, perquè ja ens estava dient: «Compte, que potser no podem fer tot el que volem fer perquè hi hauran compensacions o indemnitzacions i tindrem un problema.»

Bé, no demorem la suspensió d’aquestes llicències, que no ens trobem amb aquest problema, conseller. Perquè vostè avui, amb aquesta compareixença que fa en el Parlament de Catalunya, que és una compareixença pública, fa aquest anunci, i tothom estarà al cas de les intencions del Govern, que nosaltres en principi –ja ho veurem al final– aplaudim, hi estem d’acord, però si demorem molt la presa de decisions, com

que ara ja tothom està a partir d'avui advertit de quines són les intencions del Govern, doncs, que no estiguem a temps a frenar alguns processos.

En tot cas, i per finalitzar, les intencions del Govern –i que no serveixi de precedent– en principi ens sonen bé, hi estarem atents. Ja li dic que en tot aquest procés, des del grup parlamentari o des d'altres àmbits territorials nosaltres hi participarem dient la nostra, i prengui..., que no ens trobem, com altres vegades ha passat, que fem molts discursos, paraules boniques, i al final els fets no s'acaben traduint en les expectatives que acabem generant. Seguirem amb molta cura tot aquest procés.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el diputat David Cid, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

David Cid Colomer

Si la presidenta té a bé d'avisar-me quan quedi un minut, l'hi agrairé. *(Pausa.)* Molt bé. Bon dia, conseller, gràcies per la seva compareixença. En tot cas, alguns diputats i diputades ja m'ho han sentit dir: per nosaltres aquest és un tema molt important. Crec que el que ens juguem és que la Costa Brava acabi convertida en la costa de ciment, si no ens posem a treballar-hi. L'hi torno a dir: li agraeixo la seva compareixença.

Ens ha costat, també l'hi dic. Nosaltres haguéssim fet una compareixença molt abans. De fet, vull recordar que a la seva primera compareixença jo li vaig fer avinent que hi havia un problema greu a la Costa Brava, que teníem el territori incendià. Fins i tot vostè em va arribar a dir que l'incendiàvem nosaltres. Pocs dies després les diferents plataformes locals s'agrupaven en la plataforma SOS Costa Brava, que crec que cal reconèixer la feina que està fent, perquè és segurament qui està recollint tots els casos i qui està plantejant aquest problema des d'una dimensió global del conjunt del territori, que nosaltres també creiem que és la manera d'abordar-ho.

Crec que avui avancem –també l'hi dic i també l'hi vull reconèixer–, perquè crec que avancem en el diagnòstic, ja m'hi referiré, segurament amb matisos. Jo també, com deia el senyor Terrades, no seria tan optimista en la valoració que vostè fa de la feina de la comissió d'urbanisme de comarques gironines, però, bé, això són matisos. No és el mateix aturar que modificar, i com li deia el senyor Terrades també nosaltres tenim actuacions o fins i tot projectes en què som crítics també amb la posició que ha pres el Govern.

I, després, també, que jo ho comparteixo, la necessitat d'haver avançat més en el marc legal. Però també deixi'm que li digui que el seu Govern –perquè jo el seu Govern l'entenc des de l'any 2010, o com a mínim del partit que vostè representa sí que té una continuïtat des de l'any 2010–, diguéssim que l'únic marc legal que vostès han treballat durant aquests anys és, com vostè bé ha explicat, la fusió de dos plans directors que ja estaven redactats.

Nosaltres..., de fet, des de la plataforma SOS Costa Brava es parlava de l'amenaça de la possibilitat de construir deu mil noves «vivendes», 2.550 ja estan en marxa en projectes en aquest cas que o bé fins i tot s'estan construint o altres que estan amb planejaments aprovats. Vostè avui elevava aquesta amenaça fins a trenta mil habitatges. Estem parlant de Llançà, amb Roses-2; Cadaqués, amb Sa Guarda, que ara s'hi feia referència; a Empúries tenim l'ampliació de l'Hostal Empúries; platja de Pals, que vostè hi ha fet referència; Begur, que jo crec que segurament és el municipi paradigmàtic, amb moltíssims projectes: Aiguafreda, pedrera de sa Riera, els jardins de sa Riera, i ara aquesta mateixa setmana la cala de Port des Pi; tenim Palafrugell, amb el Golfet i cap Roig, que després també m'hi referiré; Palamós, amb la pineda d'en Gori, i Tossa amb cala Morisca, i segur que me'n deixo, però que estan tots identificats, com deia abans, per la plataforma SOS Costa Brava.

De fet, cada setmana tenim un projecte nou, i jo també després m'hi referiré. I que aquesta pressió que s'està situant o que s'havia situat fins ara a nivell de la costa s'està traslladant també cap a l'interior. Ho dic perquè aquesta mateixa setmana hem conegut un projecte al municipi de Pau: estem parlant de dos-centes sis cases amb un nou hotel, fins i tot en una connexió ecològica entre dos parcs naturals. Per tant, aquesta pressió que fins ara teníem situada en aquest cas molt concentrada, com vostè hi feia referència, en aquests vint-i-dos municipis del litoral, es pot anar traslladant, i segurament s'anirà traslladant, també cap a l'interior del territori.

Nosaltres identifiquem o hem identificat quatre tipologies d'aquests projectes que crec que cal abordar i que s'han d'abordar de manera diferent. Vostè hi feia referència: el més complicat i el més urgent, i a més a més segurament el que té un impacte més gran són tots aquests projectes que estan en sòl urbanitzable no consolidat o no desenvolupat, que crec que és l'amenaça principal que tenim, que fins i tot a nivell dels ulls dels ciutadans, o fins i tot de les entitats o dels mateixos veïns i veïnes..., estem parlant de terrenys que semblen terrenys forestals però que són terrenys urbanitzables, que són la majoria de projectes que estan en marxa, i, evidentment, nosaltres en som conscients, són els més complexos de gestionar. Jo ja l'hi he dit: crec que han començat a caminar, després també m'hi referiré, però crec que han començat a caminar tard.

I també ja els ho he dit: crec que tenen instruments legals per ser més exigents, eh? Vostè hi feia també referència, quan plantejava ara la possibilitat d'un pla director urbanístic de sòls no sostenibles: la mateixa Llei d'urbanisme en aquests moments els permet analitzar els projectes i, en aquest cas, que en aquells que superen pendent del 20 per cent se'ls impedeixi d'edificar. I hi han projectes, com per exemple en aquest cas es feia referència al de Sa Guarda, a Cadaqués, o fins i tot també al de Llançà..., que jo crec que també valdria la pena, potser, que des de la Comissió de Territori fessin una visita a tots aquests projectes per conèixer-los de primera mà. Si algú hi ha estat..., jo he tingut l'oportunitat de ser-hi i, per exemple, en el cas de Llançà és evident que hi ha pendents de més del 20 per cent i, per tant, no s'hauria de permetre d'urbanitzar.

Després tenim una segona tipologia, que són nous projectes, i aquí no hi ha planejament urbanístic que valgui, i per mi el cas paradigmàtic, tot i que és cert que s'ha minimitzat, és el cas de cap Roig. Crec que encara ens queda feina per fer, però jo crec que estàvem parlant d'un planejament de modificació en aquest cas del castell de Cap Roig que estava fet a mida dels interessos de «la Caixa». I, per tant, jo crec que és veritat que s'ha modificat, s'ha reduït substancialment el projecte inicial, però nosaltres entenem que l'acord que va haver-hi en el seu moment entre els propietaris i el que en el seu moment va ser la Fundació Caixa de Girona, al que obligava era a mantenir i, per tant, preservar, com era l'àmbit del castell de Cap Roig, sense cap tipus d'actuació. I, per tant, nosaltres el que seguim reclamant és que no hi hagi cap actuació a cap Roig.

Podríem parlar d'altres casos, com per exemple també l'ampliació de l'Hostal Empúries, en què no estem parlant d'un planejament ja aprovat o de sòls en aquest cas urbanitzables no consolidats, sinó que és de nou planejament, i aquí jo crec que no hi ha excusa i, per tant, el que nosaltres també li reclamem com a Govern és que sigui taxatiu, contundent i que aturi aquests projectes.

I hi ha una tercera tipologia, que són casos que venen de lluny, eh?, fins i tot que estan judicialitzats o que ja hi ha sentències favorables. Per exemple, jo vaig tindre fa poc l'oportunitat de ser a Sant Feliu de Guíxols i hi han, en aquest cas, concessions que estan suspeses des d'un punt de vista jurídic d'ocupació de primera línia de costa; estem parlant fins i tot d'amarratges o fins i tot d'accessos a la platja— o també de propietats privades que bloquegen, en aquest cas, l'accés als camins de ronda. Jo crec que aquí també hi ha una feina a fer per part del Govern de la Generalitat,

d'exigir també als ajuntaments i també als propietaris privats que allò que fins i tot la llei empara, doncs, que s'acabi executant.

I després hi ha una quarta qüestió que nosaltres li plantejem, que segurament aquí no hi devem coincidir tant, però jo crec que també és un dels debats a tenir en compte, que és l'extensió de la C-32 –l'extensió de la C-32. Per nosaltres, l'extensió de la C-32 forma part del mateix model turístic, que és situar més pressió turística en aquest cas sobre la part de la Costa Brava. Evidentment, estem parlant de l'extensió entre Blanes i Lloret de Mar.

Sap vostè que a més a més el territori, i especialment també l'Ajuntament de Blanes, no hi està d'acord, i nosaltres en això també tenim una proposta molt clara. És a dir, creiem que això forma part d'un determinat model turístic. Nosaltres no ho compartim. Li reclamem que no desenvolupi aquesta extensió i, en tot cas, fins i tot que aquests recursos, que segurament seran necessaris o serien necessaris per a l'ampliació de la C-32, doncs, es destinin per a aquells projectes que segons vostè, amb el marc legal actual o en el futur, no es podran aturar, i és possible, tot i que SOS Costa Brava considera que no, que puguin suscitar algun tipus d'indemnització per tal de protegir el territori.

I, hi insisteixo, per nosaltres l'ampliació de la C-32 forma part de la mateixa febre urbanística en la qual en aquests moments està situada la Costa Brava i, per tant, també l'hi volíem plantejar.

Jo l'hi deia al principi: crec que el Govern ha començat a caminar i, per tant, jo l'hi valoro positivament, compartim el diagnòstic. Al nostre entendre, molt a poc a poc, també l'hi dic; no se m'enfadi, però crec que a pas de tortuga. I, per tant, com anem a pas de tortuga, jo li demano que acceleri. Però també a mi em preocupa molt el que ha fet vostè avui, que jo no ho havia vist mai, que és anunciar una suspensió de llicències futura. Sí, sí, sí, vostè ha dit que el primer trimestre, que jo hi estic d'acord, que com més aviat millor es posi en marxa el Pla de desenvolupament urbanístic de sòls no sostenibles; però, clar, o sigui, vostè ha dit que en tres mesos tindrem una suspensió de llicències. Miri, no ho sé, jo no en soc especialista, però tots els ajuntaments que conec, quan fan una modificació urbanística que té una limitació, intenten en aquest cas aplicar una suspensió de llicències.

Llavors, jo li plantejo: intenti si és possible que aquest avançament del Pla director urbanístic de sòls no urbanitzables..., fem-lo abans de Nadal, perquè a mi em fa por que en aquests sòls urbans no consolidats tinguem una entrada de projectes... Si vostè creu que no serà així, ho celebro, però en tot cas ens preocupa i, per tant, jo l'hi pregunto, i vostè si vol em respon.

I també jo el que li demano són dues coses més. Sigui ambiciós en l'anàlisi d'aquests dos-cents tretze sectors no consolidats. Crec que l'hi podem demanar, perquè vostè fins i tot situava que aquí és on està el gruix d'aquestes trenta mil «vivendes» que es poden desenvolupar a la Costa Brava. També intenti accelerar el que jo li plantejava. Vostè fa bé, jo crec, de començar pels vint-i-dos municipis de la costa, però, compte, perquè aquesta pressió se'ns pot traslladar a l'interior.

I, finalment, si és possible, crec que estaria bé que aquesta comissió de seguiment també l'obris als grups parlamentaris que hem estat treballant aquests aspectes o al conjunt dels grups parlamentaris de la comissió.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula ara la diputada Natàlia Sánchez pel Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Senyora Sánchez, li tocarien cinc minuts; serem flexibles com sempre, però el seu bon criteri preval.

Natàlia Sánchez Dipp

Sí, no hi pateixi, seré breu. S'han dit moltes coses. Bon dia a tothom. Disculpin, perquè la primereta part de la seva intervenció no l'he pogut sentir, perquè vinc de la Costa Brava, precisament, que és on visc, de l'Empordà.

Bé, primer, també després de saludar-vos, saludar des d'aquí, amb les finestres tancades, des d'aquestes quatre parets, l'alegria de sentir, amb la contradicció, els treballadors de la sanitat, de l'ensenyament, del sector públic organitzats, reclamant unes condicions laborals dignes que el seu Govern no garanteix i que no garanteixen aquests últims quaranta anys de polítiques públiques en el marc de la comunitat autònoma de Catalunya, que són les que han impulsat vostès.

I que té molt a veure també, com vostè ha afirmat, amb el que estem parlant avui, sobre quin és el criteri, quina ha estat l'estratègia, quina ha estat la planificació urbanística que s'ha desenvolupat les últimes dècades en aquest país, i que són conseqüència dels seus governs, governs «sociovergens», governs de Convergència a nivell municipal, a nivell de Parlament, i que, bé, que té la indústria del totxo com a principal motor econòmic, que ens va portar a una crisi que ja sabem com va acabar, que ens porta ara a viure o veure el turisme com una gallina dels ous d'or, que, moltes vegades els ho dic, precaritza, que trinxa el territori i que no porta a tenir municipis més dignes on es pugui viure amb qualitat.

La societat civil s'ha organitzat, s'ha organitzat en la plataforma SOS Costa Brava, i és evident que la seva potència, la taca d'oli que estan duent a terme al territori, serà i ha de ser imparabile, com ho han estat altres vegades campanyes que molt abans havien pogut aturar i havien pogut salvar el poquet que quedava de litoral per salvar, com pot ser la lluita als aiguamolls de l'Empordà, que l'any 85 va aconseguir que s'aturés el trinxament que s'hi volia fer.

Llavors, li faré algunes preguntes molt concretes. El nostre posicionament en relació amb les polítiques que impulsen en lògica de territori saben que no les compartim. Saben segurament, o els ho dic si no ho saben, que en el plantejament que fan no hi tenim confiança. No hi tenim confiança, perquè moltes vegades –i en aquí als grups parlamentaris que donen suport al seu Govern els ho he manifestat– quan hem parlat del litoral i de la problemàtica que la plataforma SOS Costa Brava està posant sobre la taula sobre el col·lapse que el litoral català ha viscut, fruit de les seves polítiques públiques, en coalició amb els promotors i els lobbys del totxo, doncs, el que ens plantegen són aquestes qüestions de l'autonomia local, dels ajuntaments i tal.

No serem nosaltres qui anem en contra de l'autonomia local, però, clar... I li volem fer una pregunta: quina és la seva opinió, senyor conseller, i quines són les indicacions que des de la seva conselleria i també des del seu partit polític donen als municipis que estan governats per vostès mateixos? Per tant, quina estratègia des de Govern i des dels ens municipals segueixen conjuntament? Perquè a vegades sembla que els municipis en els quals vostès governen no vagin amb vostès, com si, bé, «ostres, no, és que aquests són els municipis, nosaltres no hi tenim res a veure». Llavors, li pregunto això.

Segon, i lligat amb els municipis, i amb una de les qüestions principals que agafo del seu argumentari, perquè a vegades també... Ens ha fet una gran exposició sobre la història dels plans i tot, fantàstic, gràcies, perquè és útil i aquí una servidora no n'és cap experta com vostè sí que és expert en quines són les polítiques territorials i tot el sistema més tècnic i burocràtic que s'ha dut a terme. Ha parlat sobre un argument que darrerament està sortint molt als municipis, que són les indemnitzacions, aquest perill i aquesta gran por que ara els ajuntaments i els alcaldes diuen: «“Hosti”, és que això no es pot parar, perquè haurem de pagar una morterada als promotors. Home, clar, és que...»

Llavors, quina és la seva opinió? Vostè participa d'alimentar aquest argumentari? O, per contra, valdria la pena, des del Govern, mantenir una posició potser més imparcial, i agafar el plantejament que precisament els juristes de SOS Costa Brava estan posant sobre la taula sobre les indemnitzacions, en el que afirmen que el dret de sostre per edificar no es guanya fins que es completi el procés urbanitzador previ? Quina és la seva opinió, com a expert, com ha demostrat en el tema, en qüestió d'urbanisme i en qüestió de territori, en qüestió de plans directores, com a

conseller? Quina és la seva opinió sobre les indemnitzacions? Participa d'alimentar aquest mantra? En la seva intervenció n'ha fet esment, i n'ha fet un esment molt clar. La por a les indemnitzacions: aquí hi ha un dels quids de la qüestió del relat que estan venent, de la moto que estan venent.

I preguntes molt concretes, i acabo. Ho pot concretar? Ha dit el primer trimestre, però perquè em quedi clar... (*Remor de veus.*) Bé, acabo que deixin de parlar, així... (*Veus de fons.*) Ah, d'acord, ostres, quina gran habilitat; jo no la tinc, aquesta habilitat. Saber quan sortirà exactament; és a dir, ha dit el primer trimestre: es compromet amb el calendari que ha plantejat?, el pot tornar a posar sobre la taula? Sap ja quan sortirà a exposició pública?

Sobre les mesures cautelars: pot concretar una mica més? Algú també ho ha dit.

També, d'acord amb el plantejament que feia el diputat dels Comuns: l'àmbit del pla seran els vint-i-dos municipis del litoral? Aquesta és la seva proposta?, limitadora i excloent de la resta de municipis? El Parc Natural del Cap de Creus té un munt de municipis que no estan al litoral, uns quants –Pau, que ja s'ha dit, Palau. Sí? Quin és el seu plantejament?

És un pla que hem de plantejar-nos per parar urbanitzacions?, o què faran per garantir que el model de desenvolupament sigui sostenible? Sí? No ho he sabut percebre, i potser ho ha dit en la primera part. Quin és el seu pla per fer això?

I, per acabar, i com una conclusió de l'anàlisi que fem per arribar a aquestes idees: és evident que el model que ha condemnat a generacions senceres, la meva, a abandonar l'escolarització, a entrar en un món laboral que era el del totxo, el del turisme, el d'«aquí no hi ha demà possible que aturi aquest creixement», aquest model, que és el que ara, en aquest context de millora de l'economia... Volen continuar apostant-hi? Com hi pensen fer front?

I vostè, conseller, què faran des del seu Govern –i ara sí, acabo– quan el lobby de la construcció, quan el lobby dels promotors, si tot això que diu és veritat, se li tiri al damunt i intenti frenar-lo? Què farà?

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula el diputat Marc Sanglas, en nom del Grup Parlamentari Republicà.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Moltes gràcies, presidenta. Benvingut, honorable conseller, i el senyor Agustí Serra, i gràcies per l'exposició. Jo crec que vostè ha fet una radiografia interessant, molt analitzada des del punt de vista dels planejaments existents, de la situació actual, i creiem que és necessària aquesta radiografia, aquesta bona radiografia, per poder encarar la solució del problema, d'un problema que..., com vostè exposava, i, per tant, també, agraiem que surti, diguem-ne, de les seves paraules de manera taxativa, el creixement tal com el tenim previst en aquests moments no és sostenible.

I això és el que ens estem plantejant. En definitiva, aquest debat, que és cert que algunes entitats socials han aportat en el territori, però que des de ja fa molt de temps alguns ajuntaments també ja han començat a fer modificacions en el seu propi planejament –i després m'hi referiré–, amb algunes dificultats, perquè és evident..., i aquest és un dels precis que caldrà fer: que busquem els mecanismes de modificacions urbanístiques que permetin també eliminar en alguns casos uns tràmits feixucs per a certes situacions.

Creiem que –el que apuntava vostè, i en la qual cosa també creiem– la nova Llei de territori ha de donar solució en gran manera a aquestes problemàtiques, creiem que serà un bon instrument per tenir un urbanisme o per planificar i posar en pràctica un urbanisme del segle XXI, i, per tant, creiem que és una bona eina a l'abast. Però en tot cas tinguem en compte la situació que tenim en aquests moments, i, per tant, cal ajudar, especialment alguns d'aquests municipis, que vostès, com coneixen,

són petits i que, per tant, tenen certes dificultats, diguem-ne, tècniques per desenvolupar certes modificacions en el planejament, on existeix una clara voluntat política.

I el que sí que és important és que en aquests moments –i vostè ho ha expressat, i, per tant, ens reiterem a estar-ne contents– des del Govern es tingui aquesta visió, eh?, perquè en d'altres èpoques no s'ha tingut aquesta visió. I, per tant, el fet, diguem-ne, de que hi hagi visió, aquest criteri i que el títol del seu departament, «Territori i Sostenibilitat», estigui inclòs..., i, per tant, no sigui només un acompanyament del títol de la conselleria sinó que es posi en pràctica amb projectes legislatius i en la seva acció diària, que aquest és l'altre element que entenem que cal fer: és important quan vostès anuncien l'elaboració del pla director de revisió de sòls no sostenibles.

Però al mateix temps creiem en l'acció diària de les mateixes comissions d'urbanisme. Tenim capacitat, hi ha d'haver capacitat en el dia a dia de poder influir sobre alguns d'aquests projectes que, com vostè apuntava, i com vostè bé apuntava, tenen una vigència, tenen un punt de..., estan en la legalitat, i per tant, diguem-ne, difícilment se'ls pot atacar d'una manera, però que en tot cas no treu que no se'ls pugui condicionar. Com vostè sap, en aquests moments hi ha molt de planejament existent al país que no ha passat cap tipus d'avaluació ambiental i que, per tant, creiem que aquesta hauria de ser una de les primeres mesures que tingués en compte, des de la mateixa redacció d'instruments de planejament, però també en la gestió diària de tot aquest planejament.

És evident que no ens podem mirar de la mateixa manera planejaments que ja han passat, si m'ho permet, la prova del cotó del desenvolupament ambiental, que d'altres planejaments que..., com vostè apuntava, tenim planejaments, diguem-ne, del segle passat, eh?, i quan diem «del segle passat» no és metafòricament sinó que és amb aquesta realitat.

Per tant, a nosaltres sí que ens preocupa que aquest desenvolupament, aquest planejament urbanístic segueixi corrent. Tinc un company que parla d'aquest planejament com a bombes de rellotgeria, no?, que en algun moment algú incrusta les bombes de rellotgeria que acaben explotant al cap d'un temps i n'acabem pagant les conseqüències tots plegats al cap d'aquest temps. Per tant, el que hem de fer tots plegats..., i això és, diguem-ne, un element que ens hi hem de conjurar tots plegats: fer possible la desactivació d'aquestes bombes de rellotgeria de la millor manera possible.

Jo crec que vostès, des del departament, n'han donat mostres: no només és un discurs, sinó que en tot cas el PDU dels càmpings ja creiem que és una primera actuació sobre la preocupació de la preservació del sòl. Després hem tingut també, diguem-ne, l'exemple del PDU en l'àmbit del Pirineu, que també va en la mateixa línia. I, per tant, compartim aquest model.

El país té una planificació de desenvolupament urbanístic molt per sobre de les possibilitats i de les necessitats de què segurament ens dotem i, per tant, com algú apuntava també, les realitats socials canvien dia a dia, i a vegades tenir planificacions de fa vint, trenta anys no té cap sentit.

I en aquest sentit ja també aprofito per demanar que aquesta voluntat, diguem-ne, de sostenibilitat no només es faci o es tingui en compte de cara al desenvolupament urbanístic dels municipis, sinó també tot pel que fa a altres àmbits de planificació, tant pel que fa a àmbits de planificació logística com de planificació de les infraestructures.

Aquest element de sostenibilitat forma part ja de la nostra realitat, és un element que forma part de les administracions, però també hi ha una pressió social en aquest sentit. El model social ha canviat, la sensibilitat social del país ha canviat respecte a aquests temes, i, per tant, la legislació, la planificació de què ens hem dotat en aquests moments..., planificació que està actualment en vigor però que en tot cas no compleix aquests paràmetres. Creiem que hem d'anar a atacar clarament aques-

ta planificació que o bé està caducada o, hi insisteixo, amb projectes que no tenen avaluació ambiental.

Celebrem, eh?, en tot cas, també, el que se'ns apunta de la comissió de seguiment amb els alcaldes i amb la col·laboració amb el món local, que és del tot necessari. En aquest cas creiem que els ajuntaments –i creiem que sí que s'ha fet en aquest moment, amb la comissió de seguiment i en d'altres moments–, els governs municipals, que són els que reben la pressió més immediata, diguem-ne, de la pressió dels constructors i de les persones que sol·liciten llicències, han de trobar el suport del Govern, del Govern de la Generalitat, especialment als municipis, hi insisteixo, més petits.

És evident que hi ha un seguit de qüestions que han de ser-hi. Hi ha una corresponsabilitat, ha d'haver-hi una corresponsabilitat també per part del Govern, perquè el Govern acaba aprovant també aquest planejament urbanístic, per tant, també hi ha una part de corresponsabilitat del Govern en totes les determinacions que es prenguin.

Creiem –i, diguem-ne, volem desfer el mantra, també, però és possible que en alguns casos hagi passat– que la manca de finançament dels ajuntaments ha provocat a vegades una certa visió del desenvolupament urbanístic en el sentit de generar més recursos econòmics. Creiem que, si això s'ha donat, primer hem d'anar a la font del problema, i és evident que hem d'atacar la manca de finançament dels ajuntaments per evitar que ningú pugui excusar-se en aquesta situació. Però és evident que, des d'aquest punt de vista, per tant, hem d'intentar superar-ho, eh? I, per tant, creiem que aquest model ja no hi és, no existeix, però sí que és veritat que d'aquells que existeixen, d'aquell planejament vigent, algun sí que podria estar temptat de tot això, però estem parlant de projectes obsolets i passats del temps.

Vostè apuntava que els ajuntaments havien de fer els deures. Insisteixo en aquesta corresponsabilitat: els ajuntaments han de fer els deures, però sobretot també creiem que han de trobar el suport del Govern al seu costat i que, per tant, des d'aquest punt de vista ens sembla que és importantíssim.

Sabem que és un tema complicat; sabem que l'element de la seguretat jurídica dels propietaris del sòl enfront de l'interès general és complicat, però creiem també que hem de fer una aposta. Alguns ajuntaments, hi insisteixo, ja han fet l'aposta, han iniciat la revisió dels seus planejaments i, per tant, creiem que hem d'anar en aquest àmbit, també, a tenir el suport de l'ajuntament. Aquest interès general que en d'altres vegades s'ha vist, i per exemple recordo la platja del Castell, a Palamós, on en el seu moment es va entendre que hi havia un interès general i, per tant, es va fer el possible per evitar, diguem-ne, el creixement urbanístic d'aquest àmbit.

Analitzem cadascun dels llocs. Jo no parlaria tan alegrement, diguem-ne, de que les indemnitzacions no tenen cap mena d'interès, perquè estem parlant de quantificacions que no depenen del Govern sinó que moltes vegades són fetes pels tribunals de justícia. Hi són, existeixen, hi han uns drets edificatoris que existeixen per part de cadascun dels propietaris. El que passa..., sí que en tot cas és veritat que també la doctrina ha anat canviant en aquest àmbit, i hem d'intentar minimitzar...

Jo crec que sí que els ajuntaments necessiten per part del Govern, també, assessorament, en aquest àmbit, per saber exactament quin és el cost d'una possible acció, perquè és evident que sense saber quines són les conseqüències d'això difícilment es podran prendre decisions.

També voldríem, això, que hi hagi responsabilitat en tots els àmbits. Estem d'acord en la limitació del creixement, però en tot cas el que tampoc no es pot fer és demagògia en alguns àmbits territorials dient que tot és molt fàcil de solucionar i que de seguida, en un tres i no res, els ajuntaments poden fer i desfer com els doni la gana. Això no és veritat. Cada decisió política comporta unes conseqüències, unes conseqüències moltes vegades econòmiques sobre ajuntaments que no tenen les capacitats econòmiques suficients, i que, per tant, diguem-ne, a l'hora de

fer aquest tipus de propostes creiem també que cal un exercici de responsabilitat, per tant, per part dels seus proposants.

I, finalment, creiem que és important també donar joc –vostè ho apuntava també en la seva exposició, però en tot cas també volem remarcar-ho– a la participació ciutadana. La participació ciutadana en l'elaboració de l'urbanisme en aquests moments no ha de concebre's com un dret que estigui inclòs en els mateixos projectes legislatius, que en alguns casos ja és així, sinó que entenem que també..., creiem que des del punt de vista polític, des d'un punt de vista democràtic i de participació democràtica, els ciutadans hem de poder activar i hem de tenir clar i hem de fer tota la informació que calgui, hem de provocar tots els processos participatius necessaris perquè la ciutadania pugui participar també en la presa de decisions del que això significa, amb tota la informació, amb el que significa cadascuna de les decisions. Els ciutadans són prou responsables com per prendre decisions amb tots els ets i uts, però necessita tenir tota la informació. Per tant, entenem que en l'àmbit de la configuració del mateix planejament urbanístic i de la mateixa configuració territorial és important també aquest àmbit on la gent pugui participar.

Per tant, des del nostre grup trobaran suport a totes aquelles iniciatives tendents a limitar els creixements desordenats, a totes aquelles iniciatives tendents a posar ordre en el territori, com vostè apuntava, i creiem que la Llei de territori, hi insistim, és important.

Vostè apuntava un altre element que per nosaltres també és important i que ho vam impulsar durant molt de temps, que és el tema de les urbanitzacions amb dèficits urbanístics. Creiem que és un altre instrument amb el qual, diguem-ne, ja tenim les eines legislatives. Hem d'aconseguir dotar-lo també de la suficient capacitat d'influència en el territori per donar solució, perquè els dèficits urbanístics segurament no tenen tanta influència en l'àmbit costaner, però, com vostès saben, en l'àmbit de l'interior és un dels drames que també tenim a nivell del país, i que, per tant, també creiem que cal donar-hi solució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula, finalment, doncs, el diputat Eduard Pujol, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Eduard Pujol i Bonell

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, senyor Agustí Serra, honorable conseller... Gràcies per la seva intervenció, conseller, pel to, per la voluntat d'explicar-se, per la passió per fer-se entendre, aquesta barreja de rigor i pedagogia a parts iguals que defineixen les seves intervencions públiques, i gràcies per fer entendre un àmbit del Govern tan complicat, tan extremadament complicat com la planificació urbanística o la planificació i la protecció del territori.

Vostè ha parlat d'accions i de mesures concretes, de dades, de moltes dades. Celebrem, des de Junts per Catalunya, l'activació del Pla director urbanístic de revisió de sòls no sostenibles, amb valentia, coratge, diàleg –diàleg– amb els ajuntaments, també amb la veu de la societat civil, i acció quan toca acció.

Té el suport del Grup de Junts per Catalunya. Però no voldria repetir els mateixos arguments de la seva intervenció; per aquesta raó, si m'ho permet, faré una reflexió més global.

Per situar el debat, no estem ni als anys seixanta del segle passat ni als anys setanta; tampoc als vuitanta ni als noranta, on les planificacions ja no responien a la idea de l'urbanisme *heavy*, d'una ordenació del territori basada precisament en la no ordenació, en el creixement descontrolat dels setanta. Tot i això, els anys noranta també queden lluny dels límits que avui imposaríem, com ha quedat clar en la seva exposició.

Si tinguéssim una vareta màgica, estic convençut que col·lectivament tornariem als seixanta; segurament, si hi poguéssim tornar –i parlo de paisatges, evidentment, no pas de règims polítics– seríem més feliços amb el litoral verge, net, lliure, deslliurat d'edificis monstruosos. Em ve al cap –i no parlo de l'Empordà– la platja de Sant Salvador, al Vendrell, amb una fila de cases baixes i menudes arran de mar i para de comptar; el mar davant de la façana i vinyes i alguna olivera a la part del darrere, tot idíl·lic, tot bucòlic. Parlo de la Costa Daurada, per no parlar de com imagino la platja de Llafranc, el que ara és el passeig, per dir un cas emblemàtic i simbòlic de l'Empordà.

Però, senyores i senyors diputats, no tenim aquesta vareta màgica; ni la tenim, ni la tindrem. La planificació i el paisatge no són una moviola, no hi ha una segona oportunitat, no se'ns permet tirar enrere i rectificar; com a molt, i no és poc –i aquí el felicito per la línia en què planteja com abordar el problema–, és a les nostres mans no repetir els mateixos errors. Aquesta és la responsabilitat que tenim. I el Pla director urbanístic de revisió de sòls no sostenibles encaixa en aquesta obligació i aquesta necessitat.

Estem al 2018, que vol dir que en molts casos també estem als primers dos mil, com heu apuntat. Per què ho dic? Doncs perquè, i ara ho estem veient, ara ens toca pair els excessos que es van projectar enmig d'una immensa bombolla immobiliària d'una gran borratxera col·lectiva, i la ressaca encara dura.

Per aquesta raó molts dels problemes urbanístics que ara esclaten, com si el país fos un camp de mines de projectes impossibles –abans es parlava de bombes–, són fills d'un temps, d'una societat i d'un país on la idea d'allò que és sostenible és nova, i és massa nova, és cert –és massa nova.

I avui ens toca gestionar-los sovint atrapatats en una mena de sandvitx: a una banda, les legalitats, els planejaments obsolets que abans denunciàveu, les eines que cal revisar, i, a l'altra, una cultura col·lectiva que gràcies a Déu no té res a veure amb la sensibilitat de fa, per dir alguna cosa, deu o quinze anys.

Des de Junts per Catalunya no exhibim cap complicitat, cap simpatia, cap res amb uns anys –amb la mirada d'avui– plens de disbarats, d'errors de planificació o, en terminologia seva, en la terminologia del conseller, planejaments obsolets.

És el moment d'advertir, de dir: «Alerta, que l'urbanisme, l'ordenació del territori i l'economia són un mirall cultural», estan fets de valors culturals, de valors col·lectius que defineixen la manera de fer i de viure de cada moment. Per tant, tampoc podem ser-ne absolutament aliens.

Als seixanta i als setanta molta gent d'aquest país va interpretar molt malament el que volia dir ser modern, la modernitat. El país, la societat es va empatxar de modernitat mal entesa. Als noranta i els primers dos mil molta gent va tornar a interpretar pessimament l'oportunitat de fer negocis immobiliaris o del que volia dir senzillament la felicitat. Per això deia que avui hem de gestionar la planificació del territori amb uns altres valors, i això va en línia amb la seva acció política; uns altres valors culturals que no volen, que no accepten, que penalitzen una visió del món que va existir, perquè va existir, i que avui entenem que és errònia i inacceptable, i inacceptable perquè no ens la podem tornar a permetre.

Ho dic per situar-nos, per apellar a la responsabilitat col·lectiva, que hi és, i política, que hi és, dels membres d'aquesta comissió, que hi és, com ha quedat provat amb les diferents intervencions, i, per extensió, el Govern i el conjunt del Parlament.

Hem de segellar un pacte valent, realista –és important l'element de realisme–, amb el nostre futur, amb el futur, un pacte que passa per tancar també un bon acord amb el nostre present. El paisatge és un valor ambiental, de benestar, motor econòmic que cal preservar, perquè el país és un tresor que cal preservar. El compromís col·lectiu amb la protecció del nostre paisatge ha de ser irreversible, sincer i potent.

El paisatge també és caràcter, perquè és un fet cultural, i ens defineix. El paisatge, però, no només és bellesa, no és únicament un element estètic, també és un

fet cultural, aquest fet cultural que reivindico, i un valor mediambiental. Avui no té massa sentit discutir si hem de protegir el litoral. Avui, senzillament, l'hem de protegir, i de protegir bé.

Però la contundència com defensem la protecció dels paisatges del país, del pic més alt a la cala més amagada, no pot esquivar la realitat, que ja ho he dit, som al 2018. Ho repeteixo, perquè no partim d'un full en blanc –és bo saber-ho–, no és una discussió que arrenqui avui i no és una discussió que es pugui fer d'esquena a les planificacions existents, a la necessària seguretat jurídica, a la idea d'autonomia local, que en aquest cas necessita una repensada perquè el país té dret a vigilar, a controlar, a proposar. No és, doncs, una discussió que arrenqui d'ara mateix.

Avui, al conseller Calvet no se li pot..., a vostè no se li pot demanar que carregui a la seva esquena amb una història col·lectiva marcada pels excessos, per la modernitat mal entesa, per haver anat al límit en molts casos. Avui, al conseller Calvet li hem d'exigir, li hem de demanar, li exigim que sigui el conseller de Territori d'un país que ha après la lliçó: al paisatge no s'hi val tot, al territori no s'hi val tot, el paisatge és cultura i bellesa.

Els entorns naturals necessiten una protecció activa, liderada pel Govern, però compartida, i sentida –complicitat– com a pròpia per la gent i pels ciutadans. Se'n diu «corresponsabilitat» pels qui hi viuen i per als que hi viuen. I escoltant el conseller penso que estem aquí; escoltant-lo penso que anem bé, gestionar el 2018, o a partir del 2018, des del realisme. El realisme, evidentment, no és renúncia ni braços caiguts, ens equivocariem; el realisme és lideratge polític i l'equilibri entre el compromís amb un paisatge protegit, a la mesura humana, i no pas deixat als braços de l'especulació. A la vegada realisme també és equilibri que incorpora l'acció futura, l'aprenentatge d'allò que ja s'ha fet, i s'ha fet malament, i no parlo d'ara, parlo de fa molts anys.

I com a eina de planificació correcta, el diàleg –diàleg, abans hi insistíem– amb els municipis, amb els ajuntaments, amb els agents del territori, amb la societat civil, i el lideratge polític, i en aquest sentit penso que també anem bé. Per tant, paisatge, planificació, ordenació del litoral, clar que sí.

Conseller Calvet, hi insisteixo, gràcies per la seva intervenció.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té ara la paraula el conseller per respondre a les preguntes i els plantejaments fets. Trenta minuts com a màxim.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, presidenta; gràcies, senyores i senyors diputats. Agrair molt sincerament el to de les seves intervencions, crec que totes han sigut molt constructives i complementàries, lògicament amb punts de vista diferents i diferencials, però totes sumen, en la línia del que jo he intentat expressar en la meua intervenció inicial. I en tot cas fer alguna reflexió genèrica i, després, també anar responnent, doncs, preguntes concretes que m'han fet des d'un i altre grup.

Intentar dir, primer –i això el senyor Marc Sanglas, d'Esquerra Republicana, del Grup Republicà, doncs, s'hi ha referit–, que, efectivament, nosaltres som el Departament de Territori i Sostenibilitat, i ens ho creiem. I de fet el conseller legítim, conseller Rull, sovint deia: «A mi m'agradaria dir-ho al revés, eh?: Departament de Sostenibilitat i Territori», perquè creiem sincerament que aquesta primera capa de qualsevol de les polítiques que desenvolupem des del departament –i ens atrevim a dir de tot el Govern de la Generalitat– ha de ser la de la sostenibilitat, la d'entendre el territori en la seva dimensió ambiental.

I, en fi, ho intentem desenvolupar també amb l'estratègia, amb la pràctica quotidiana, inclús amb el que és l'organigrama del departament. Fixi's que –abans no ho he citat, i en tot cas em sap greu i demano disculpes– no tan sols hi ha la directora general d'Urbanisme, també hi ha el director general de Polítiques de Muntanya i

del Litoral. Hem creat una direcció general específica per a aquests àmbits tan sensibles del nostre territori: abans era només de muntanya, en aquesta legislatura hem volgut precisament reforçar les competències d'aquesta direcció general, que ocupa el senyor Albert Alins, també amb tot el que fa referència a l'estratègia que hem de poder desenvolupar com a departament, com a Govern, en el litoral.

I, òbviament, agrair... Ja que he començat amb el senyor Marc Sanglas, doncs, seguiré amb el conjunt de, en fi, conceptes que ell ha anat introduint en la seva intervenció. Agrair el to de la seva intervenció.

Afegir-me, evidentment, al fet que, efectivament –i això és responsabilitat nostra com a Govern– hem d'eliminar tràmits a través d'aquesta Llei de territori, que arribarà, eh?, i que hi hem dipositat moltes esperances, perquè realment és una llei molt complexa i que la volem molt completa –la volem molt completa–, molt definitiva. Que hem d'ajudar els municipis petits, que hem de corresponsabilitzar-nos d'aquesta feina ingent amb la que es troben sovint municipis petits, mancats de recursos i de capacitat.

I agrair, com també ha fet el diputat senyor Eduard Pujol, de Junts per Catalunya, que posin en valor i que reconeguin aquesta acció quotidiana del Govern, tant la més estratègica, a través per exemple de la llei del litoral, o del mateix Pla director de sòls no sostenibles, com l'acció quotidiana de la comissió, de les comissions d'urbanisme. Això ens omple de satisfacció, eh?, entendre que de les explicacions que donem nosaltres d'aquesta acció quotidiana, en el cas del litoral gironí aquestes cent hectàrees desclassificades per un total de 2.500 habitatges, doncs, veiem que enllaça perfectament amb el discurs estratègic que tenim i amb la feina que hem de fer com a Generalitat en perfecta, també, sintonia amb els ajuntaments.

I, efectivament, nosaltres com a departament, com a Govern, però específicament com a departament, i a través de les comissions d'urbanisme, estem intentant introduir –i jo crec que ens n'estem sortint; de vegades costa més, costa menys, perquè hi han inèrcies, efectivament–, però estem intentant introduir aquest no pensar que l'urbanisme ha de solucionar el finançament de..., eh?, que és una manera antiga de pensar, que no la compartim. És una bona reflexió, l'ha feta tant vostè com el diputat de Junts per Catalunya; la compartim plenament i de fet és la nostra divisa, la nostra manera d'actuar des de les comissions d'urbanisme, quan així és requerit l'expedient, que tinguem aquesta visió.

I, per tant, agrair-los, hi insisteixo, aquest reconeixement, i el fet d'entendre els valors que nosaltres intentem, doncs, preservar del paisatge, que marca caràcter, efectivament, com un tresor.

I, efectivament, tenim bombes de rellotgeria o camps de mines que hem d'anar desactivant, eh?, aquesta és la nostra feina quotidiana. Però també aquesta més estratègica, que sovint estan allà, somortes, pel context urbanístic, pel context immobiliari, pel context del mercat, que lògicament les coneixem i que procurem, doncs, en fi, desenvolupar totes les estratègies possibles per desactivar-les el més ràpidament possible.

Efectivament, la nostra intenció és fer una comissió de seguiment municipal, molt important –molt, molt, molt important–, i que fruit d'aquesta mateixa política de seguiment i participació en aquest pla director, com ho fem en els altres, també hem de posar-hi la societat civil, eh?, fer-la corresponsable. Vostè, senyor Marc Sanglas, feia referència específica a la participació ciutadana, i nosaltres ho compartim al cent per cent, no només perquè forma part, en segons quins tràmits, de la mateixa legislació urbanística, sinó perquè, fixi's, amb els plans directors urbanístics no és preceptiu –no és preceptiu–, la llei no diu que haguem de treballar amb aquesta participació ciutadana, però nosaltres, en la fase de criteris i objectius, en la fase de l'avanç –sovint això ho anomenem només com «avanç de planejament»–, doncs, sí, hi incloem la participació ciutadana. I, per tant, hi coincidim al cent per cent.

Hi han hagut altres intervencions, evidentment, i, si m'ho permeten, en ara faré un repàs grup a grup.

En primer lloc, senyor Sanz, de Ciutadans, coincidir plenament que estem davant d'un repte formidable, eh?, no com a Govern, com a societat. Efectivament, a nosaltres ens han de guiar aquests conceptes globals que volen enfrontar aquests reptes formidables.

I per nosaltres és una obsessió. Com a Departament de Territori i Sostenibilitat sovint diem que ens volem enganxar a aquests conceptes globals i desenvolupar totes les nostres estratègies, tots els nostres instruments en base a aquests conceptes globals, que no els hem elaborat nosaltres –hi hem participat, en alguns– però que formen part del full de ruta que han de seguir tots els governs, totes les societats del món si volem disposar d'un futur, en definitiva, no d'un millor futur sinó d'un futur, d'un futur que passa inequívocament per la sostenibilitat.

I aquests conceptes globals, que ens orienten, que ens guien, en primera instància, per nosaltres, com a departament, però inclús com a Govern, són els Objectius de desenvolupament sostenible, eh? Sovint porto aquest símbol, que és el que identifica aquests Objectius de desenvolupament sostenible –no me'l poso perquè llavors ja sembla que vagi molt guarnit, no? Però ens guia –ens guia–, he fet així, la mà a la butxaca, i l'he tret. És la nostra guia, sobre la qual desenvolupem totes les nostres polítiques i totes les nostres estratègies.

Per exemple, un dels objectius del moviment sostenible, concretament l'11, parla de com han de ser les ciutats, les àrees metropolitanes, i la relació d'aquestes ciutats, d'aquestes àrees metropolitanes, dels sistemes urbans amb els sistemes no urbans, i, per tant, parla de tot el territori, en definitiva. I això nosaltres a què ho portem? Al concepte global també de la Nova agenda urbana, eh?, que vam presentar ara fa poc, i que pretenem que sigui la guia que orienti la planificació territorial del país, i que puguem, doncs, que qualsevol instrument de planejament territorial o municipal s'hi pugui..., no és que s'hi pugui adaptar, és que s'hi ha d'adaptar, ha de ser la guia que faci que aquests instruments estiguin alineats, perfectament alineats, amb aquests Objectius de desenvolupament sostenible.

I, en definitiva, aquests conceptes globals tots redunden en el mateix concepte, que és aquesta lluita contra el canvi climàtic, aquesta necessitat de poder, doncs, entre tots, pensar, planificar i implementar un futur sostenible al nostre territori, i des de cada territori, també, participar d'aquest repte formidable i global. I, per tant, en això, hi coincidim, i hi he volgut només afegir que estem alineats amb aquests conceptes globals.

Per una vegada que, només, cito –eh?, una vegada–, el 155, vostè va i m'ho retreu. En tota la intervenció només ho he fet servir una vegada. I ja que m'ho retreu, llavors m'hi estendré. Efectivament, el 155 va impedir, perquè no va trobar un govern legítim, que molts dels conceptes que ara estem tirant endavant entressin a temps, i, per tant, que guanyéssim temps. I a mi el que més greu em sap de tot –no respecte a la seva intervenció, sinó a la situació que ens toca viure quotidianament– és que aquí assegut avui no hi hagi el conseller legítim de Territori i Sostenibilitat, l'amic Josep Rull, que està injustament empresonat a Lledoners, senzillament per haver donat veu al poble de Catalunya a través d'un referèndum democràtic i pacífic, i això és el que més greu em sap de tot, eh? Jo faig de conseller de Territori i Sostenibilitat i intento, doncs, gestionar l'equip, intento gestionar les polítiques tan bonament com puc, però ens pesa a l'ànima molt a tots que aquí avui no hi hagi el conseller legítim de Territori i Sostenibilitat. I, per tant, només ho havia esmentat una vegada, vostè m'ho ha retret, m'hi he estès.

No es tracta de que ens barallem políticament. Podem tindre models polítics i territorials diferents, i del debat sobre aquests models polítics i territorials en sortiran, doncs, evidentment, governs que governin i estratègies a implementar. Podem coincidir en algun dels aspectes d'aquest model territorial o no, eh? En tot cas, a

nosaltres no ens fa por el debat sobre models territorials; el nostre el tenim molt internalitzat, molt interioritzat: volem un model d'urbanisme sostenible, en línia amb els Objectius de desenvolupament sostenible, a través de la Nova agenda urbana, i així ho expressem i així ho fem: amb l'acció quotidiana, amb l'estratègia i amb els instruments que volem tirar endavant de manera immediata.

I, sí, hi han incerteses, com no pot ser d'altra manera, eh?, vull dir, això, escolti'm, doncs, cada dia ens trobem amb una situació o una altra amb la que hem de lidiar, que hem de gestionar. Però nosaltres intentem tenir-les totes bastant, diguéssim, avançades, previngudes i poder actuar en conseqüència. Aquest Pla director de sòls no sostenibles, que el vam començar a pensar però que el vam iniciar el 2015, és en certa manera un avanç a aquestes incerteses que vostè posava sobre la taula.

I em demanava exemples concrets, exemples concrets sobre el que podem actuar. Miri, jo exemples concrets sobre el que podem actuar no n'hi posaré; no n'hi posaré perquè seria ara fer un titular fàcil, no? Nosaltres actuarem sobre tots els sòls urbanitzables no desenvolupats –que són diferents, eh?, dels delimitats, no delimitats, o del sòl urbà o no consolidats–, com a concepte que abans he explicat: aquests dos-cents i escaig en els vint-i-dos municipis del litoral de Girona. Actuarem en tots en base als criteris que abans, doncs, també he desgranat, i que en tot cas puc repetir, però, en fi, segur que han quedat per al que és l'acta de la sessió.

Sí que li puc posar exemples del que hem fet fins ara, i que, en tot cas, si en fem una translació, del que hem fet fins ara, doncs, també tindrà una orientació de cap a on anem. Per exemple, hem suspès l'aprovació definitiva del pla parcial que s'anomena Vancells, a Begur –un exemple. Hem suspès l'aprovació definitiva del pla parcial que s'anomena cala Morisca, a Tossa. Hem suspès –i això ho he citat en la meua intervenció inicial– l'instrument urbanístic que havia de donar cobertura al desenvolupament del càmping de Garriguella, un desenvolupament, en fi, que des d'un principi vam considerar que era absolutament insostenible i que l'havíem de suspendre.

O estem ara en plena gestió –això també ho deia en la meua intervenció– del POUM de Pals; POUM de Pals que va passar per una aprovació inicial, per una informació pública, va haver-hi alegacions, va haver-hi una aprovació provisional i que ens va arribar a la comissió. I a la Comissió d'Urbanisme de Girona què vam fer? Vam dir: «Mirin, aquest plantejament de POUM no és sostenible, no s'adiu amb els paràmetres d'aquest planejament urbanístic sostenible», m'atreveixo a dir modern, modern des del punt de vista que és el que necessitem avui en dia a Catalunya, i, per tant, la proposta, l'informe de la Comissió d'Urbanisme de Girona va dir: «D'aquest POUM de Pals, que vostès ja n'han fet l'aprovació provisional, eh?, com a ajuntament, desclassifiquin-ne el sòl urbanitzable no delimitat 1 i 2; el sòl urbanitzable delimitat 9, 10 i 11, que és el que s'anomena l'«àmbit de Roca Blanca», i el sòl urbanitzable delimitat 13, 15 i 16.» Va arribar el pla, el POUM, amb aquestes ordenacions, amb aquestes previsions de desenvolupament, i l'anàlisi que hem fet des de la comissió d'urbanisme ens insta a fer una resolució que digui «desclassifiqui tot això», i torna a l'ajuntament. I ara l'ajuntament què haurà de fer? En tant que ha de retirar tots aquests sòls urbanitzables no delimitats i sòls urbanitzables delimitats, haurà de fer una nova aprovació inicial, perquè és un canvi substancial.

Per tant, no li poso exemples del que farem, actuarem sobre tots, però sí del que hem fet, concrecions, i orienta molt quina serà la nostra manera d'actuar. En tot cas, fins ara ho hem fet cas a cas cada vegada que ens arribava algun d'aquests tràmits o plans parcials o una revisió de POUM; ara ho farem amb aquest Pla director urbanístic de sòls no sostenibles, que pretén abordar-ho de cop, per entendre'ns, eh?, i amb ambició, com dèiem abans.

El senyor Jordi Terrades ara ha marxat, però... Ja m'ho havia dit, que havia de marxar.

La presidenta

Sí, havia de marxar...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

M'ho havia dit, m'ho havia dit.

La presidenta

...tenia una altra comissió.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Però, en tot cas, perquè quedi també a l'acta, jo crec que, que hagi estat regidor d'Urbanisme a Granollers, doncs, fa que, efectivament tingui un llenguatge, si m'ho permeten, i una manera d'entendre la gestió de l'urbanisme que, efectivament enllaça molt amb el que pugui explicar jo com a conseller, no com a expert. Aquí els experts són l'Agustí, l'Albert, l'Elisabeth i els equips tècnics i jurídics de la Direcció General d'Urbanisme, aquests són els experts, jo soc el conseller, i intento orientar, però ells són els experts, no?

I el senyor Jordi Terrades, estic d'acord amb ell en que..., en fi, compartim aquesta preocupació sobre que els desenvolupaments futurs dels municipis, doncs, no poden abordar-se igual que ho hem fet fins ara. I, per tant, en això coincidim plenament.

Ell ha dit una cosa en què em sembla que m'havia entès malament. No és que el 82 per cent dels habitatges de la Costa Brava siguin habitatges secundaris, sinó que el 82 per cent dels habitatges secundaris de Girona estan a la Costa Brava, eh? Són magnituds molt diferents, perquè si el 82 per cent fossin habitatges secundaris llavors sí que... Però sí que el 82 per cent del total de Girona estan concentrats a la Costa Brava, que torna a posar de manifest que efectivament aquí tenim una concentració d'usos que ens obliguen a actuar.

I en referència amb això –també s'hi referia el senyor David Cid, de Comuns–, el tema de suspendre o no ja, doncs, tramitacions. Nosaltres estem tranquils en aquest aspecte, perquè la suspensió la volem lligada a l'aprovació de l'avanç, creiem que això ens dona molta fortalesa jurídica. I fixin-se que estem actuant sobre sòls urbanitzables no desenvolupats, siguin delimitats o no delimitats, o sobre sòls urbans no consolidats, que, per tant, necessiten figures de tramitació, cap de les quals està per sota dels sis mesos en la seva tramitació. I soc molt optimista en això dels sis mesos, eh?, entre aportacions inicials, informacions públiques, provisionals i definitives, informes sectorials haguts i per haver, que afortunadament l'urbanisme té, en fi, moltes prevencions en la seva aprovació definitiva, cap de les quals està per sota dels sis mesos. Nosaltres preveiem fer l'aprovació de l'avanç, i consegüentment la suspensió dins del primer trimestre del 2019, eh?

I la senyora Natàlia Sánchez em demanava un compromís, i m'hi comprometo, m'hi comprometo tant que ho dic públicament aquí en el Parlament de Catalunya. Però no tan sols ho dic jo en el Parlament de Catalunya, ho ha dit també el secretari d'Habitatge Urbà en la reunió que va fer amb els alcaldes i ho hem posat en una nota de premsa del Departament de Territori. Aquest és el nostre compromís.

I anteriorment, també, ja vam apuntar que aniríem per aquí en la reunió específica de la Comissió d'Urbanisme de Girona, i també en vam fer una nota de premsa. Són documents oficials del Departament de Territori i ho dic públicament. Per tant, estem compromesos, hi estem més que compromesos. I, hi insisteixo, no ens preocupa el tema de la suspensió. Fixin-se que en el Pla director urbanístic dels sòls no sostenibles de l'Alt Pirineu ho hem fet fitxa a fitxa, i dels cent noranta-set sectors analitzats n'hem suspès automàticament setanta-vuit.

Per tant, que és una feia que nosaltres volem que sigui molt rigorosa, molt sòlida jurídicament, i, en tot cas, hi insisteixo, no ens espanta –no ens espanta– el calendari amb el que estem treballant, per aquest decalatge que hi ha entre l'aprovació que

pretenem fer de l'avanç o la mateixa tramitació d'aquests instruments urbanístics que s'haurien de fer en cas que es volguessin desenvolupar sòls urbanitzables o sòls urbans no consolidats.

He fet una referència al tema del 30 per cent –el senyor David Cid em pensava que hi faria referència, el convido, pràcticament, a que ho faci. En tot cas, doncs, en fi, l'advertiment que ha fet el senyor Jordi Terrades respecte al que pugui haver passat amb aquesta tramitació del 30 per cent de protecció en els sòls urbans de Barcelona té la seva pròpia història, molt al marge i molt diferent de la que estem parlant ara aquí, eh?, no estem parlant de la mateixa situació.

I entrant també en la intervenció del senyor David Cid –i vaig acabant–, agrair que, efectivament, doncs, digui que estem avançant, eh? Ho ha dit amb tots els matisos i amb tota la seva pròpia visió de com estem avançant, però en tot cas ho ha dit, i, per tant, l'hi agraiem, i també que hagi reconegut aquesta feina de la comissió d'urbanisme.

Jo..., en fi, és veritat que vostè d'aquest tema del SOS Costa Brava n'ha parlat des del primer dia, eh?, a la compareixença que vaig fer a la Comissió de Territori, també a la compareixença que vaig fer a la Comissió de Sostenibilitat, i em sembla que en alguna..., o la moció subsegüent, o..., no, la moció subsegüent no la feia, a la interpellació, que de fet també va sortir per allà, i ho he intentat respondre. I en tot cas també estava prevista aquesta compareixença.

Crec que n'hi han més, de compareixences previstes, i jo, escolti, encantat, eh?, cada vegada que hi hagi una compareixença –em sembla que en tenim una prevista per l'Aigües Ter Llobregat, una altra per la T-Mobilitat–, tan aviat com es puguin posar en el calendari, encantat de vindre aquí al Parlament. Vaja, més que encantat, obligat, però en tot cas amb moltes ganes de poder debatre amb vostès.

Els instruments urbanístics que es porten a aprovació de la comissió, una vegada han passat pels ajuntaments, no tenen pare ni mare, és a dir, sempre hi ha algú que els promou, no?, però, en fi, jo procuro sempre posar-me un antifaç perquè són instruments urbanístics que són d'un o altre propietari –d'un o altre propietari–, però a mi el nom del propietari, amb perdó, m'importa ben poc, eh? –m'importa ben poc.

Ho dic perquè vostè ha apel·lat específicament al Pla especial de cap Roig, que nosaltres considerem que és una bona pràctica, la que estem fent, per ara –per ara, això no s'ha acabat–, amb el Pla especial de cap Roig. Perquè d'un projecte inicial que, efectivament, doncs, tenia un impacte paisatgístic que, en fi, no ens agradava, no compartíem en absolut –en absolut–, l'estem portant, amb debat, com ho fem amb qualsevol promotor o propietari de qualsevol planejament que vingui, vingui sol o vingui acompanyat de l'ajuntament –sovint venen acompanyats també dels ajuntaments–, cap a una adaptació. I veurem si és possible, això no s'ha acabat. Perquè nosaltres els nostres criteris els tenim marcats amb molta contundència, i, per tant, o és així o no serà, i, per tant, no s'ha acabat. Però en tot cas nosaltres ho considerem una bona pràctica. Estem fent la feina que hem de fer com a comissió, i, per tant, en fi, l'impacte paisatgístic aquí es nota que, efectivament, és una de les guies de la nostra acció urbanística.

Ha parlat també dels camins de ronda. Amb els camins de ronda nosaltres som implacables –implacables–, és a dir, els camins de ronda són sagrats i s'han de preservar. Tant de bo tinguéssim totes les competències que afecten els camins de ronda al cent per cent en mans de la Generalitat, perquè vostè sap que hi ha, eh?, competències compartides..., o no, competències de l'Estat que gestionem nosaltres, per tant, en definitiva, competències compartides, però una gestió una miqueta..., en fi, no m'atreveixo..., una mica estranya, deixem-ho aquí. En tot cas, implacables amb els camins de ronda.

Jo no és que hagi avançat una suspensió –no és que hagi avançat una suspensió, ja ho he dit en la resposta al que ha dit, el senyor Terrades–, he descrit una tramitació urbanística –he descrit una tramitació urbanística–, que vol dir avanç i sus-

penSIó. Hi insisteixo, no ens preocupa perquè qualsevol planejament que ara es volgués posar en marxa d'això ja ocupa més temps que la data en la que farem aquesta aprovació de l'avanç, eh?, sis mesos. I nosaltres això ho estem treballant amb molta ambició –ens demanava ambició– per fer-ho en aquest primer trimestre del 2019.

I he parlat específicament, i vull respondre-ho també, de la C-32, que no és urbanisme, que no és habitatge, sinó que és infraestructura. Bé, aquí discrepem. Nosaltres creiem que sí, que aquesta ampliació de la C-32 és necessària, creiem en una xarxa viària..., xarxa en malla, en la que també puguem servir i, doncs, gestionar transport públic. Creiem que en aquests moments hi ha una mancança de connectivitat, i que aquesta ampliació de la C-32 la resolrà –la resolrà–, lògicament amb avaluació ambiental, hi insisteixo, també orientada a que hi pugui haver una mobilitat sostenible.

I vaig acabant. La senyora Natàlia Sànchez. De fet, algunes de les coses que vostè m'ha dit ja les he anat responnent. De nou, sempre xoquem en la confiança, eh?, Jo sé que vostè no em té confiança, no ens té confiança, i, per tant, ja ho dono per descomptat. Però en tot cas jo també, com fa vostè, saludo i em congratulo de l'alerta permanent de la societat civil, i de l'advertiment i de l'organització de la societat civil i de l'obligació a respondre per part del Govern de la Generalitat, no?

Perquè, miri, jo soc fill de Vilanova i la Geltrú, i a Vilanova i la Geltrú va haver-hi també una –hi vaig ser regidor allà, d'oposició, però regidor– plataforma que va advertir de la possible urbanització de la platja Llarga, al litoral, eh? I entre tots, venint de Vilanova, molt impulsat per la societat civil i venint dels grups polítics presents en aquell moment –jo ja no hi era– a l'Ajuntament de Vilanova van aconseguir preservar-ho.

Van aconseguir preservar-ho, fixi's, amb una operació urbanística molt complexa –molt complexa– que encara estem gestionant –encara estem gestionant–, i és com un viacrucis, amb perdó, eh?, perquè, en fi, hi havien indemnitzacions –hi havien indemnitzacions–, i precisament la complexitat de la gestió de la preservació de la platja Llarga venia de les indemnitzacions. Que no podem frivoltzar amb les indemnitzacions, que n'hi ha, i llavors no podem dir: «No, això, miri, que ho pagui...» No, no, si n'hi ha, n'hi ha –si n'hi ha, n'hi ha–, i, per tant, nosaltres, com a Govern, estem obligats –i això ho deia el senyor Marc Sanglas també–, a tenir-les en compte. Perquè no és que ho digui la llei, també ho diuen sentències, reiterades, sobre sectors en els que s'han hagut d'acabar pagant indemnitzacions.

I jo no abono el discurs de les indemnitzacions, però si n'hi ha, n'hi ha. I nosaltres estem obligats a no menystenir-les, a tenir-les en compte, perquè si no estaria faltant a la meva obligació com a conseller de Territori, i estaria empenyent municipis i la mateixa Administració a haver de fer front a circumstàncies que no desitgem.

I jo he parlat específicament d'indemnitzacions amb el sòl urbà –amb el sòl urbà–, i he dit també «i no tenim competències en sòl urbà», eh?, i, en canvi, he dit «i serem ambiciosos i valents amb l'urbà no consolidat i amb l'urbanitzable no desenvolupat, sigui delimitat o no delimitat» –intento ser precís amb les meves paraules. Però si n'hi ha, n'hi ha, i les hem de tenir en compte. O sigui, en l'equació de resolució d'això, si hi ha una indemnització jo l'he de posar, perquè si no la posés –no abono cap discurs– estaria faltant a les meves responsabilitats i a les meves competències com a conseller. Per tant, no frivoltzem les indemnitzacions. Insisteixo que si n'hi ha, n'hi ha.

I el calendari, ja l'hi he dit. Nosaltres... Perdó, en la meva trajectòria personal –abans ja ho he començat a dir, m'havia quedat en Vilanova–, però del que estic especialment orgullós com a tinent d'alcalde d'Urbanisme i Economia de Sant Cugat, fins fa quatre dies, és de la continuïtat en la lluita de tot un poble, venint també de la societat civil, però recolzat per una majoria –per una majoria, gairebé era unànim-

me, ara això s'ha trencat— de grups municipals de Sant Cugat, entre els que hi ha la CUP, com no pot ser d'altra manera, de la preservació de Torre Negra.

I jo, com a regidor, tinent d'alcalde d'Urbanisme, he hagut de fer front a la redacció d'un tercer planejament que ho preservi. I, per tant, advertiment de la societat civil però perfectament respost pels grups polítics de Sant Cugat, i, evidentment, pel grup de Govern, que en aquest cas a mi em tocava aquesta responsabilitat. Per tant, enllaça perfectament el capteniment de la meva, si m'ho permet, manera de pensar, la del meu partit, que és el Partit Demòcrata, o de l'actual representació del Partit Demòcrata en aquesta cambra, que és la de Junts per Catalunya, en aquesta voluntat de disposar del millor urbanisme possible, d'un urbanisme sostenible, que ens faci també disposar del millor país possible. Hi ha altres exemples, però ho deixo aquí.

Vostè m'ha preguntat específicament per què faré quan els lobbys... Miri, ho torno a dir: jo em poso una bena als ulls —ja t'he respost, Jordi— i no sé si els lobbys diran o no diran. Però sap què passa? Que hi estem molt acostumats. O sigui, no hi ha expedient urbanístic o projecte d'infraestructures que no tinguin contencions. Jo a vegades faig broma, dic: «Tenim mitja rotonda en un racó del país i tenim un contencions.» Doncs home, segur que hi hauran contenciosos, segur —segur, segur que n'hi hauran. Dels lobbys? Dels lobbys, de privats, de particulars, d'associacions i d'ajuntaments, segur. I què farem nosaltres com a Generalitat? Encarar aquests contenciosos, com sempre fem. En tenim sempre, i n'hi hauran, ja l'hi avanço. Són els lobbys, jo m'aplanaré... No, no, no. Nosaltres seguirem amb aquest Pla director urbanístic de sòls no sostenibles i gestionarem correctament qualsevol contencions que posi qui sigui, aquest és el nostre capteniment.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Ja acabo. *(Veus de fons.)* A mi també m'agrada sentir..., perquè segur que hi ha ma germana i la meva neboda, aquí, que són metges.

La presidenta

Bé, a hores d'ara s'han creat dues manifestacions, la de metges i la de bombers. Els del soroll són més els bombers.

Portem dues hores i mitja de debat. Ha intervingut el conseller. Dels grups, algú vol fer una intervenció? En aquest cas serà molt curta, eh?, d'un minut. *(Pausa.)* Bé, doncs, hi han dos grups.

Senyor Cid, un minut.

David Cid Colomer

Simplement, evidentment, vostè coneix millor que jo els tràmits... Crec que se'm sent, o, si no, no és pas per culpa meva. Dic que vostè coneix millor que jo els tràmits urbanístics, però en tot cas també li faig una pregunta: hi ha alguna llicència en tràmit que sí que pugui arribar abans de la suspensió de llicències?

I, en tot cas, miri, com que això de la confiança es guanya, veurem si té raó o no, i, per tant, també, no?, analitzarem si en aquest termini finalment acaba entrant o no algun nou projecte. Dir-li que ens preocupa.

I l'altre és sobre el tema de la C-32. Escolti, és que és de calaix, forma part del mateix planejament i del mateix model turístic, fins i tot diria, i fins i tot del mateix model de país i de territori. Jo també entenc, no?, quines són les seves posicions, però també entengui les nostres.

La C-32, des d'un punt de vista de construcció de model territorial, de lluita contra el canvi climàtic, no entra en cap cas sobre un model de desenvolupament en aquest cas sostenible, ni hauria de ser una prioritat en un govern que vol en aquest cas combatre el canvi climàtic.

La presidenta

Senyora Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Una qüestió, només. No m'ha contestat sobre la voluntat de que només s'apliqui la qüestió sobre vint-i-dos municipis del litoral, o per tot..., comarques gironines.

I sobre el tema del sòl urbà i les indemnitzacions, precisament una de les grans victòries del moviment ecologista va ser el cas del «Fluvià Marina», de Sant Pere Pescador, que m'imagino que deu conèixer, en què el jutge va dir claríssimament que no hi havia indemnitzacions.

És evident que hi poden haver indemnitzacions, però el que no pot fer el Govern de la Generalitat és actuar com a part. Per descomptat, posar-ho en l'equació és imprescindible, però no amenaçant la gent. Com no només fa el Govern de la Generalitat en boca seva, sinó com fa per exemple l'alcalde de Begur, que té un informe que per exemple no ha fet públic sobre la qüestió de les indemnitzacions, imprescindible. Perquè al final podríem preguntar-nos, posats que vostè ens demana que no siguem frívols: quin és el cost del territori? Quin és el cost del medi ambient? Quin és el cost de la vida?

I acabo. No es posi benes als ulls, perquè l'últim cop que ho va fer va acabar fent d'agent immobiliari per a «la Caixa», creant i dissenyant el Barcelona World, o ara no sé com es diu...

La presidenta

Senyora Sánchez...

Natàlia Sánchez Dipp

...o per exemple va acabar fent una bona pinça entre el Joventut i el Mercadona a Badalona.

Gràcies.

La presidenta

Conseller, cinc minuts per respondre?

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí, són molts. Tres. No, en fi, discrepem en el tema de la C-32. David, ja n'hem parlat en alguna altra ocasió.

Pregunta específicament pel tema de llicències que estiguin en marxa. Nosaltres no sabem en aquests moments si hi han llicències d'edificació en marxa o si hi han llicències, diguéssim, d'urbanització en marxa. I precisament a la reunió que va fer el secretari amb els ajuntaments, i en la que vam anunciar, doncs, l'inici de la redacció d'aquest pla director, els vam demanar que ens donessin informació. I en cas que hi hagi alguna llicència que estigui en marxa ho aturarem des de la comissió d'urbanisme, aquesta és la nostra voluntat.

I, senyora Sánchez, jo..., em sembla que no he amenaçat, eh? Vostè diu: «Vostè amenaça amb el tema de les indemnitzacions.» No he amenaçat en absolut; he constatat que les hem de tenir en compte i que han de formar part de l'equació. Insisteixo que no he amenaçat, i vostè ha dit que jo havia amenaçat, i no ho he fet; he dit que les hem de tenir en compte.

I del Fluvià Nàutic jo no estic especialment orgullós –no es deia «Fluvià Marítim», es deia Fluvià Nàutic. I en aquest Fluvià Nàutic, precisament, l'ideòleg del que va ser la possibilitat d'enderrocar-ho –que en definitiva allà vam enderrocar– i l'armadura legal amb la que vam afrontar aquest tema va ser en Pere Torres, en aquell moment secretari de Planificació Territorial, actualment director de l'ATM, i lògicament impulsat per, empès per un clam popular al voltant de..., impulsat per i empès per un clam popular. És que jo no he deixat de parlar en cap moment de l'impuls de la societat civil, i vostè ara, perquè jo dic que l'ideòleg de l'armadura *legal* d'això era una persona de l'Administració, sembla que s'ofengui. A mi la veritat és que m'ofèn que s'ofengui. Però, en tot cas, l'ideòleg. I, efectivament, això es va culminar en època ja del tripartit, però el plantejament va ser del conseller Felip Puig i d'en

Pere Torres, i n'estem molt contents. I, efectivament, en l'equació havíem posat les indemnitzacions, i les vam guanyar, eh?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Donem per acabada ara la compareixença. Normalment pararíem, però no pararem perquè, entre altres coses..., si no és que el conseller demana... Vols dos minuts? *(Pausa.)* No? Doncs anem tirant i si en algun moment volem parar...

Pregunta al Govern sobre les mesures per a desviar el trànsit de la carretera B-500 fora del centre urbà de Sant Fost de Campsentelles (Vallès Oriental)

311-00624/12

Entraríem ara en la part de preguntes al Govern a respondre oralment en la comissió. A tots vostès els vam fer a mans, als portaveus, com havíem agrupat els diferents blocs, i, per tant, els demano, doncs, que els respectem... Serà llarg –serà llarg–, sí, ho aviso, però entenc que si escurcem tots les coses aniran millor.

(Jordi Terrades i Santacreu demana per parlar.) Senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, ho havia parlat amb algun portaveu, en concret el de Ciutadans, perquè és el que tenia més preguntes per efectuar. Per temes de logística d'aquest diputat a diverses comissions, els he sol·licitat si el nostre grup parlamentari podia formular les preguntes en primera instància. Per al Grup de Ciutadans sembla que no hi ha problema. Per tant, li faig aquesta consideració.

La presidenta

Entenc que les seves preguntes són els blocs 10, 12 i 13. *(Veus de fons.)* Si el conseller es pot ordenar... Sí? Pots?

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí, ho faré, ho faré, però si trigo trenta segons més del compte, demano clemència.

La presidenta

No passa absolutament res. Hi ha algú que hi estigui en contra? *(Pausa.)* Doncs començarem pel bloc 10. Tranquil, eh?, perquè jo també l'haig de buscar.

Aquest bloc és d'un... El 10? Què ha dit?, el 10? El 10, 12 i 13, d'acord. El bloc 10 és d'una pregunta. Són cinc minuts, o sigui, són dos minuts i mig i dos minuts i mig. Quan el conseller em digui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí, sí.

La presidenta

Endavant, diputat. Bloc 10 –no em faci dir quina és la pregunta...–: pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a desviar el trànsit de la carretera B-500 fora del centre urbà de Sant Fost de Campsentelles.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí; miri, conseller, el 12 de setembre, ara fa un parell de mesos, el Parlament va instar el Govern a reconèixer la necessitat inajornable de desviar el trànsit de l'actual carretera B-500 fora del centre de Sant Fost entre el punt quilomètric 9,8 i el 12,8.

Recordar-li que en aquest tram hi circulen més de 360.000 vehicles al mes, que en els trams més sensibles l'ajuntament ha instal·lat un semàfor amb càmera que és

ignorat cada mes per uns mil vehicles, que exemplifica el problema del que estem parlant. És un tram amb accidentalitat alta, hi han problemes de soroll, de contaminació, d'incomoditats per aquest elevat volum de trànsit.

La pregunta que li formulem, conseller, és: pensa complir el Govern i el conseller la resolució del Parlament? Si ho pensen fer, creiem que no pot ser d'altra manera, com ho pensa fer? I si encarregarà l'estudi del projecte que defineixi aquest nou traçat de la B-500 al seu pas per Sant Fost?

La presidenta

Gràcies. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies. Senyor diputat, aquesta no sé si és de les que ja havíem respost. (*Veus de fons.*) Aquesta no? N'hi ha algunes que, tot i ser preguntes orals, ja les havíem respost per escrit. En tot cas, si aquesta no ho era, doncs, respondré ara.

El departament ha impulsat la realització d'encaixos a nivell de planejament de recorreguts alternatius al traçat existent de la B-500 dins del terme de Sant Fost de Campsentelles per tal que a partir de l'anterior, d'aquests encaixos, es puguin determinar les opcions més viables per desviar el trànsit de l'actual carretera fora del centre urbà del municipi.

Coneixem, com no pot ser d'altra manera, el contingut de la proposta de resolució i a tall de resum creiem que les actuacions de pacificació de la travessera que cal desenvolupar, doncs, passen per un reforç de la senyalització vertical; una modificació de la limitació de la velocitat de cinquanta a quaranta; col·locació de senyals d'inici i final de la travessera; pintar un zebra central en el tram de set-cents metres entre el punt quilomètric 10,1 i el 10,7, i eliminar tots els trams d'avançaments. Això, des del servei territorial de carreteres conjuntament, i com no pot ser d'altra manera, en col·laboració amb l'ajuntament i el Servei Català de Trànsit. I també que l'Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles ha de desplaçar senyals informatius dels passos de vianants, ha de fer els treballs a l'arbrat per tal que no es limiti la visibilitat dels senyals.

I finalment, pel que fa a la possible variant de la B-500 en el seu pas per Sant Fost, entenem que aquesta seria la que està definida a l'estudi de la nova carretera de la Conreria, que en realitat preveu un traçat alternatiu amb un corredor de pas diferent per al conjunt de la carretera B-500 des de Badalona fins a Mollet.

En tot cas, atès l'elevat cost de la solució prevista, que coneix perfectament perquè n'hem parlat en altres ocasions, considerem adient procedir a curt termini a fer un encaix de traçat a nivell de planejament d'una possible variant de la carretera B-500 al seu pas pel nucli urbà que consideri diferents alternatives per a aquesta via, que és el nostre compromís com a departament.

La presidenta

Gràcies, conseller. Diputat Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Per tant, entenc que encarregaran aquest estudi d'alternatives i el faran coneixedor a l'Ajuntament de Sant Fost pel seu acord amb el municipi de Sant Fost?

La presidenta

Gràcies. Conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí, és així. Farem aquest estudi i ho comunicarem a l'ajuntament.
Gràcies.

La presidenta

Gràcies.

Pregunta al Govern sobre les raons per les quals s'ha posposat l'entrada en funcionament de la T-Mobilitat

311-00690/12

El següent bloc és el 12, també del senyor Terrades, que és sobre les raons per les quals s'ha posposat l'entrada en funcionament de la T-Mobilitat. Endavant, diputat.

Jordi Terrades i Santacreu

La T-Mobilitat ha de suposar un canvi en la utilització del transport públic, és un canvi més equitatiu per als usuaris, un sistema tarifari basat en distàncies i no en corones. Ara observem amb preocupació els retards de la seva posada en funcionament. De fet, havia d'estar posada en marxa l'any 2015, portem tres anys d'endarreriment. I ara s'ha anunciat, via mitjans de comunicació, que no es posarà en funcionament fins a l'any 2021. Endarreriment sobre endarreriment, cap explicació satisfactòria. Des del nostre punt de vista, falta d'informació, poca transparència.

Pel que sabem fins ara el preu inicial del projecte era de 58 milions d'euros. L'any passat es va modificar el contracte, amb aquest increment del contracte podríem arribar fins a uns 24 milions d'euros. És a dir, 12 milions per requeriments i nous productes, i la resta per compensació per no generar els recursos suficients que s'havien acordat amb la concessionària. No s'ha aclarit si aquest retard provocarà més sobrecostos de diners públics. Tampoc sabem si el retard és un problema de l'Administració o de les empreses que participen en el projecte, o perquè hi ha recels de les empreses de transport que no participen en el projecte i, per tant, no estan traspasant el seu nou *know-how*.

Senyor conseller, necessitem que concreti els motius del retard i si tindrà nous costos econòmics.

La presidenta

Conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Hi ha aprovada una compareixença davant d'aquesta mateixa comissió per poder exposar amb detall la situació de les perspectives de la T-Mobilitat, i espero que en aquesta compareixença podré donar més explicacions de les que de fet vostè em demana sobre el tema.

En qualsevol cas, volem deixar clar que la T-Mobilitat no està aturada, sinó que avança en els seus diversos fronts, que són múltiples i complexos. Per bé que, hi estem d'acord, pel que fa al canvi de model de billetatge el temps necessari per completar-lo ha estat més llarg del previst inicialment.

I compartim la preocupació. I efectivament, no sé en quin marc, jo vaig, doncs, explicar que tenim prevista el que és la integració o el desenvolupament de l'actual sistema de tarifació per zones cap a un sistema que tingui en compte el quilometratge –ah, sí, en la interpellació del senyor David Cid ho vaig dir– i per recurrència el 2021. I que aquesta serà la data de posada en funcionament del sistema en el seu conjunt.

Perquè la T-Mobilitat de fet és una iniciativa que aplega diversos projectes, cadascun amb el seu propi ritme de desenvolupament i previsió de finalització. Entre aquests projectes, hi insisteixo, hi ha el canvi de model de billetatge, el canvi de model tarifari i el canvi de model de gestió de la informació, per citar-ne tres, en tenim més. En general però s'ha identificat la T-Mobilitat en un de sol, que és el canvi de model de billetatge, poder disposar d'un títol, d'una targeta segurament, doncs, en fi, *contactless* que ha de representar la substitució de l'actual tecnologia magnètica.

És una de les parts del projecte, però sobretot el que a nosaltres ens interessa, que arribarà abans, és poder canviar, fer aquest salt d'escala del que va ser la integració tarifària ja fa vint anys al que ha de suposar el nou sistema de tarifació per quilòmetres i per recurrència.

És un canvi profund, no és només la mera substitució dels bitllets amb una banda magnètica per bitllets amb un xip: comporta més versatilitat als sistemes de validació, comporta també..., té un sistema d'informació que farà el sistema de transport públic més robust i més capaç, en definitiva, d'adaptar-se a qualsevol tipus de circumstància, de demanda, de reforç de la demanda que haguem de fer.

La presidenta

Gràcies. Diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Bé, ens esperarem a aquesta compareixença, que permetrà un debat més ampli. Però ens preocupa, ho torno a repetir, aquest retard i aquesta lentitud que observem en el desplegament de la T-Mobilitat.

La presidenta

Gràcies.

Preguntes al Govern acumulades relatives a l'amiant

311-00691/12, 311-00692/12, 311-00693/12 i 311-00694/12

Queda el bloc 13, diputat Jordi Terrades, que són quatre preguntes al voltant de la presència d'amiant en els vagons dels trens dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Té la paraula.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, presidenta. Molt ràpidament, no consumiré el temps que se'ns ha assignat. Hem conegut que en el metro de Barcelona havien aparegut algunes unitats dels combois amb amiant. Sabem que de la mateixa època hi han combois o unitats de combois de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya que es van adquirir més o menys a les mateixes èpoques, diguem-ne, en el mateix paquet, podríem dir.

I el que voldríem saber és si a Ferrocarrils de la Generalitat s'han detectat també restes d'amiant en algunes unitats o no. I, si s'han detectat, quin tipus de mesures s'han efectuat per preservar la salut dels treballadors i dels usuaris.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Seguiré en aquest cas molt estrictament el guió de resposta que m'han proporcionat Ferrocarrils de la Generalitat i l'ATM, perquè efectivament estem parlant d'un tema molt sensible que afecta la salut de treballadors i de persones.

I li vull dir al respecte –pràcticament com si fos una resposta escrita, eh?– que Ferrocarrils ha analitzat mostres de pintura de les unitats de les sèries UT-112 i UT-213, per tant, en la línia del Vallès i en la línia del Carrilet, vaja, actualment en serveis comercials ambdues sèries, la 112 i la 213. Els resultats d'aquestes han estat negatius. Addicionalment, malgrat estar fora de servei comercial, també s'ha analitzat la unitat de serveis UT-111 amb resultat també negatiu.

Ferrocarrils segueix els criteris d'actuació establerts per la Guia tècnica per a la prevenció i avaluació dels riscos relacionats amb l'exposició de l'amiant, que és concretament la que regula el Reial decret 396/2006, de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball. En aquest reial decret s'especifiquen les mesures preventives i correctores a aplicar.

De les unitats de tren analitzades que actualment estan en servei, en les mostres dels elements sospitosos de contenir amiant –pintures bituminoses, contactors i elements aïllants, entre d'altres– no s'ha detectat presència d'amiant.

Ferrocarrils segueix els criteris d'actuació establerts per la guia tècnica per a l'avaluació i prevenció d'aquests riscos i ens especifiquen les mesures preventives i correctores a aplicar.

Finalment la vigilància de la salut s'aplicarà en cas de ser necessari seguint també els protocols oficials de sanitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Senyor Terrades, ja estem? (*Pausa.*) Molt bé.

Preguntes al Govern relatives a les parades Aeroport T1 i Aeroport T2 de la línia 9 del metro (retirades)

311-00486/12 a 311-00497/12

Doncs tornem a l'ordre del dia. Informar-los que ens ha comunicat el Grup Parlamentari de Ciutadans que de la pregunta 2.18 a la pregunta 2.29 han estat retirades, el bloc 7. Per al seu ordre, conseller. Aquest és un ordre que tenim vostè i jo, que crec que no compartim massa amb els altres diputats.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la línia ferroviària entre Vandellòs i Tarragona

311-00035/12, 311-00037/12, 311-00038/12, 311-00039/12 i 311-00041/12

Molt bé, passem al primer tram de preguntes sobre la línia ferroviària entre Vandellòs i Tarragona. Té la paraula la diputada Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Bueno, todo el mundo que tenga algo de interés en las infraestructuras conoce la variante de Vandellós, pero resumo para quien no conozca de donde viene el problema. Entre Hospitalet del Infante i Salou existe un tramo de vía única, una sola vía, que atraviesa el centro de los municipios costeros. Este tramo de vía forma parte de la línea que une Barcelona y Valencia, la segunda y tercera ciudades de España, con lo cual hace tiempo que se sabe que tendría que ser duplicado, que era necesaria una vía doble. Cuando a finales de los noventa ya estaba todo duplicado solo faltaba ese tramo y cuando se decidió cómo hacerlo, en vez de decidir que se hiciera junto a la vía que ya existía, que era la opción preferida por Renfe, se decidió conjuntamente con los ayuntamientos y con los territorios sacarla fuera de los municipios para liberar el espacio que ocupaban.

Bien, se decidió sacar la vía del centro y hasta ahí bien, pero ¡oh, descubrimiento!, si nos hay vías, pues no tenemos tren. Pronto empezaron las quejas y ya en 2001 el Govern de la Generalitat de Convergència i Unió empezó a hablar de la necesidad de implementar allí una solución tipo tranvía ligero o tren *tram*. Y, bien, hasta ahí podemos leer. En 2001 se encargó un estudio, en 2005 o 2006 otro, en 2008 se volvió a estudiar, en 2012 el *conseller* Recoder se replantea hacer algo más económico, y así hemos seguido.

Y mi primera pregunta es: ¿cómo puede ser que lleven casi veinte años sabiendo que el ferrocarril, como lo conocíamos hasta ahora, iba a desaparecer del centro de Salou y de Cambrils, afirmando que van a hacer un tren *tram*, que esa es la solución, y que desde entonces no hayan avanzado absolutamente nada, no hayan conseguido nada útil? ¿Cómo puede ser que no solo no tengan ni idea de cuál va a ser la solución técnica final, los detalles de esa solución, sino que ni siquiera hayan solicitado al Ministerio de Fomento formalmente el traspaso de la infraestructura, como el mismo ministerio ha afirmado en una respuesta parlamentaria en el Congreso?

Gracias

La presidenta

Gràcies. Conseller, té la paraula.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Home, el que és bastant inútil és l'actuació de l'Estat fins al moment en inversions a la xarxa ferroviària, el reiterat incompliment tant d'Adif com de Renfe en les inversions en la xarxa ferroviària i com ens condiciona tota aquesta inutilitat en les nostres pròpies decisions.

Però en tot cas, per respondre concretament la seva pregunta, efectivament l'any 2015 el Departament de Territori i Sostenibilitat va sol·licitar al Ministeri de Foment l'establiment dels mecanismes necessaris per fer possible la continuïtat del corredor ferroviari actual com a línia de tren tramvia, entre Cambrils i Port Aventura, de fet; la reassignació dels fons previstos per al desmantellament, que de fet formen part de l'estudi d'impacte ambiental del que havia de ser el desdoblament del tram de Vandellòs, en fi, inexplicablement en via única des de fa anys i panys, per l'adequació del corredor ferroviari actual a la nova configuració ferroviària.

Aquesta petició no va ser atesa pel Ministeri de Foment, i davant de la necessitat de tenir un plantejament clar i consensuat sobre la situació actual i futura de la xarxa ferroviària al Camp de Tarragona, el departament, conjuntament amb els ajuntaments de Tarragona, Reus i Cambrils, Salou i Vila-seca han arribat a un acord per a la definició de l'estructura de serveis ferroviaris al Camp de Tarragona i de les infraestructures estratègiques per aquest territori.

Ens vam reunir juntament amb els ajuntaments i vam arribar a signar un protocol d'intencions, un acord sobre com han de ser les infraestructures i els serveis. No només el tren tram sinó que anàvem una miqueta més enllà; per exemple, també parlàvem de l'estació central que fa pocs dies ens han negat i que nosaltres hem reiterat que no acceptem que ens la neguin. I, per tant, podem parlar d'incompliments; si hem de parlar d'incompliments en tot cas són els de l'Estat: històrics, reiterats i dolorosos.

En tot cas, hem mantingut diverses reunions de coordinació amb els ajuntaments de Cambrils i de Salou per consensuar i garantir la viabilitat de la solució a desenvolupar. I en aquest sentit, jo mateix el passat 31 d'octubre vaig anunciar el que vaig anomenar una «cimera» perquè no volia dir «una reunió més», perquè «una reunió més» aquí sona a que anem fent reunions. Una cimera es tracta de que ens puguem reunir i acordar de manera definitiva entre totes les parts –ajuntaments, Ministeri de Fomento, Adif, Renfe i el mateix Govern de la Generalitat– sobre el tren tram.

Això ho vaig fer durant una visita a Salou per abordar entre altres coses la integració del tram urbà del futur tren tram, que és una reivindicació històrica dels municipis de la costa, i per afrontar el calendari de manera mancomunada per desenvolupar-lo. Perquè una altra cosa que ens ha anat fent el ministeri o Adif ha sigut que ha anat parlant bilateralment amb un o altre ajuntament promentent de vegades, doncs, calendaris o solucions diferenciades. Sort que els ajuntaments també ens adverteixen d'aquesta tàctica... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Hem acabat? *(Veus de fons.)* Ah, carai. Perdó, em pensava que era de set. Acabo.

Vinga, gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Hí estem treballant.

La presidenta

Tenim una altra pregunta després. Diputada.

Marina Bravo Sobrino

Bueno, en este caso la ineficiencia del Gobierno de España, como usted bien dice, lo que le ha dado es veinte años de plazo precisamente para prepararse para este momento. Y yo creo que, por mucho que pretendan echar balones fuera, todo el mundo sabe que la situación es la que es y que no tenemos un tren *tram* para pasar ahora del ferrocarril al tranvía por culpa única y exclusiva del Govern de la Generalitat.

La respuesta decía que le habían pedido en 2015 al Gobierno de España que el dinero que iba a destinar al desmantelamiento lo destinará a adecuar la infraestructura hacia la nueva configuración tranviaria que ustedes nos iban a poner. Pero ¿qué configuración tranviaria?, si cuando les preguntamos plazos, periodos de ejecución, de licitación, de construcción de los tranvías, lo que nos dicen es que lo están estudiando.

Y si esto lo ha consensuado con los ayuntamientos, por cierto, que el dinero de la desmantelación lo quiere destinar a la transformación del tranvía, ¿cuándo van a tener el tranvía estos ayuntamientos?

La presidenta

Diputada, se li ha acabat el temps.

Preguntes al Govern acumulades relatives al corredor de tren tramvia entre Cambrils, Salou, Port Aventura i Tarragona

311-00036/12, 311-00040/12 i 311-00042/12

Passarem ara al següent bloc, que jo crec que és una mica la continuïtat, eh? És el corredor del tren tramvia entre Cambrils, Salou i Port Aventura. També per un temps de cinc minuts. Diputada, té dos minuts i mig.

Marina Bravo Sobrino

Sí, la pregunta anterior era que no habían llegado a hacer ni siquiera un trámite tan básico como solicitar los terrenos, y este va más allá. Es que no sabemos qué narices pretenden instalar allí, ni qué plazos, ni qué material, ni qué trenes se van a utilizar, ni cuándo se van a fabricar.

Y no nos hablen, no nos vengan con la cuestión del déficit fiscal, que no tienen para comprar trenes o tranvías, porque creo que no hace mucho compraron quince para Ferrocarrils de la Generalitat en el Vallés, o en la legislatura pasada se pusieron en vía dos para la línea de La Pobla, que por cierto tiene menos de la mitad de los viajeros que se suben en las estaciones de este tramo.

¿Cuándo vamos a tener los detalles de este tren *tram*? ¿Va a ser compatible con el desmantelamiento de la vía?

Gracias.

La presidenta

Gràcies. Conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyora diputada. N'estem molt orgullosos, de la capacitat de compra dels quinze nous trens per a la línia del Vallès i del servei del Lleida - la Pobla de Segur. Molt orgullosos dels trens nous que vam comprar i que donen un servei magnífic als ciutadans d'aquestes comarques.

En tot cas, pel que fa al tren tram el 2010 el departament, en aquell moment PTOP, va redactar i sotmetre a informació pública l'estudi informatiu Implantació d'un sistema tramviari al Camp de Tarragona. I aquest estudi proposa convertir l'actual corredor ferroviari Cambrils - Port Aventura en un tren tramvia amb un alt nivell d'integració urbana. Aquesta proposta va ser recollida també al Pla territorial parcial del Camp

Tarragona, i, hi insisteixo, posteriorment i amb perfecta sintonia amb els ajuntaments hem signat aquest acord que ha de permetre poder combinar efectivament els «tempos» per no deixar desguarnides les poblacions de Cambrils, Salou, de fet també de Vila-seca, amb un sistema de transport públic eficient.

I la nostra voluntat és posar-ho tot a to. És a dir, que Adif especifiqui d'una vegada per totes quin calendari té, si és que té un calendari de desmantellament; que especifiqui de quina manera pot, doncs, abordar aquesta entrega de terrenys. Segurament això implicarà també una complicació afegida però necessària, i que nosaltres en tot cas assumim, que és la de la redacció d'un pla director urbanístic en aquest cas que doni una solució coherent i homogènia a tot aquest front. No podem pensar en una actuació a Salou diferent de l'actuació que hi ha d'haver a Cambrils: hi ha d'haver continuïtat, no podem pensar en un lloc, diguéssim, en què hi hagi una solució concreta urbanística diferent de la resta.

I, per tant, és per això que, davant dels incompliments reiterats i, hi insisteixo, dolorosos de l'Estat a través d'Adif en el que és tant la posada en servei de la línia fins ara de via única com dels compromisos adquirits en el desmantellament de l'actual línia costanera, que vam reunir-nos, eh? Jo vaig reunir-me amb l'Ajuntament de Salou però vaig comunicar-me també amb els altres ajuntaments per fer aquesta cimera –vaig anomenar-la «cimera», admeto que és un nom afortunat, eh?

Però aquesta cimera la convocarem immediatament; de fet, ja hem contactat amb Adif, amb Renfe, amb el mateix Ministerio de Fomento. Forma part de les nostres converses habituals del llistat de temes que hem de gestionar. I esperem que, de la celebració d'aquesta cimera, en puguin sortir solucions concretes que sempre estaran basades en feina que ja hem fet. Vostè diu que no hem fet re, jo dic que hem fet molta feina que sens dubte servirà, servirà per pal·liar l'enorme dèficit d'inversió de l'Estat al nostre país.

La presidenta

Gràcies, conseller. Diputada.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, *conseller*. Son unos expertos como siempre en echar balones fuera. Es cierto que en este caso el retraso del Gobierno de España es absolutamente vergonzoso, en eso estaremos a su lado para repetirlo siempre que quiera. No somos nosotros sus defensores, ni en este caso ni en tantos otros por el resto de España, como dejar a Granada sin tren durante más de tres años o Pajares.

Pero ¿sabe qué? La única forma que tenía usted de convencerme de que este retraso realmente hubiera sido dañino para Cataluña sería que los trenes *tram* estuvieran comprados, que los proyectos estuvieran adjudicados y que no se pudieran implantar porque el Gobierno de España todavía no era capaz de abrir la variante.

En esa situación sí que hubiera creído que realmente habían puesto interés y que realmente el retraso de las obras del Gobierno de España habrían sido las que estaban perjudicando la movilidad en esta zona.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la manca de transport i comunicació entre Cambrils, Salou i Tarragona

311-00212/12, 311-00213/12, 311-00214/12 i 311-00215/12

Entrem ara en el bloc 3, que també és del Grup Parlamentari de Ciutadans, sobre la manca de transport i comunicació entre Cambrils, Salou i Tarragona. Té la paraula el diputat...

David Cid Colomer

Una pregunta, presidenta. Quins blocs? És que a mi no em quadra... *(Rialles.)*

La presidenta

Senyor Cid, estem a la pregunta 2.9, bloc 3.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Si us plau, quant de temps?

La presidenta

Aquest bloc són cinc minuts; per tant, dos minuts i mig.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Bé, la posada en funcionament de la variant del corredor deixa la via de la costa entre l'Hospitalet i Salou sense servei. Això ja ho sabem. I les preguntes eren sobre l'impacte econòmic, l'oferta de servei de mobilitat al dia següent i la informació de les afectacions i la previsió pressupostària.

La presidenta

Gràcies, diputat. Conseller, té la paraula.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Tot això ho hem fet en coordinació amb el territori. Hem elaborat una proposta de millora global de la mobilitat que abasta la mobilitat de viatgers i mercaderies, tant a nivell intern com la seva –per «intern» em refereixo al Camp de Tarragona– relació amb l'àmbit de Barcelona.

I, efectivament, davant de la posada en servei de la doble via entre Vandellòs i Tarragona es planteja la viabilitat de millorar els serveis ferroviaris actuals, impulsar noves infraestructures que dotin el territori d'una millor connectivitat amb els principals pols d'activitat econòmica: les ciutats, Port Aventura, etcètera. I aquest acord inclou la proposta de remodelació de trens regionals actuals amb l'adaptació a la nova infraestructura, amb millors freqüències, més ràpides i més ben «cadenciades»; en definitiva, un millor servei.

L'oferta de serveis plantejada suposa que hi haurà quatre trens diaris de l'R16 que circularan per la línia d'alta velocitat, de manera que es podrà arribar de Cambrils a Barcelona –a Barcelona, en aquest cas–, en cinquanta-dos minuts. Els Intercity Tarragona-Barcelona passaran de dos a cinc freqüències al dia i hi haurà dos trens més del servei convencional. També hi haurà cinc Intercity Reus-Barcelona amb un temps de trajecte d'1,13 hores, trenta-vuit minuts menys que la connexió actual.

També crearem una nova línia, l'R17, que connectarà l'estació de Salou - Port Aventura i Barcelona amb quatre freqüències al dia. Aquesta nova línia exigirà una actuació d'ampliació i millora de l'actual estació de Salou - Port Aventura, de la que coneixem fins i tot algun plantejament inicial. Les rodalies territorials es reforçaran amb un servei de llançadora entre Salou - Port Aventura i Tarragona per permetre la coordinació amb els serveis ferroviaris en direcció a Barcelona.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Senyor, diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Sí, volia començar recordant que el Camp de Tarragona inclou la segona àrea metropolitana més gran de Catalunya; una de les primeres zones industrials, amb el complex petroquímic i el port; una zona de concentració turística; dos punts singulars de transport, que són l'aeroport i l'estació de l'AVE –totalment desconectats, per cert, amb la població i entre elles–, i una xarxa ferroviària que la podem classificar de singular o complexa.

Amb aquesta foto la gent del territori veu amb preocupació la seva espasa de Dàmocles de la posada en marxa de la variant. Es tallarà la via tradicional Tortosa-Tarragona i Salou serà un cul-de-sac. La gent no sap com quedarà la connexió entre Cambrils i Tarragona, Salou - Port Aventura i Tarragona, Tarragona i Barcelona. La gent no sap com quedarà connectat el seu municipi. Gent que agafa cada dia el tren per anar a Barcelona i que no sap si els nous serveis li coincidiran amb els horaris de feina. Potser hi ha famílies que han pres decisions importants com el lloc on viure i treballar basades en un transport que ara no sabem com quedarà.

I també hi ha gent i negocis que esperen unes garanties i una seguretat que no tenen. A part de les incerteses que ens ha portat el procés, si jo fos una empresa que està en fase de valorar, invertir, instal·lar-me a Tarragona, Cambrils, Salou o Vila-seca i el meu negoci depengués del transport i la facilitat de moviment, potser em pensaria buscar un altre lloc més estable i amb menys incerteses.

La resposta no la trobo suficientment tranquil·litzadora. La previsió de trens sembla un simple ajustament senzill d'horaris i algun tren de més impulsant la connexió entre l'Estació del Camp amb Tarragona i amb l'aeroport. I el bus, que es planteja seguir amb el mateix, i millorar una miqueta amb l'estació i l'aeroport.

Això no tranquil·litza per dos conceptes. Per una banda, que no passa res, un parell de trens més i a córrer, i amb això ja s'ha arreglat tot. I a més, textualment a la resposta per escrit: «No s'ha de produir cap perjudici a l'activitat econòmica dels municipis afectats.» Esperem que així sigui.

I també parla d'un document de consens entre el tren tram...

La presidenta

Diputat, se li ha acabat el temps.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Ah... (*Rialles.*) Només vint segons.

La presidenta

Vint segons.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Només que, si són suficients les mesures aquí exposades, per què parlem de fer un tren tram? I si és que no són suficients, què farem amb l'usuari del Camp fins que no estigui aquest tren tram d'aquí a molts anys?

La presidenta

Gràcies. Senyor conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. No són suficients, no, no, no. Precisament són complementàries una de l'altra, eh? Ja he explicat que els trens..., que no són dos trens més, són una reordenació i un augment de serveis adequat al servei que necessiten els ciutadans del Camp de Tarragona, que a més complementarem, vostè mateix ho explicava, amb els serveis de transport amb autobús existent. I la millora d'aquest servei d'autobús amb l'Estació del Camp de Tarragona i l'aeroport de Reus.

I aquestes actuacions no tenen un cost menor, tenen un cost d'1 milió i mig d'euros. Els ajuntaments han participat en el consens sobre aquesta millora de serveis. I, per tant, és una, diguéssim, reordenació, un pensar serveis atesa aquesta entrada imminent en funcionament de la doble via de Vandellòs, per entendre'ns, en la combinació d'autobús i la combinació de més serveis de tren, de la que estem especialment orgullosos.

Jo crec que efectivament en aquests moments, doncs, hi han coses a explicar. Com sempre fem cada vegada que hi han millores en el servei de transport públic, hi ha una campanya d'informació i els ciutadans n'estaran assabentats, però

estem tranquils perquè, des d'un punt de vista de Govern de la Generalitat i amb combinació amb els ajuntaments, hem fet la feina que tocava: preveure i tenir-ho a punt.

I jo crec que això, diguéssim, no reflecteix incerteses sobre el territori, perquè afortunadament en aquests moments hi han inversions pendents previstes en el Camp de Tarragona, inversions sobre sòls d'activitat econòmica del Govern de la Generalitat, de l'Incasòl que, en fi, desmenteixen això que vostè acaba de dir, que si tingués una empresa s'hi pensaria dues vegades. Les empreses venen i estan contentes amb la planificació que estem fent.

La presidenta

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre les actuacions impulsades per a desplegar la Llei 21/2015, de finançament del sistema de transport públic de Catalunya

311-00180/12

Entrem ara en el bloc 4, que és una pregunta sobre les actuacions per desplegar la Llei 21/2015, de finançament del sistema de transport públic. Té la paraula el diputat, David Cid, per defensar-la per un temps de cinc minuts; és a dir, dos minuts i mig.

David Cid Colomer

Bé, el conseller sap que aquest és un tema que ens preocupa i que ens ocupa, el finançament del transport públic. De fet, també en vam parlar a la interpellació que li vam fer des del nostre grup, des de Catalunya en Comú Podem. Es van aprovar diferents acords que anaven en aquest sentit que avui li plantejem; també a la Comissió de Territori i a la Comissió d'Economia s'han aprovat diferents resolucions que insten el Govern de la Generalitat a desplegar la Llei de finançament del transport públic i especialment en aquelles figures que han de permetre augmentar els recursos per fomentar i en aquest cas finançar el transport públic.

I, per tant, li preguntem quines són aquestes actuacions que està realitzant el Govern de la Generalitat.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Les actuacions de desplegament de la Llei 21/2015, en l'àmbit legal i reglamentari, abasten un doble àmbit. Per una banda, el desplegament reglamentari, la llei, que crea la Taula Social de Transport Públic en demana l'elaboració del projecte de reglament. Aquest ja s'ha impulsat i s'ha fet la consulta pública prèvia a l'elaboració d'aquest projecte de reglament. Actualment es troba en elaboració el projecte de decret relatiu a la Taula Social de Transport Públic. Per tant, ha de determinar la forma de representació, el règim dels representants i la concreció de les seves funcions.

La llei també disposa, en aquest cas en l'article 18, que el Govern en l'àmbit de les seves competències ha de presentar al Parlament els projectes legislatius pertinents per a l'establiment progressiu de nous tributs, tenint en consideració els beneficis i els efectes externs derivats del transport públic. En la mesura que les previsions de l'article 18 de la llei abracen diverses modalitats i figures tributàries que giren majoritàriament a l'entorn de la mobilitat, i en particular mitjançant vehicles privats i altres, situades en l'àmbit de la capacitat i activitat econòmiques gravades per tributs de titularitat local, bàsicament l'IBI i l'IAE, tenim previst en

l'àmbit de l'ATM de Barcelona un grup de treball per definir un model estable, suficient i sostenible per al finançament del transport públic. Aquest és l'encàrrec que ve del Consell d'Administració de l'ATM que en aquests moments s'està desenvolupant.

I aquest model s'ha de construir a partir dels mandats de la Llei de finançament del transport públic com a llei d'ordenació d'aquesta matèria. S'adreça tant al Govern com en darrer terme al mateix Parlament, atesa la despesa de reserva de llei formal que recau sobre la matèria tributària. Ha de tenir un nivell molt alt de consens, com la mateixa llei va tenir-lo en la seva aprovació per unanimitat en el Parlament i, per tant, ha de tenir també vocació d'estabilitat i permanència en el temps. Aquest és el nostre objectiu. Ha de garantir suficiència, sostenibilitat del finançament del sistema i la seva evolució en el mitjà i llarg termini.

En aquests moments ja han estat proposats els representants de les diferents administracions que formen part de l'ATM de Barcelona; faltava, doncs, renovar els representants de l'Estat. El grup de treball té previst analitzar els models dels diferents països europeus, especialment dels més exitosos. Això com una mica política de *benchmarking*, que ens permeti veure, doncs, si hem de realment orientar-nos de manera diferent de la que havíem previst inicialment. El grup de treball té prevista la participació d'experts i en tot cas treballar el més ràpidament possible per poder desplegar-se.

La presidenta

Gràcies. Senyor Cid.

David Cid Colomer

A nosaltres ens preocupa evidentment especialment el que fa referència al finançament del transport públic i amb les mesures fiscals que inclogui la llei.

Evidentment m'agradaria demanar-li que em proposés o em digués si té previst algun calendari. Ja sé que vostè amb els calendaris sempre l'acaben enganxant, li ha passat amb la T-Mobilitat, i crec que malauradament també li passarà amb l'impost sobre cotxes contaminants, que va dir que entraria en vigor l'1 de gener de 2019 i, malgrat que espero equivocar-me, em sembla que no serà així. Però, en tot cas, també m'agradaria que ens digués quin és aquest calendari.

Jo li demano, també com li deia abans, que accelerin, lideri. Ho dic perquè la llei es va aprovar l'any 2015, i és evident que el transport públic a nivell de tot Catalunya, no només de l'àrea metropolitana, necessita més recursos per millorar la seva infraestructura, per millorar-ne en aquest cas també el seu manteniment i sobretot, en la nostra opinió, fer-lo més sostenible.

Evidentment nosaltres creiem que hi ha la possibilitat, a partir de la Llei de finançament de transport públic, d'aconseguir més recursos. Hi han en aquest cas figures fiscals que es poden posar en marxa. Algunes jo crec que són senzilles, per exemple, el recàrrec de la taxa del 50 per cent de la taxa turística especialment en aquelles ciutats on tenen una important presència turística. I que tots som conscients que l'actual model tarifari acaba permetent que financem d'alguna manera, no?, el transport públic dels turistes i no a un preu diferenciat dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Per tant, aquí hi ha un instrument que hauria de ser relativament senzill de posar en marxa. I, per tant, l'emplaço, si pot, a establir un calendari i, com li deia abans, a accelerar, perquè el transport públic per nosaltres és un element fonamental si volem que Catalunya lideri la lluita contra el canvi climàtic.

La presidenta

Gràcies, diputat. Passarem ara... (*Veus de fons.*) Se li havia acabat el temps, conseller. Em sap greu, eh?

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a evitar la repetició de sinistres com el que va tenir lloc a l'autopista AP-7 quan un vehicle va impactar amb un porc senglar.

311-00223/12

Entrem ara a la següent pregunta, és la 2.14, del Grup Parlamentari de Ciutadans, sobre la repetició dels sinistres de l'autopista AP-7 amb un porc senglar. Molt bé, endavant, diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Sí, només concretar que la pregunta anava..., quines mesures s'han pres des de la Generalitat pel control d'accidents amb porc senglar?

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. La Generalitat té un pla d'actuacions de disminució de l'accidentalitat per causa d'ungulats, de porcs senglars, en els trams de concertació d'accidents. El té per als trams corresponents a la xarxa de la seva titularitat. L'AP-7 vostè sap que és de titularitat estatal i, per tant, correspon al Ministeri de Foment dur a terme les possibles actuacions amb relació a la seguretat viària en aquesta via.

La presidenta

Gràcies, conseller. Diputat.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Per això he especificat la pregunta, perquè l'AP-7 era a tall d'exemple. Per escrit ja ha contestat que era competència del ministeri, però en la resta de vies de la Generalitat seguim el protocol. Però realment la Generalitat té competència en el tema de control de poblacions de senglar. Quines mesures realment s'han fet? Perquè és evident que en els estudis de seguretat viària han augmentat en un percentatge molt elevat les topades amb porc senglar. I hi ha una sèrie de mesures plantejades però m'agradaria saber quines s'han portat a terme i l'avaluació d'aquestes.

Aquí, en control de fauna salvatge, entra el departament del DARP, el d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i la pregunta anava associada també al resultat dels òrgans de coordinació de la caça. Tot això, com afecta a la seguretat viària, el control de la població? Perquè al senglar li és igual el tipus de via per on es posa, i al ciutadà també li és igual quin departament controla la seguretat i la població de senglar.

Em quedo molt preocupat de que entre dos departaments que treballen sobre un mateix tema, que és la població de senglars, no parlin gaire. I aprofito per dir que, si no es parlen entre dos departaments d'un mateix govern, com s'han d'entendre entre administracions per controlar els accidents amb porc senglar sigui a la via que sigui.

La presidenta

Gràcies, diputat. Conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Home, jo em quedo preocupat que vostè em preguntí una cosa per escrit, i per ser expressat aquí oralment, i que després me'n preguntí una altra. Jo insisteixo en que la seva pregunta parla de l'AP-7. L'AP-7 no és competència nostra i ha de preguntar al ministeri, doncs, els seus plans pel control de la població i per evitar accidents.

Nosaltres tenim planificació. Nosaltres parlem entre el Departament d'Agricultura i el Departament de Territori, i parlem també amb els ajuntaments, que sovint també tenen plans propis per controlar la població de porcs senglars. Abans posava

l'exemple de que jo com a regidor de Sant Cugat, doncs, puc parlar sovint del que fem en aquest municipi, i allà, precisament amb molt de diàleg amb el seu grup, vam instaurar també un sistema per controlar la natalitat dels porcs senglars que està funcionant força bé.

I en tot cas això forma part de la nostra feina com a departament. Efectivament, aquest pla que nosaltres tenim, parlat amb el Departament d'Agricultura i amb els ajuntaments, l'estem aplicant amb normalitat. Malgrat això, vostè sap que el risc zero no existeix i que sempre hi poden haver accidents, i quan n'hi ha en tot cas els afrontem també des del punt de vista de la responsabilitat, en cas que sigui així, del mateix departament.

La presidenta

Gràcies. Passaríem a la següent... (*Veus de fons.*) No, ja està.

Francisco Javier Domínguez Serrano

És només per aclarir el títol de la pregunta. És que diu «mesures adoptades per evitar els sinistres *com* el de l'AP-7» –*com* el de l'AP-7.

La presidenta

Molt bé.

Pregunta al Govern sobre el rescat de la concessió privada de l'explotació de les línies Trambesòs i Trambaix.

311-00292/12

Passarem, doncs, a la següent pregunta, a la 2.15, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, al voltant del rescat de la concessió privada de l'explotació de les línies Trambesòs i Trambaix. Té la paraula el diputat David Cid.

David Cid Colomer

Bé, el conseller sap que per nosaltres la connexió del tramvia per la Diagonal és una infraestructura prioritària, a més a més sap que aquesta és la voluntat de l'alcalde de Barcelona. En el debat que hi va haver en aquest cas al Ple de l'Ajuntament de Barcelona alguns dels grups que hi van votar en contra, especialment en aquest cas el Grup d'Esquerra Republicana, va esgrimir que un dels seus motius era perquè la concessió era privada.

Per tant, m'agradaria saber si el conseller té la voluntat de rescatar en aquest cas aquesta infraestructura que és de gestió privada. I en tot cas si dins del Govern s'ha plantejat aquesta qüestió i si en aquest cas també, per exemple, des del Departament d'Economia se li ha plantejat aquesta petició.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. No. El Govern de la Generalitat té com a objectius millorar l'assignació i la gestió dels recursos públics en un horitzó de mitjà termini, garantir l'autonomia financera del mateix Govern, avaluar i gestionar els equipaments i les inversions públiques amb criteris d'eficiència, sostenibilitat i qualitat.

Per tant, el Departament de Territori i Sostenibilitat no s'ha plantejat, hi insisteixo, rescatar la concessió del tram ni té previst fer-ho en la present legislatura. D'acord amb la legislació vigent, el rescat al que vostè apella només es podria justificar per la voluntat de l'administració titular, en aquest cas és l'ATM, l'Autoritat del Transport Metropolità, de gestionar directament el servei. Atesa la impossibilitat legal d'obrir un altre concurs després del rescat, l'ATM hauria de crear un mitjà

propi donat que no disposa de cap per gestionar el tramvia. És un consorci de gestió, no un mitjà propi de gestió d'un mode de transport públic concret.

I també en aquest procediment la normativa de la Unió Europea obligaria a acreditar que la gestió directa seria més eficient en termes econòmics que la concessió existent, i si no fos així es consideraria improcedent el rescab. I, per tant, tenint en compte que la prestació del servei per part de les empreses concessionàries ha estat satisfactòria, fins avui dia, i pel que fa també al valor del rescab d'una concessió, que s'hauria d'avaluar en el moment que es volgués efectuar, que varia en el temps, nosaltres no ens ho plantejem en aquests moments, i menys lligat a la possible connexió dels tramvies o en definitiva al servei de transport públic entre el que és ara el Trambaix i el Trambesòs a través de Barcelona, no ens ho plantejem en mode d'haver de rescabar la concessió.

La presidenta

Gràcies. Diputat.

David Cid Colomer

Bé, òbviament la seva resposta confirma en aquest cas que bàsicament la posició que va prendre el Grup d'Esquerra Republicana a l'Ajuntament de Barcelona va ser nítidament política i en cap cas una qüestió concreta sobre la gestió del tramvia.

Nosaltres evidentment tenim la voluntat de, com li deia, connectar el tramvia per la Diagonal. Ho volem fer a través en aquest cas des del punt de vista de la gestió pública. És a dir, que el tram central com a mínim permeti fer-ho des de gestió pública. Creiem que a més a més no és incompatible amb la gestió actual, que a més quan acabi la concessió, doncs sí, seria el moment de veure si es pot crear un únic operador públic que gestioni la línia del tramvia.

En tot cas, nosaltres hi seguirem insistint. Creiem que aquesta és una infraestructura prioritària per a la gestió de la mobilitat no només a l'Ajuntament de Barcelona sinó de l'àrea metropolitana, que afecta nombrosos municipis de l'àrea metropolitana, que té el consens de molts municipis també de l'àrea metropolitana, i que és una infraestructura estratègica, com li deia, per a la mobilitat sostenible i per lluitar contra el canvi climàtic a l'àrea metropolitana, i també per reduir l'impacte de la contaminació que té importants efectes sobre la salut dels ciutadans i ciutadanes.

I, per tant, nosaltres seguirem empenyent. Creiem que és una infraestructura prioritària i en aquest cas, doncs, també li reclamem, com fèiem abans, que hi aposti, que lideri, perquè nosaltres tenim la sensació que l'anterior conseller, i fins i tot diria l'anterior secretari d'Infraestructures, en aquest cas, i de Mobilitat, que era el senyor Ricard Font, hi creien. I ens agradaria també que el seu Govern i en aquest cas la seva conselleria, també hi cregués i apostés directament per aquesta infraestructura.

La presidenta

Gràcies, diputat. Conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Estem molt contents del lideratge del conseller legítim de Territori i Sostenibilitat, el senyor Josep Rull, que hi és i continua sent-hi. En tot cas, coincideixo amb vostè en que hi ha una sèrie d'actuacions prioritàries en transport públic que nosaltres liderem en la seva reivindicació i en la seva planificació, execució i gestió. I una d'elles és efectivament trobar la manera d'unir els serveis actuals del Trambesòs i del Trambaix a través de la ciutat de Barcelona.

Però també tenim la línia 9; també tenim la unió de les dues línies de Ferrocarrils, la del Carrilet i la del Vallès; tenim els carrils bus de la B-23 o tenim el

tren tram del Camp de Tarragona, al marge d'alguna intervenció que en aquests moments està només en mans de l'Estat i que esperem que, una vegada estigui acabada –amb retard, per cert–, doncs, es pugui gestionar des del Govern de la Generalitat, i m'estic referint a la llançadora de l'aeroport.

La presidenta

Gràcies. El següent bloc, que és el bloc 7, és el que està retirat, de la pregunta 2.18 a la pregunta 2.29.

Preguntes al Govern acumulades relatives a les negociacions sobre els trens Avant

311-00504/12 i 311-00505/12

I entrem al bloc 8, que són dos preguntes del Grup Parlamentari de Ciutadans al voltant de l'enllaç amb el servei de Rodalies en els bitllets dels trens Avant. Té la paraula la diputada Marina Bravo, per un temps de sis minuts, o sigui, té tres minuts.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. En la legislatura pasada conseguimos aprobar una resolución en este Parlamento en la que se instaba al Govern a llevar a cabo las gestiones necesarias, pues, para conseguir unas mejoras en los servicios Avant, unas mejoras que afectaban sobre todo a los abonos, que algunos no estaban siendo efectivos para algunos desplazamientos, como los de tres o cuatro viajes semanales a Lleida. Y también pedía, por ejemplo, que se integrara el billete de Rodalies, que gestiona la misma Generalitat, dentro del billete Avant, como ya se hace con los billetes de AVE.

Unos meses después, en setiembre del 2016, pues, se publicaba el obligado control de cumplimiento de aquella resolución. Y se indicaba, en este control de cumplimiento: «El Departament de Territori i Sostenibilitat ha iniciat les gestions amb el Govern d'Espanya.» Tras dos años, imaginamos, de mucho trabajo, arduas negociaciones, ¿qué nuevas gestiones ha realizado el Govern de la Generalitat en este tiempo en la negociación con el Gobierno de España a fin de mejorar los abonos y descuentos del servicio ferroviario Avant? ¿Qué avances se han producido?

El vicepresident

Gracias, señora diputada. Ahora, para responder las preguntas, tiene la palabra el *conseller* Damià Calvet. Cuando quiera, *conseller*.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyora diputada. Molt contents de la PR que es va aprovar en el seu moment perquè efectivament considerem que el que es va proposar i aprovar, doncs, és una millora per als ciutadans del nostre país, una millora en la mobilitat via transport públic dels ciutadans del nostre país. I, per tant, recollint l'esperit del que s'ordenava, del que s'havia acordat en aquella PR, el Departament de Territori i Sostenibilitat va plantejar a l'Administració General de l'Estat, i concretament a Renfe, la possibilitat d'incloure l'enllaç de Rodalies en els bitllets Avant, i també la necessitat de millorar abonaments i descomptes del servei ferroviari Avant, per tant, complint el que deia la proposta de resolució.

La manca de resposta i la manca de disposició de l'Administració General de l'Estat no ha permès que avancem en aquests temes. En tot cas han de ser, creiem, enfrontats en el marc global d'un plantejament, finançament i gestió del conjunt de serveis ferroviaris que presten serveis a Catalunya. Nosaltres tenim, ja ho saben, un òrgan mixt amb Renfe. Tenim també unes reunions de capacitat amb Adif, però al marge d'aquests òrgans més tècnics també tenim una negociació política amb els nous titulars, i quan dic «nous» ja veu per on va la meva respos-

ta: del Ministerio de Fomento tant amb el seu titular, el ministre Ábalos, com el secretari d'Estat.

Val a dir que en les reunions que hem tingut fins al moment hem pogut plantejar molts temes: en alguns hem entrat molt en detall, en alguns altres no hem pogut encara entrar en detall. Aquest és un dels que està plantejat, eh? Però formalment ara tenim, doncs, la necessitat d'abordar alguns temes de més urgència com, per exemple, tot el que fa referència a la disposició addicional tercera, sense abandonar la capacitat dels equips tècnics de continuar treballant en aquesta proposta.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Ara, per repreguntar, té la paraula la diputada Marina Bravo. Quan vulgui.

Marina Bravo Sobrino

Nos responde lo mismo que nos ha respondido por escrito: que en 2016 ya le planteó esta cuestión a la Administración General del Estado. Y me puedo imaginar la forma: les mandarí una cartita adjuntando la resolución, «hemos aprobado esto en el Parlament, encárguese». Así no es como se negocia. Han tenido dos años para hacer algún avance en esta cuestión, para mejorar los abonos de Cercanías y para incluir la tarifa de Rodalies, que por cierto ustedes gestionan.

¿Creen de verdad que han hecho todo lo posible para avanzar en estos aspectos o es que no han tenido tiempo suficiente en estos dos años? Porque tiempo para otras cosas sí que han tenido. Han tenido tiempo para declarar la independencia. Han tenido tiempo para aprobar una ley ilegal que entre otras cosas decía que se quedarían con todas las infraestructuras ferroviarias de Cataluña, por supuesto unilateralmente; una ley ilegal que también decía, entre otras cosas, que todos los trabajadores del ferrocarril, yo entre ellas en excedencia, pues, teníamos quince días para decidir si unilateralmente nos íbamos con ustedes o que ya nos podíamos ir buscando por ahí la vida.

Le aseguro que todo esto no ayuda a las negociaciones. Han tenido tiempo de sobras. Y lo que no han tenido son las prioridades claras. Dejen atrás esta etapa, pasen página y reconsideren esas prioridades. Lo primero tienen que ser siempre los ciudadanos.

Gracias.

El vicepresident

Gracias, diputada. Ahora, para contestar las preguntas, tiene la palabra el *conseller* Damià Calvet. Quan vulgui.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, president; gràcies, senyora diputada. Oh i tant, que volem passar plana. Els que han tingut anys, i anys i anys per millorar les infraestructures ferroviàries i per oferir un millor servei als nostres ciutadans han sigut precisament els que tenen la responsabilitat de gestionar políticament i també tècnicament l'Administració General de l'Estat, eh?: el Ministerio de Fomento, Adif i Renfe. I els incompliments són tan llargs, tan flagrants, que efectivament volem passar plana.

I quan haguem passat plana segurament molts dels conceptes que vostès que ara diuen que no atenem però que no atenem precisament perquè hi han altres prioritats i perquè no hi ha una resposta que ens permeti poder atendre'ls, fins i tot més que una manca de resposta hi ha una negació i un ofec, i una voluntat de castigar tots els ciutadans de Catalunya –de castigar tots els ciutadans de Catalunya..., és per això que segurament no hem pogut abordar aquest tema.

I jo espero que el nou equip del Ministerio de Fomento, doncs, abordi aquesta necessitat. Malgrat tot –malgrat tot–, encara que l'abordi i la solucioni, continuarem volent passar plana.

El vicepresident

Bé, li retorno el lloc a la presidenta.

La presidenta

Bé.

Preguntes al Govern acumulades relatives al trànsit pesant i bonificacions

311-00612/12, 311-00613/12, 311-00614/12 i 311-00615/12

Doncs començaríem amb el bloc 9, la pregunta 2.32, que també la presenta el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, per la qual no va sol·licitar al Ministeri de Foment les mesures de desviament bonificat de vehicles pesants pel tram de l'autopista AP-2 entres Soses i les Borges Blanques. Té la paraula el diputat David Cid.

David Cid Colomer

Bé, com el conseller sap, també recentment es va aprovar una resolució nostra en aquest sentit. Al nostre grup ens va sorprendre que en aquest cas, no?, aquestes bonificacions per evitar el trànsit pesant, en aquest cas per la nacional 340, doncs, no incloguessin el tram entre Soses i la capital del Segrià. Pensem, a més, que entre Lleida i la capital de les Garrigues –les Borges Blanques– és precisament un dels trams amb més accidentalitat.

I, per tant, ens agradaria conèixer per què no va formar part, en aquest cas, de les converses que van tenir com a Govern amb el Govern de l'Estat, o això és el que ha transmès el Govern de l'Estat. I si, doncs, corregiran aquest fet i demanaran també que aquestes bonificacions s'estenguin a aquest tram que els plantejàvem.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Bé, de nou estem, doncs, gestionant pedaços. Jo mateix en diverses intervencions públiques m'he referit a aquesta qüestió del desviament dels pesants de les nacionals cap a les autopistes com a pedaços d'incompliments de l'Estat, eh?

L'objectiu de la Generalitat és optimitzar l'eficiència de la xarxa viària, millorar la seguretat viària, la fluïdesa del trànsit. I fruit d'aquests objectius hem impulsat, fent-nos ressò d'un clam en el territori respecte a la seguretat i la mobilitat en les carreteres que tenen al seu abast, una sèrie de mesures, tant al corredor Nacional II - AP-7 a Girona, com al corredor de la nacional 340 - AP-7 a la banda de les Terres de l'Ebre, al Camp de Tarragona i al Penedès, com a la banda de la nacional 240 - AP-2 des del Camp de Tarragona també cap a Lleida.

I tot i que el Ministeri de Foment és el titular de les vies, els acords amb el Ministeri de Fomento han possibilitat una sèrie de restriccions al trànsit de vehicles pesants per aquestes carreteres i hem establert recorreguts alternatius al pas per les autopistes AP-7 i AP-2, recorreguts que són objecte de bonificació sempre per als pesants, en el cas del corredor nacional 340 - AP-7 també per als residents, però no pel tram o pel recorregut nacional 240 - AP-2.

El nostre compromís és intentar continuar millorant constantment aquestes bonificacions i aquestes alternatives. I de fet ja ens hem compromès, i això ho ha expressat el secretari d'Infraestructures i Mobilitat, el senyor Gavín, en una compareixença pública a Lleida, a demanar també bonificacions per als residents en el tram de la nacional 240 - AP-2. Forma part de la llista de negociacions amb l'Estat.

Malgrat tot, i amb la configuració actual d'aquests recorreguts alternatius i de les seves bonificacions, es plantegen les problemàtiques següents: l'ampliació del desviament de trànsit i bonificació actual en el tram Pla de Santa Maria - Borges Blanques fins a Lleida-Soses. Les darreres dades de què disposem acrediten l'aplicació d'aquesta mesura en aquest recorregut, on hem tingut un increment per inducció de 1.046 camions d'intensitat mitjana; suposa un 100,5 per cent d'increment: hem passat de 1.046 a 2.093.

Durant la tramitació dels reials decrets aprovats per l'Estat vam traslladar al secretari d'Infraestructures del *ministerio* la petició feta pel territori en el sentit que s'ampliés, i aquesta petició aleshores no va ser atesa. El Mifo va considerar –per «Mifo» em refereixo al Ministerio de Fomento– que en aquest recorregut l'AP-2, l'autopista de peatge, no és veritablement una alternativa respecte a la 240. I, per tant, es va acceptar la proposta de bonificar fins al Pla de Santa Maria però no fins a Lleida-Soses.

I, per tant, darrerament hem fet novament aquestes gestions, per poder ampliar i per poder bonificar també els residents, i continuarem fent-ho i transmetent-ho també en el territori.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula el diputat.

David Cid Colomer

Al nostre entendre, el tram entre, en aquest cas, les Borges Blanques i Lleida és, jo diria, dels que té més accidentalitat. De fet, hi ha hagut moltíssimes mobilitzacions, hi ha hagut també unes plataformes que han produït talls de carretera a Juneda. Jo crec que també cal explicar que a nosaltres ens preocupa que a vegades també en tenen una visió, en aquest cas des del territori i jo diria que fins i tot de l'alcalde, que a nosaltres com a mínim ens sorprèn, perquè s'han fet algunes propostes per part de l'alcalde de Borges Blanques que, per exemple, les bonificacions només afectin els ciutadans i ciutadanes que viuen en aquest cas a la comarca, que a nosaltres també ens sembla una mica sorprenent.

Jo crec que en aquest cas, bé –no sé per què o, bé, ho intueixo però no ho puc constatar–, que l'alcalde té moltes prevencions que hi hagi en aquest cas, no?, les bonificacions a través de..., per l'autopista. És veritat que no estem parlant d'un traçat paral·lel, però en termes de temps de conducció pràcticament és el mateix. I, per tant, nosaltres entenem que és raonable que hi hagi una bonificació entre Soses i Lleida, i que permeti en definitiva intentar reduir el trànsit de camions en aquest cas per la nacional 240, crec que és raonable.

I, per tant, nosaltres també demanem que això s'allargui evidentment no només des de Santa Maria fins a les Borges Blanques, sinó de les Borges Blanques fins a la capital del Segrià, i que això ho reclamem també al Ministeri de Foment. I jo li demanaria, també amb confiança, que en aquest cas, en això concret, fem més cas de l'alcalde de Valls i menys de l'alcalde de les Borges Blanques.

La presidenta

Conseller, li queden vint-i-set segons. Si vol contestar...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Que ho farem, que ho posarem sobre la taula i que ho estudiarem, perquè... Insistir en que aquesta és una mesura que necessita el territori, i que creiem que es pot compensar econòmicament.

I quant a les bonificacions, el que anomenem «per resident» ja sap que en veritat no són per als residents sinó per a tots els usuaris.

La presidenta

Gràcies. Passem, doncs, ara al bloc número... (*Marina Bravo Sobrino demana per parlar.*) Perdó, senyora Bravo?

Marina Bravo Sobrino

Bueno, ya sabemos que ha habido muchos cambios, pero pediríamos, si es posible, si el *conseller* no tiene inconveniente, pasar el bloque 10 al final porque el diputado Javier Rivas...

La presidenta

El bloque 10 lo...

Marina Bravo Sobrino

El 11.

La presidenta

El bloque 11.

Marina Bravo Sobrino

El bloque 11, perdón, al final, porque el diputado Javier Rivas está en otra comparecencia.

La presidenta

Si el conseller no hi té inconvenient... *(Pausa.)*

Preguntes al Govern acumulades relatives als vehicles de baixes emissions

311-00737/12 i 311-00738/12

Doncs saltaríem, conseller, al bloc 14. *(Veus de fons.)* El 12 i el 13 ja els hem fet, sí.

Bloc 14. Té la paraula el diputat Alfonso Sánchez.

Alfonso Sánchez Fisac

Gracias, presidenta. Conseller, bueno, vamos a hacer un par de preguntas muy concretas sobre el plan del Gobierno para adquirir vehículos eléctricos y de bajas emisiones, en un acuerdo del día 3 de enero de 2017.

Y bien, ¿cuál es el grado de cumplimiento en la actualidad de dicho acuerdo? Eso, por una parte. Y por otra, si hay alguna medida que vaya a impulsar el Gobierno para incentivar la compra de vehículos eléctricos o bonificaciones o excepciones fiscales, igual que se ha hecho con el PIRVEC a nivel de infraestructuras, o el Ivecat, bueno, el fallido Ivecat en su día, también para la compra de vehículos.

Gracias.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Senyor Sánchez, els vehicles elèctrics ja estan exclosos de tributacions, de determinats impostos que graven precisament les emissions contaminants de la resta de vehicles. En els impostos relacionats amb la compra de vehicles, concretament en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, que s'anomena impost de matriculació, s'aplica un tipus impositiu zero als vehicles elèctrics, atès que el llindar mínim de tributació es fixa en una emissió superior als cent vint grams de CO₂ per quilòmetre. Un vehicle elèctric no la té i, per tant, es posa en tipus zero.

I amb relació a l'altra normativa tributària de caràcter mediambiental, el Parlament va crear mitjançant la Llei 5/2007 l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica, la regulació vigent del qual es troba en la Llei 16/2017, que és en definitiva la del canvi climàtic, que va ser impugnada pel Govern de l'Estat i que, doncs, hi ha hagut retirades parcials. Però en tot cas, encara

estem a l'espera d'una retirada total del que va ser el recurs en el seu dia del Govern del PP cap a aquesta llei creiem que necessària per al nostre país.

En aquest tribut propi no estan subjectes de tributació els vehicles elèctrics, atès que no emeten contaminants. Per tant, de nou, una ocasió en la que efectivament els vehicles elèctrics no tenen tributació.

I, finalment, assenyalar que, amb relació a determinades polítiques públiques, la creació de beneficis fiscals *ad hoc* comporta un cost de gestió important, perquè exigeixen un control de l'efectivitat i una correcta aplicació del benefici fiscal. De fet, aquesta és una de les problemàtiques amb què ens trobem per poder aplicar, doncs, l'impost que pretenem aplicar a partir de l'1 de gener del 2019; que pretenem però que per la seva altíssima complexitat per determinar qui i qui no, i per determinar la seva gestió, segurament ens hi endarrerirem, malgrat que treballem per poder-ho aconseguir.

És per això que es creu més adient plantejar –retorno a respondre-li la seva pregunta, senyor Sánchez– aquestes polítiques de foment des de la despesa pública, més aviat amb ajuts o subvencions, i no tant amb fiscalitat ambiental.

La presidenta

Gràcies, conseller. Diputat Sánchez.

Alfonso Sánchez Fisac

Bueno, hay una parte de la pregunta que no me ha contestado, que es justamente el cumplimiento a nivel de compra de vehículo de baja emisión o vehículo eléctrico. Pero bueno, ya le digo un poco más o menos los datos que yo he recogido: ustedes han renovado trescientos catorce vehículos el año pasado, y solamente cuatro eran eléctricos. Eso supone un 1,2 por ciento del total; solamente eléctricos, sí que hay híbridos, tal..., pero lo ideal sería evitar el uso del petróleo para mover un vehículo, ¿no?

Entonces, esto es el año pasado. El año anterior se compraron dos vehículos eléctricos. A ver si usted puede tener la oportunidad de ser el *conseller* que más vehículos ha comprado, y a ver si este año doblan y llegan a ocho.

Les voy a comentar el plan PIRVEC, que justamente se hizo para la instalación de puntos de recarga para la Administración y familias. En teoría está presupuestado en 3 millones de euros para 25.500 puntos de recarga, pero vemos que exactamente, justamente, solamente se ha destinado a la Administración pública y nada a las familias. Quisiéramos saber si ustedes pretenden dar a las familias también para que pueden instalar sus puntos de recarga, porque al final son el volumen más grueso de vehículos eléctricos que puede haber en el futuro.

Sobre el grado de cumplimiento que también..., no me ha dicho nada sobre los cursos de conducción, que está en el punto 2.a de este acuerdo. ¿Hay algún curso de conducción eficiente para vehículos de bajas emisiones?

Y luego, las bajas de los vehículos, que está en el punto 2.b. ¿Han dado de baja a estos vehículos antiguos diésel que cumplen la norma Euro 3 o inferior?

Y sobre los incentivos que me comentaba usted: sí, el impuesto de circulación a nivel local, municipal; el impuesto de matriculación, a nivel nacional. Pero aquí por ejemplo tenemos las competencias de las ITV, como bien saben. ¿Por qué no hacemos un incentivo para aquellos vehículos eléctricos que pasen la ITV, ya que no pasan pruebas de gases o pruebas mecánicas?

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sembla que ha afegit moltes qüestions a la seva pregunta, i en tot cas li agraeixo que tingui aquesta preocupació pels vehicles elèctrics. Nosaltres despleguem tot un

conjunt de mesures a través del departament i de la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, i també volem, evidentment, reforçar la compra de vehicles elèctrics.

En tot cas, nosaltres ho fem molt, atesa la precarietat financera del Govern de la Generalitat, tot –i espero que comparteixi també aquesta visió– a un dels punts més visibles del que ha de ser l'agenda modernitzadora que apliqui aquest Govern per disposar d'un millor país, que és el concepte de l'eurovinyeta, que vostè segur que coneix; un concepte que nosaltres volem poder desenvolupar el més ràpidament possible, que volem poder desenvolupar a tota la xarxa i que, per tant, obliga també l'Estat espanyol a posicionar-se; que estem parlant amb el Ministerio de Fomento; que creiem que pot mobilitzar molts recursos en deu anys, i que part d'aquests recursos han d'anar destinats no tan sols a transports públics, sinó també a l'ambientalització de flotes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies.

Preguntes al Govern relatives a l'Agència de l'Habitatge (retirades)

311-00149/12, 311-00150/12 i 311-00151/12

El bloc 15 ha estat retirat, de la pregunta 2.46 a 2.48.

Pregunta al Govern sobre l'estratègia per a afrontar l'augment abusiu del lloguer i garantir el dret d'accés a l'habitatge de lloguer

311-00181/12

Entrarem en el bloc 16, que és la pregunta 2.49, sobre l'estratègia per a afrontar l'augment abusiu del lloguer i garantir el dret d'accés a l'habitatge de lloguer. Té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; moltes gràcies, conseller...

La presidenta

Diputada, un moment, si us plau. El bloc 16, pregunta 2.49. (*Veus de fons.*) El 15 ens l'hem saltat perquè ha estat retirat.

Endavant, diputada.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies. Conseller, Catalunya ostenta el rànquing de la vergonya en desnonaments. És el lloc on hi ha més desnonaments en tot l'Estat, quaranta-quatre al dia, un 62 per cent en règim de lloguer, és a dir, vint-i-sis desnonaments per impagament. I això sense comptar els desnonaments silenciosos d'aquelles persones que no poden pagar el lloguer quan acaba el contracte perquè li apugen molt i que han de marxar del barri, han de canviar la seva vida per no poder pagar un lloguer.

A la convocatòria d'ajuts al lloguer, precisament, vostès consideren un lloguer just el 20 o el 30 per cent dels ingressos per la família. Doncs bé, la meitat de la població de Catalunya paga més d'aquesta quantitat, per tant, un lloguer injust.

Aquesta pregunta, nosaltres li vam fer..., vam fer-la al febrer, quan encara vostè no era conseller, però des que és conseller sí que li volem preguntar què ha fet la seva conselleria per garantir els drets de la ciutadania de Catalunya a un lloguer accessible i just.

La presidenta

Gràcies, diputada. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyora diputada. Hem tingut ocasió, a través d'una interpel·lació, de parlar de polítiques d'habitatge, i li agraeixo, doncs, la seva preocupació constant per aquest tema, que compartim.

L'estratègia del Govern per afrontar l'augment abusiu del lloguer i per garantir –el lloguer a Barcelona, a l'àrea metropolitana i a Catalunya– el dret a l'accés a l'habitatge de lloguer en funció dels ingressos mitjans de les famílies de Catalunya té diferents mesures, mesures que estan en marxa i que pretenem reforçar.

En primer lloc, una mesura que nosaltres considerem que és positiva, i que hem d'acabar de desplegar, que ens està costant acabar de desplegar, precisament perquè hem d'acordar també amb els ajuntaments quina translació pràctica pot tenir, però en tot cas que ha tingut també un primer efecte de control i coneixement transparent i real dels preus de lloguer, que és l'índex de referència dels preus de lloguer, eh?, que això ho va tirar endavant la consellera legítima de Governació i Habitatge, la senyora Meritxell Borràs, i jo mateix, com a director de l'Incasòl, vaig assistir a la presentació d'aquest índex de referència. L'estem fent funcionar, però volem que vagi més enllà.

Estem estudiant com fer que la informació sobre aquest índex consti a les ofertes dels anuncis d'habitatges de lloguer, en els contractes que es formalitzin –vostè sap que l'Incasòl és el dipositar de contractes i el receptor també de les fiances–, i cal que els ajuntaments i l'Estat fem un esforç perquè el compliment dels paràmetres definits per aquest índex es traslladi en avantatges per als propietaris, probablement també per als arrendataris, però, en tot cas, en primera instància per als propietaris. Per exemple, doncs, facilitant subvencions en temes de fiscalitat o subvencions en temes de facilitat per poder accedir a subvencions en matèria de rehabilitació. Creiem que hem fet els deures. Volem reforçar aquest instrument.

Alhora, ens hem de conjurar com a país per aconseguir que els desnonaments per impagament de lloguer disminueixin, i la reactivació de les lleis 24/15 i 4/16 és una molt bona notícia en aquest sentit, lleis que van sorgir d'iniciatives legislatives populars, que van ser aprovades aquí en el Parlament per consens, que malauradament van ser recorregudes, que ens ha costat fer-nos entendre, però que finalment, doncs, fruit del treball de molts, també dels òrgans que van impulsar aquestes mesures legislatives, hem pogut tenir-les ja en plenitud.

Finalment, una cosa molt breu, que és la possibilitat d'augmentar el període mínim de lloguer de tres a cinc anys. Aquest és un tema que vam posar sobre la taula des del principi, que vam dir que afrontariem de la millor manera, la més ràpida possible, i que, no sé si ahir o abans-d'ahir, el mateix Ministerio de Fomento, el mateix ministre anunciava que s'hi posaven.

La presidenta

Gràcies, conseller. Diputada.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, conseller. Com pot comprendre, la nostra valoració és que no és suficient, gens suficient, sobretot perquè recordem que el seu partit es va abstenir quan es va fer la reforma de la LAU, que ens ha portat a aquesta situació que estem vivint ara amb els lloguers; també van aplaudir les millores a les Socimi.

Nosaltres creiem que no s'hi fa prou. Han comprat, diuen, mil cent habitatges per la Llei de templeig i retracte, quan l'ajuntament n'ha comprat cinc-cents en el mateix període. Tenim un parc de lloguer social que està al 2 per cent i que hauria d'arribar al 15 per cent, i amb les mesures que ens anuncia serà molt difícil aconseguir-ho; el

síndic demana fins i tot arribar com a mínim al 0,6 per cent del PIB, i també estem molt lluny d'això.

S'ha d'estendre el període de protecció oficial i blindar els habitatges. Tampoc li hem sentit dir re respecte d'això.

L'índex de referència és un índex, però no és vinculant, i mentre no sigui vinculant i no hi hagi mesures que el facin vinculant no servirà per allò que serveix.

Nosaltres creiem que en lloc d'anunciar inversions amb comptagotes han de prendre mesures estructurals.

També creiem que no només no hi fan prou, sinó que a més a més no deixen fer suficient. Des que el Ple de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar la mesura del 30 per cent, i mentre la Generalitat s'ho pensa, s'han perdut tres-cents pisos, que podrien ser d'habitatge assequible. Li demanem que faci efectiva amb urgència aquesta mesura, que té un suport majoritari al ple de l'ajuntament, incloent-hi el seu partit, i no entenem per què està passant i per què triguen tant. Cada dia que passa perdem oportunitats.

Ahir l'AMB va aprovar una moció per estendre aquesta mesura a la resta de municipis, i aquesta és la línia de treball on ens agradaria trobar-lo, conseller, impulsant aquesta mesura i estenent-la arreu...

La presidenta

Diputada, se li ha acabat el temps.

Susanna Segovia Sánchez

...del país.

Gràcies.

La presidenta

Com que s'ha acabat el temps dels dos torns, doncs, passariem al bloc número 17.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la urbanització del Bosc d'en Vilaró, situada entre Montcada i Reixac (Vallès Occidental) i Badalona (Barcelonès)

311-00406/12 a 311-00410/12

Són els problemes d'urbanització del Bosc d'en Vilaró, situat entre Montcada i Reixac. És un bloc de bastantes preguntes, amb la qual cosa hi han tres minuts i mig per a cada... Té la paraula el diputat..., Sergio Sanz? (*Veus de fons.*) Sí.

Sergio Sanz Jiménez

Sí; gràcies, presidenta. Antes de nada, saludar a los representantes de los vecinos, que están presentes en esta sala. Gracias, *conseller* Calvet. El Bosc d'en Vilaró, como sabe, es una urbanización levantada en los años setenta de forma irregular entre los términos municipales de Moncada y Reixach y Badalona, cuyos vecinos llevan años escuchando promesas por parte de los distintos gobiernos, de las administraciones implicadas, sin que todavía se haya concretado una solución a los problemas derivados de la situación en la que se encuentran.

En la anterior legislatura presentamos una serie de preguntas –y lo hemos vuelto a hacer en esta– para que fueran respondidas por escrito, cosa que ya hicieron, pero las presentamos también oralmente para complementar la información y conocer cuál es la opinión del Gobierno de la Generalitat y, concretamente, del consejero de Territorio sobre cómo solucionar la situación de dicha urbanización. Así que procedo a plantearle las siguientes preguntas.

¿Se ha reunido el señor *conseller* con los vecinos del Bosc d'en Vilaró para tratar de buscar una solución a los problemas en los que se encuentran sus viviendas?
¿Piensa hacerlo próximamente?

¿Han evaluado la posibilidad de llevar a cabo las modificaciones legislativas o de planeamiento necesarias para poder trasladar, con los sistemas de compensación oportunos y las derramas que sea necesario plantear, los aprovechamientos urbanísticos de otras urbanizaciones pendientes de ejecutar hacia el área que actualmente ocupa la urbanización del Bosc d'en Vilaró? Me refiero a la posibilidad de descalificar urbanísticamente otras zonas actualmente calificadas y trasladar esa calificación a la zona que nos ocupa.

Teniendo en cuenta la situación de encallamiento en la que se encuentra, ¿qué pasos tiene pensado dar próximamente el Gobierno de la Generalitat para buscar una solución a los problemas de la urbanización del Bosc d'en Vilaró?

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Algunes de les preguntes que ha formulat són molt breus de respondre. «Té previst reunir-se...?» Sí. I m'he reunit amb els veïns, els quals saludo i agraeixo la seva presència. No amb tots vostès, però sí que identifico algunes de les cares amb les que vam estar units, aquí mateix al Parlament fa escassos mesos. Reitero el meu agraïment.

Aquest és un tema complex –aquest és un tema complex–, ells ho saben perfectament. Si fos un tema fàcil ja s'hagués resolt fa temps, eh? I, per tant, la complexitat ve de la història urbanística del nostre país, ve de la història urbanística del Pla general metropolità, i ve, efectivament, del fet que no hi han aprofitaments urbanístics reconeguts, i que, pel fet de no haver-hi aprofitaments urbanístics reconeguts, no corresponen ni compensacions per aquest concepte. I, a més, la legalitat avui vigent no permet la legalització de la urbanització; només un canvi de la legislació vigent –no gens fàcil, molt complex– permetria enfocar la qüestió des d'una altra perspectiva.

És per això que fa temps que des de la Secretaria d'Hàbitat Urbà –abans amb altres formes, inclús de la Direcció General d'Urbanisme, perquè el senyor Agustí Serra hi ha estat molt al damunt, d'aquest tema, i s'ha reunit amb vostès i amb l'ajuntament en moltes ocasions, o en diverses ocasions– estem cercant solucions a la problemàtica del Bosc d'en Vilaró.

Hem impulsat la creació i la posada en funcionament de mecanismes de seguiment de les actuacions realitzades, mitjançant la creació d'una mesa cívica –aquesta mesa que es reuneix i que treballa–, la mesa tècnica i dues comissions tècniques integrades per les administracions afectades per raó de la seva competència, i, pel que fa a les meses cívica i tècnica, també l'associació de veïns afectada o els seus representants.

I, per tant, des d'aquesta mesa tècnica, des d'aquesta mesa cívica, estem estudiant la situació de cadascun dels habitatges existents en aquest àmbit. Durant els darrers mesos s'han efectuat diverses reunions, algunes de les quals amb la participació directa dels veïns o els seus representants també tècnics i legals. També a la reunió a la que vaig assistir jo mateix hi havia el representant legal de l'associació de veïns. I, sobretot, en el marc de la col·laboració institucional entre administracions, àrea metropolitana i Ajuntament de Montcada i Reixac, a més de la Generalitat, s'està treballant en un conveni, o un acord marc, que ens permeti treballar en aquest sentit.

I no puc deixar de referir-me a que segurament el marc idoni per solucionar aquesta problemàtica s'ha de donar en el que és la revisió del Pla director urbanístic metropolità, un pla director que creiem que s'ha de revisar, que efectivament fa temps que nosaltres demanem que es revisi. La iniciativa d'aquesta revisió no ve de la mateixa Generalitat, ve de l'àrea metropolitana, però per resoldre aquesta i algunes altres qüestions singulars que estan actualment recollides en el planejament vigent, hem d'afrontar, sens dubte, aquesta revisió del Pla director urbanístic

metropolità, i els animo com a grups parlamentaris també que ens ajudin a que puguem iniciar i culminar aquesta revisió.

Insistim, de tota manera, que això no és la panacea per al Bosc d'en Vilaró, que també té unes problemàtiques concretes afegides que són difícils de gestionar, però que entre la seva tenacitat i la nostra, també la de l'ajuntament i de l'àrea, esperem trobar solucions. Mai seran al cent per cent satisfactòries per a totes les parts –hi insisteixo: si fos fàcil, ja s'hagués solucionat–, però intentarem que, almenys, doni resposta a les seves necessitats més bàsiques.

La presidenta

Gràcies, conseller. Té la paraula el diputat.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, presidenta. Bé, jo li havia demanat, sobretot, l'opinió que té el seu departament i vostè sobre la possibilitat de fer les modificacions legislatives de planejament necessari, perquè entenem que, per poder mantenir els habitatges tal com, estan això seria necessari. I entenem que no tenen drets d'aprofitaments urbanístics aquesta urbanització en aquests moments, però abans també s'ha parlat de que en determinades zones urbanitzables, que estan qualificades d'urbanitzables, es buscaran mecanismes per desqualificar-les. Potser es podria buscar compensacions, en lloc de..., ho dic perquè aquesta és una realitat que està allà, són habitatges que estan des de fa molts anys, que a més s'han anat fent algunes infraestructures de serveis per part de l'Administració, i hi hem de buscar una solució, doncs, entenent tota la complexitat del territori.

I voldria, això, saber si vostès contempen la possibilitat de compensar o traslladar aquests aprofitaments d'uns llocs en els que es desqualificaria cap a uns altres on potser es podria valorar aquesta qualificació, simplement pensant..., tenim el cas del Bosc d'en Vilaró, però som conscients de que afecta més llocs, eh?

Per tant, aquesta era la pregunta principal, i li agrairia si ens hi donés, doncs, una informació més concreta i detallada.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Li queden trenta segons, conseller, si vol contestar.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí; gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Jo celebro que vostè, doncs, arribi en aquesta preocupació respecte al Bosc d'en Vilaró, que el seu grup arribi en aquesta preocupació. Insisteixo que nosaltres fa anys que hi treballem. Segurament hi hem de trobar solucions específiques.

No pensem tant en solucions de sectors discontinus, estem fugint de les solucions de sectors discontinus perquè la jurisprudència ens està ensenyant que tenen febleses i ens els acostumen a tombar. Però en tot cas continuem treballant en la comissió tècnica i en la comissió social per trobar solucions específiques a aquest neguit dels veïns del Bosc d'en Vilaró.

La presidenta

Molt bé.

Doncs abans de passar al següent bloc, pararem dos o tres minuts, els que necessiti el conseller, i tornarem a reprendre la sessió. Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i nou minuts i es reprèn a les dues i dos minuts.

La presidenta

Va, doncs.

Pregunta al Govern sobre les presumptes irregularitats comeses pel director del Servei Meteorològic de Catalunya en l'adjudicació de projectes

311-00608/12

Estem en el bloc 25, la pregunta 2.84, que formula el diputat David Cid, sobre les presumptes irregularitats comeses pel director del Servei Meteorològic de Catalunya en l'adjudicació de projectes. Diputat, té la paraula per un temps de dos minuts i mig.

David Cid Colomer

Bé, com el conseller sap, a principis del mes de setembre, diferents mitjans de comunicació, entre ells el diari *Ara*, feien referència a la presumpta, en aquest cas, adjudicació de contracte per part del director del Servei Meteorològic de Catalunya, sense els necessaris informes tècnics. Fins i tot es feia referència que alguns d'aquests informes tècnics que sí que s'havien fet havien estat fets per part d'una persona que després havia estat adjudicatària d'alguna d'aquestes adjudicacions.

La pregunta és clara: si el conseller en té coneixement, si creu que hi ha alguna cosa que s'hagi de valorar des d'un punt de vista fins i tot d'irregular, i, per tant, quines accions està prenent en aquest cas el Departament de Territori i Sostenibilitat.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Tinc coneixement del que s'ha publicat en el diari *Ara*, i no s'han produït irregularitats en l'adjudicació de projectes del Servei Meteorològic de Catalunya, eh? El Servei Meteorològic, com a entitat de dret públic adscrita al Departament, en aquest cas, de Territori i Sostenibilitat, es troba sotmès als controls interns i externs que estableix la llei i que impliquen, entre d'altres, auditories anuals elaborades per empreses externes i el control financer efectuat per la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya.

La Intervenció General va elaborar un informe d'actuació sobre l'informe de control financer dels estats financers i de l'activitat econòmica del Servei Meteorològic per a l'exercici 2016, i en aquest informe recull les incidències més significatives detectades en l'informe de control financer i sobre les quals cal actuar amb major diligència. Aquest informe d'actuació va ser tramès al departament el passat mes de març del 2018, i en aquest informe –estem parlant de l'exercici 2016, ens va ser tramès aquest 2018– es posen de manifest una sèrie d'incidències sobre les que cal prendre mesures, incidències que en cap dels casos fan referència a procediments de contractació del Servei Meteorològic.

Així, la secretaria general del departament, el senyor Ferran Falcó, des del moment en què va tenir l'informe va requerir al Servei que emprengués les accions necessàries per resoldre les incidències detectades, un procés que encara avui s'està duent a terme i que es veurà reflectit en els futurs informes de la Intervenció General. Conclou aquest mateix informe que els procediments de contractació del Servei Meteorològic «respecten en termes generals la normativa de contractació», si bé fa algunes recomanacions –tanco cometes abans, eh?– per a millorar-les.

Hi ha un altre expedient, l'incoat per l'Autoritat Catalana de la Competència; és un organisme independent, ja ho saben vostès. El departament a dia d'avui no en coneix la resolució i aquest organisme disposa de divuit mesos per prendre-la. Per tant, el departament està a l'espera que aquest organisme, l'Autoritat Catalana de la Competència, es pronunciï al respecte. D'aquest expedient, també, en vam tenir coneixement a través de notificacions, però no el seu contingut, i també estava reflectit en aquest article de premsa que vostè abans s'hi ha referit.

La presidenta

Gràcies, conseller. Té la paraula el diputat.

David Cid Colomer

Vostè hi feia referència ara. Precisament l'Autoritat Catalana de la Competència investiga una de les empreses en aquest cas que van ser adjudicatàries per, precisament, pràctiques anticompetitives. Per tant, nosaltres entenem que alguna cosa ha succeït.

També crec que vostès creuen que alguna cosa ha succeït perquè també va transcendir en el mateix mitjà d'informació que li estaven buscant substitut, en aquest cas, al director del Servei Meteorològic de Catalunya. També els ho pregunto: és veritat que vostès estan buscant substitut, en aquest cas, al director general del Servei Meteorològic de Catalunya? Sortia publicat també en aquest cas al diari *Ara*, per tant, també l'hi pregunto. Buscaven dos experts sobre el tema i semblava que els havien dit que no i, per tant, li pregunto també, amb tota honestedat, si és així, quin són els motius que el porten a voler substituir aquesta persona i, en definitiva, també, li pregunto si vostè, en aquest cas, posa la mà al foc o no per aquest director del Servei Meteorològic de Catalunya.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. No sé si hi ha una càmera oculta en aquests moments, però és que ja hem substituït el director del Servei Meteorològic de Catalunya...

David Cid Colomer

Perdoni'm. (*L'orador riu.*)

El conseller de Territori i Sostenibilitat

...però no fruit d'un article al diari ni de cap irregularitat, sinó fruit d'un relleu en la direcció d'aquest ens que presideixo jo mateix com a conseller, com ha passat en altres ens del Departament de Territori i Sostenibilitat, en el que es tanquen etapes i se n'obren de noves.

El senyor Oriol Puig ha sigut director del Servei Meteorològic des de l'1 de gener del 2011 fins ara; tanca una etapa –ell és funcionari del departament– i n'obrim una de nova. Agraïm la feina de l'Oriol Puig al capdavant de la institució durant aquest temps. L'ha projectat enfora i li ha donat una rellevància, doncs, en fi, que l'ha fet molt més visible, i ara obrim una nova etapa amb el nou director, amb l'Eli-seu Vilaclara, que va prendre possessió, doncs, deu fer quinze dies, no, deu dies, bé, no ho sé. Jo crec que va ser fa tres consells executius, crec –crec–, eh?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Ens quedem... En tot cas, abans passo algunes preguntes que s'han retirat i altres de posposades perquè n'estiguem tots a l'aguait.

Preguntes al Govern sobre les mesures adoptades i previstes per a gestionar el problema d'acreció crònica de la platja de sa Riera, a Begur (Baix Empordà) i sobre les accions desenvolupades per a protegir el litoral de projectes urbanístics de construcció d'habitatges de segona residència i d'hotels (retirades)

311-00556/12 i 311-00588/12

El bloc 20 ha estat retirat.

El bloc 21: es posposa la pregunta per a una altra compareixença.

Preguntes al Govern relatives a habitatges buits a l'Hospitalet de Llobregat (retirades)

311-00665/12 i 311-00666/12

El bloc 22 ha estat retirat.

I els blocs 23 i 24: es posposen les preguntes per a una altra compareixença.

Però no vol dir que haguem acabat, senyor Pujol, que el veig amb cara d'animat. No, no (*rialles*), continuem.

Eduard Pujol i Bonell

La miro per saber exactament a quina pregunta anirem (*rialles*), perquè això és un jeroglífic.

La presidenta

Però tot controlat.

Preguntes al Govern acumulades relatives a habitatges del barri dels Merinals, de Sabadell (Vallès Occidental)

311-00425/12, 311-00426/12 i 311-00427/12

Entrem ara a la pregunta 2.55, bloc 18, que presenta el Grup Parlamentari de Ciutadans, sobre el barri de Merinals de Sabadell. Té la paraula el diputat Sergio Sanz.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, presidenta; gràcies, conseller. El passat 27 de setembre aquesta mateixa comissió va aprovar per unanimitat un punt d'una proposta de resolució de Ciutadans sobre l'estat d'uns habitatges dels Merinals de Sabadell. La resolució instava el seu Govern a coordinar-se amb l'Ajuntament de Sabadell i els veïns per buscar una solució adequada per als habitants d'aquests habitatges.

Han passat ja dos mesos des que es va aprovar aquesta resolució, van contestar algunes preguntes per escrit, així que l'animo a que ens informi de forma concreta sobre les següents: s'ha realitzat en aquest temps alguna reunió entre els responsables de la Generalitat i els veïns dels habitatges dels Merinals de Sabadell? Quantes reunions s'han celebrat entre la Generalitat i l'Ajuntament de Sabadell per abordar la situació en la que es troben els veïns dels habitatges dels Merinals? Quins han estat els acords presos entre les administracions per donar solució als problemes creats com a conseqüència dels problemes constructius d'aquests habitatges? I quina quantitat pressupostària pensa destinar el seu Govern a la millora de barris?

Li pregunto pel pressupost que destinaran a la millora de barris perquè a la nostra proposta de resolució també es demanava recuperar els nivells d'inversió del 2011, però els grups del Govern, tant Esquerra Republicana com el seu propi grup polític, ens hi van votar en contra.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí; gràcies, presidenta; gràcies, senyor diputat. Sí, hem fet diverses reunions. Jo m'he reunit amb l'actual alcalde de Sabadell acompanyat del que fins aleshores havia estat l'alcalde i ara és el delegat del Govern de la Generalitat a les comarques de Barcelona –no li'n sé dir la data exacta, però no fa massa– per repassar tot un conjunt de temes de Sabadell: temes de transport públic, temes viaris, també la problemàtica específica del barri d'Arrahona-Merinals.

I també vam fer una reunió específica, només per aquest tema dels barris. Estic parlant de reunions en què hagi participat jo com a conseller, eh?; al marge n'hi ha hagut altres de l'Agència de l'Habitatge o del secretari d'Hàbitat Urbà, que també n'han fet. Però jo m'he reunit en una ocasió amb l'Ajuntament de Sabadell, hi insisteixo, entre altres coses vam parlar de la llista de temes que portàvem d'aquesta problemàtica, i també n'he fet una, no amb l'alcalde, sinó amb la regidora i responsables de barri i els mateixos veïns: van venir la comissió, doncs, d'afectats, inclús amb el president de l'associació o de la Federació d'Associacions Veïnals de Sabadell i, per tant, una representació àmplia dels veïns.

I sí, aquí hi ha una problemàtica, i hi han punts de vista inicialment diferents, eh?, i això és una realitat i, per tant, no em fa re, doncs, exposar-ho. Nosaltres –em refereixo al Govern de la Generalitat– al barri d'Arrahona-Merinals, inclús Espionceda-Arrahona-Merinals, hi hem actuat històricament, i jo crec que és un cas d'èxit, és un d'aquells casos d'èxit de la remodelació de barris que es va engegar en època del president Pujol que va conformar la intervenció o una arquitectura per poder intervenir en barris en els que teníem o dèficits estructurals o infrahabitatges i que ha significat, a la pràctica, la substitució de milers d'habitatges. I, per tant, hi insisteixo, n'estem especialment orgullosos, del que hem fet en aquests barris de Sabadell.

Hi ha una part d'aquest barri en la que, específicament i d'entrada, no vam detectar patologies estructurals. S'hi ha intervingut en programes de rehabilitació, bàsicament a través d'Adigsa, en el que en el seu moment era Adigsa, i en aquests moments hi ha una discrepància –l'admeto, eh? I fruit d'aquesta discrepància s'ha acordat amb l'Ajuntament de Sabadell, també amb els veïns, elevar a un dictamen tècnic extern, de tercers, el fet d'haver-hi d'intervenir amb més o menys contundència. I aquest dictamen tècnic, que l'ha d'encarregar l'Ajuntament de Sabadell –parlo de memòria– al col·legi d'arquitectes, estem esperant que efectivament es pugui, doncs, acabar, el puguem tenir a sobre de la taula i puguem analitzar aleshores, i només aleshores, si convé anar més enllà en la intervenció en aquest conjunt d'habitatges al que vostè es refereix.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Diputat.

Sergio Sanz Jiménez

Sí; gràcies, conseller. Volia fer una reflexió, perquè més enllà del resultat del dictamen d'aquest informe, les persones que hem visitat aquests edificis hem pogut veure que estan..., eh?, que la qualitat constructiva és bastant baixa i que la qualitat espacial, doncs, no compliria amb els paràmetres d'habitabilitat actuals, i no només actuals sinó dels anys vuitanta. Són habitatges que, a nivell d'alçada mínima, a nivell d'accessibilitat, són edificis susceptibles de patir una degradació urbanística que tingui també conseqüències negatives des del punt de vista social.

Tenim la Llei de barris, en la que s'insta o hi ha la possibilitat de fer millores als barris que..., actualment no està dotada econòmicament, però..., demanariem que hi hagi una implicació per veure com es poden transformar urbanísticament determinats barris, barris que han quedat obsolets i que potser des del sector públic, tot i que hi ha edificis que són privats, doncs, amb nous planejaments, planejaments de millora urbana, podrien ser susceptibles de ser millorables. No és només el tema de...

No sé si el seu Govern té alguna reflexió o té pensat fer alguna cosa més enllà d'aquest barri concret, doncs, a altres llocs que també tenen aquestes situacions.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Li queden tres segons, que pot posar-los...

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Sí, tenim intenció de fer-ho, ho estem fent en altres llocs de Catalunya. Recentment, per exemple, hem subscrit un conveni amb l'Ajuntament de Mollerussa, i continuarem treballant, com ho hem fet històricament.

La presidenta

Gràcies.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la venda d'una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

311-00507/12 a 311-00516/12

Entrem en el bloc número 19. Són deu preguntes, per tant, té més temps, que van sobre la venda d'una parcel·la de l'Institut Català del Sòl a la Via Trajana. Té la paraula el diputat Sergio Sanz.

Sergio Sanz Jiménez

Sí; gràcies, presidenta; gràcies, conseller. Bona part de les preguntes d'aquest bloc ja van ser respostes amb la remissió de l'expedient administratiu sobre la venda de la parcel·la en qüestió. A Ciutadans ens preocupa veure que tot i la per tots reconeguda necessitat d'ampliar el parc públic d'habitatges, els diferents governs del seu partit, ara juntament amb Esquerra Republicana, han venut terrenys residencials públics propietat de l'Incasòl per continuar promovent habitatge protegit de venda si no directament habitatge lliure com a Rubí.

No ens sembla raonable que si, primer, tenint un parc públic d'habitatge escàs, de menys del 2 per cent sobre el total, i, segon, si el sòl és un bé limitat, especialment als entorns urbans consolidats, el Govern de la Generalitat continuï venent terrenys públics residencials en municipis on hi ha una alta demanda i hi ha un problema de preus.

Fixi's si en aquesta comissió compartim aquesta preocupació que vam aprovar una resolució a proposta de Ciutadans en la que es va instar el seu Govern a dur a terme les modificacions legals i normatives necessàries perquè totes les parcel·les propietat de l'Incasòl qualificades d'ús residencial en municipis d'alta demanda mantinguin la titularitat pública i es destinin a la promoció de l'habitatge en règim de lloguer assequible o sessió d'ús.

És veritat que es va aprovar amb el vot en contra del seu Govern, però confiem que atendran el mandat polític d'aquest Parlament, ja que és un mandat que sembla raonable i que encaixa perfectament amb les competències de les que disposa la nostra comunitat autònoma des de fa quaranta anys. Li agrairia que m'indiqués quin és el seu plantejament respecte d'aquesta resolució i en quin termini pensen iniciar les modificacions legislatives proposades.

També li volia preguntar per quina raó el Govern de la Generalitat va optar per vendre la parcel·la de Via Trajana de Sant Adrià de Besòs en lloc de mantenir la titularitat pública per promoure un edifici d'habitatges de lloguer assequible que pogués passar a formar part d'un parc públic d'habitatges.

Finalment, en aquest primer torn, li volia preguntar quin serà el període de temps durant el que aquests nous habitatges mantindran la seva qualificació com a habitatges protegits.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyor diputat. La culpa és de l'antic director de l'Incasòl. Dit això, doncs, efectivament, la política d'habitatge desenvolupada pel Govern de la Generalitat a través de les seves empreses públiques, de l'Agència catalana de l'Habitatge –abans, Adigsa– i també de l'Incasòl, jo crec que és molt coherent històricament, crec que és molt, molt coherent i molt explicable, eh?, i que ha passat per diverses fases en funció també de les circumstàncies socials i de mercat. I de vegades es posa molt en entredit una determinada política de promoció d'habitatges de compravenda o inclús d'habitatges de substitució –en definitiva, tota aquella remodelació de barris de la que parlàvem ara fa un moment eren habitatges de propietat–, però allò tenia un sentit –allò tenia un sentit– i jo el defenso: tenia un sentit per establir i poder consolidar projectes de vida en determinats entorns territorials.

Ara la situació ha canviat, ha canviat com un mitjà. I jo estic d'acord amb vostè en que nosaltres ens hem de centrar en els habitatges de lloguer, incrementar aquest parc públic d'habitatges de lloguer assequible, que ho hem de fer de diverses maneres. Ho hem de fer via la promoció directa, però també ho hem de fer facilitant al sector privat que faci, també promogui aquests habitatges de lloguer social, o ho hem de fer inclús intervenint en el parc existent comprant habitatges del mercat secundari. Per tant, la combinació de tot plegat ens ha de fer arribar, segur, a incrementar aquest parc públic. Aquest és l'objectiu, aquest és el desideràtum, aquestes són les xifres que es mereix la nostra societat.

Concretament, en aquests moments el Govern de la Generalitat a través de l'Institut Català del Sòl no afronta cap promoció d'habitatge, promoció pròpia, promoció pública d'habitatges, que no siguin en lloguer; no n'afronta cap, eh? Totes les que tenim plantejades en aquests moments en el progressivament recuperat programa de promoció pública d'habitatges, que l'havíem hagut d'abandonar deguda la situació financera catastròfica de l'Incasòl, es plantegen totes en habitatges de lloguer. Això és molt fàcil de dir i molt difícil de fer, perquè necessites molt de múscul financer, però, en tot cas, en això estem.

També, doncs, reclamant més ajudes per part del Plan nacional de la vivienda, eh? Recordin que jo sempre em queixo que tenim les competències exclusives en matèria d'habitatge però ens falta la principal i la bàsica, que són els diners, que els nostres impostos se'n van cap allà i ens retornen amb comptagotes i, en concret per als temes d'habitatge, l'últim Plan nacional de la vivienda que vam signar, que va signar el secretari amb el ministre de Fomento és de 200 milions per quatre anys –50 milions per any–, absolutament insuficients per afrontar una veritable millora en increment, en nombre del parc públic d'habitatges.

Dit tot això, efectivament l'Incasòl continua desenvolupant una política en la que, en part, i amb solars d'habitatge lliure es poden alienar parcel·les. És fruit d'aquesta alienació que, entre d'altres, també del sòl d'activitat econòmica, podem fer altres polítiques: de compra, de traspàs de diners a l'Agència de l'Habitatge perquè compri pisos o de promoció directa. Tot forma part d'un conjunt i s'ha de veure en la seva globalitat. I encara hi afegiré una cosa més: històricament el Govern de la Generalitat a través de l'Incasòl ha signat convenis amb els sindicats o amb els promotors d'habitatge social per tal de proporcionar-los sòls. També té el seu mercat, també és lògic i lícit que les entitats que –en aquest cas, eh?, com Llar Catalònia–, doncs, estan promovent habitatge de protecció oficial, puguin referir-se en aquests convenis i els puguem anar proporcionant sòl per tal de desenvolupar aquestes promocions, que, sens dubte, complementen les polítiques d'habitatge del Govern.

La presidenta

Gràcies. Diputat.

Sergio Sanz Jiménez

Gràcies, presidenta. Bé, jo li volia dir primer una cosa: quan fa referència als diners que se'n van i no tornen, em recorda determinats discursos, eh?, de... Vostè ho té publicat als tuits, dels 16.000 milions d'euros anuals, eh?, i clar, aquests discursos em recorden a alguns que també porten estelades, com el Matteo Salvini, que tenia el lema de «*Roma ladrona*», que és semblant al discurs d'«Espanya ens roba», que sempre surt aquí sigui de forma directa o amb eufemismes. Però li he de recordar que els diners de la Generalitat que rep per part del finançament general de l'Estat no són finalistes: són vostès qui trien on els aporten i on els destinen.

I també li vull recordar que durant quaranta anys de democràcia Espanya ha aconseguit tenir un dels millors sistemes de salut del món, i hi han contribuït les comunitats autònomes, aquí, ho han fet entre les comunitats autònomes, però en habitatge han fracassat estrepitosament. I saben des de quan està transferida la competència en matèria d'habitatge a la nostra comunitat? Des de sempre, oi? Des de l'any 80. Saben quants anys d'aquests ha governat el seu partit? D'aquests trenta-vuit anys, trenta-un anys. Saben qui governava durant els set anys que no estaven vostès? Esquerra Republicana, els seus socis de Govern. És a dir, que vostès han governat durant trenta-vuit dels trenta-vuit anys dels anys que tenim de democràcia. Per tant, potser aquestes excuses que és dels de fora no estan bé.

I, en tot cas, li demanaria que respongués a un parell de preguntes que li he fet i no n'he sentit la resposta, potser se m'ha passat, que és quan pensen iniciar les tramitacions per a les modificacions legislatives de la proposta de resolució que es va aprovar en aquest Parlament, i durant quants anys mantindran la qualificació aquests habitatges de Via Trajana.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula el conseller.

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Començo per les dues preguntes específiques. Estem fent les tramitacions o, en tot cas, redactant les tramitacions urbanístiques, i la requalificació serà per sempre. Aquesta és la resposta.

I en referència amb les polítiques d'habitatge: home, sí, les tenim transferides des de sempre, efectivament, des de l'any 1980, però reitero, i potser això vostè ho ignora, que al marge d'aquesta competència plena l'Estat, en el desenvolupament de les seves competències d'ordenació fiscal i financera, assigna unes quantitats determinades d'aportacions a les diferents subvencions i subsidiacions a la promoció o a les polítiques d'habitatge. En part van a la promoció pública d'habitatge i... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) He acabat el temps? Sí? (*Pausa.*) Bé, en tot cas, ja em vaig queixar en el seu dia de que el Govern del PSOE fes un Ministeri d'Habitatge precisament perquè les competències són plenes del Govern de la Generalitat i no haurien de quedar condicionades tampoc les competències econòmiques. El Plan nacional de vivienda és absolutament insuficient i s'ha de millorar.

La presidenta

Gràcies.

Preguntes al Govern acumulades relatives a la nova estació d'autobusos de Lleida (Segrià)

311-00687/12 i 311-00688/12

Ens queden dos últimes preguntes, que són el bloc número 11, que havíem deixat fins al final, si no m'he equivocat, que tot és possible. I té la paraula el diputat

Javier Rivas, i va sobre la nova estació d'autobusos de Lleida, al Segrià. Bloc 11. Endavant, diputat.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, presidenta. *Conseller*, la pregunta es sencilla. La estació de autobusos de Lleida hay que verla, hay que verlo para crearlo, lo que es aquello, porque es el viaje en el tiempo de Marty McFly. Des de este grupo parlamentario de Ciudadanos ya en la pasada legislatura hicimos iniciativas intentando acelerar el proceso de la promesa que teníamos de siempre de una nueva estación de autobusos.

Efectivamente, el tiempo pasa, vamos avanzando, vamos mejorando, todo hay que decirlo, y han puesto encima de la mesa un proyecto en unos terrenos nuevos, que efectivamente son más adecuados, y en el cual se plantea una nueva estación de autobusos de veintisiete andenes, en la actualidad tenemos veinticuatro. ¿Le parece que es un tamaño adecuado? Y ¿en qué fecha disfrutaremos de esta nueva estación de autobusos?

El vicepresident

Gracias, diputado. Ahora, para responder tiene la palabra el *conseller* Damià Calvet. Quan vulgui, conseller

El conseller de Territori i Sostenibilitat

Moltes gràcies, president; moltes gràcies, senyor diputat. Molt agraït també per la seva presència en aquesta comissió per poder-me fer aquesta pregunta referida a Lleida, ens trobem sempre en temes de les comarques de Lleida.

En tot cas, dir-li que el 2013 el Departament de Territori i Sostenibilitat va redactar, amb coordinació amb el mateix Ajuntament de Lleida, aquest projecte constructiu per a l'execució d'una nova estació d'autobusos a l'entorn de l'estació del tren de Lleida. Ens interessa molt reforçar la intermodalitat i, per tant, posar, doncs, aquesta màxima expressió i màxima capacitat de servei de busos molt a prop de la connectivitat que ens ofereix el ferrocarril. Uns terrenys escollits per la paeria, actualment propietat d'Adif. L'execució de les obres corresponents està pendent d'un acord entre les tres administracions.

L'estació, el projecte, ocuparà dos nivells d'un edifici que hem de construir de nou que podrà disposar també d'altres aprofitaments urbanístics. En total l'estació disposaria d'aquestes vint-i-set andanes –divuit més nou, divuit andanes, de fet, i nou places d'aparcament d'autobusos–, a banda d'un espai adjacent per encabir andanes auxiliars addicionals. El seu dimensionament es va dissenyar d'acord amb les necessitats vigents i les previstes en el moment de redacció del projecte, ara fa cinc anys i, per tant, sí, efectivament, el projecte fa temps que està sobre la taula.

L'increment i la millora dels serveis de transport és constant perquè, un cop els terrenys ja estiguin disponibles per a la construcció de l'estació de busos, s'analitzaran les possibles actuacions del projecte d'acord amb les necessitats de mobilitat i les seves previsions de creixement. L'actual estació disposa, vostè ho ha dit, de vint-i-tres andanes i, per tant, el salt qualitatiu considerem que és suficient, que és notable i que és suficient.

El pressupost del projecte és de 13,2 milions d'euros. Atès que ha passat el temps, que deia fa un moment, aquests cinc anys, segur que aquest preu caldrà actualitzar-lo.

El passat 24 de maig del 2017, per tant, l'any passat, en Ricard Font, en aquell moment secretari d'Infraestructures i Mobilitat, actualment president de Ferrocarrils de la Generalitat, es va reunir amb l'alcalde de Lleida i en aquell moment el president d'Adif –ara ja no hi és aquest president d'Adif, hi ha una presidenta– per tractar de la cessió dels terrenys on s'ha d'executar l'actuació i la modificació urbanística associada.

I fins al moment no hem pogut impulsar la licitació de l'obra, que, hi insisteixo, abans hauria de passar per una actualització de preus, fins a la cessió dels terrenys on s'ha d'executar, i classificar també en termes urbanístics –això és feina del senyor Agustí Serra, de l'Ajuntament, i del senyor Agustí en última instància– al voltant de l'emplaçament on es situa la nova estació.

Nosaltres tenim moltes ganes de tirar endavant aquesta estació. Jo la setmana vinent em reuneixo amb representants d'Adif, i tot i que, doncs, hem de parlar d'alguns temes específics, també farem un repàs a diverses gestions pendents de concloure amb aquesta empresa pública i aquesta estarà en la llista.

El vicepresident

Gràcies, conseller. Ha esgotat el temps per part seva. Al senyor diputat Javier Rivas encara li quedarien dos minuts i dotze segons. Si vol fer algun comentari, tindria la paraula.

Javier Rivas Escamilla

No, no m'ha respost una data, m'ha respost un calendari d'actuacions que veig que són *sine die*. L'únic que li demanem és que sigui el més ràpid possible perquè és una necessitat. Traslladarem aquesta informació.

Considerem que, si avui tenim vint-i-quatre andanes i s'ha quedat molt petit, *quizás –quizás–*, vint-i-set seria ja petit de naixement, eh?, no ho sé. Però bé, quan arribi el moment serà el moment de decidir-ho definitivament.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor diputat. Em sembla que aquí el diputat David Cid, de Catalunya en Comú Podem, ha posposat algunes de les preguntes que estarien pendents en el seu ordre del dia.

I diria que aquí s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de tres de la tarda i catorze minuts.